

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Torsdag den 5. september 2002 kl. 17.30

Dagsorden:

443/02	Anlægsbevilling til Ovnhallen	Kommentar [KT1]: 00097660DOC
416/02	2. behandling af Budgetforslag for H:S 2003	
437/02	Sundhedsberedskabsplan for 2002-09-10	
399/02	Renovering af svømmehal	Kommentar [KT2]: 00098281DOC
460/02	§ 115-midler - restpuljen 2002-09-10390/02. Eventuel omlægning af Ring 2	
441/02	Bortfald om udarbejdelse af tillæg til lokalplan Østamager III	
440/02	Lokalplan "Lundehusskolen"	
453/02	Dispensation fra lokalplan Søndre Frihavn	
454/02	Evaluerings af Parkbrugerråd	
456/02	Rundkørsel i krydset Vermlandsgade / Prags Boulevard	
442/02	Plan for CO ₂ -reduktion	
457/02	Ændring af investeringsbidrag for tilslutning til elnettet	
458/02	Affaldsplan 2004 – Samordningsplan København-Malmø	
459/02	Brandsikring på vandværkerne	
435/02	Indgåelse af kontrakt med Told og Skattestyrelsen	
436/02	Forslag til indskrænkning af kreditvurdering	Kommentar [KT3]: 00097568DOC
417/02	2. behandling af Budgetforslag for HUR 2003	Kommentar [KT4]: 00098572DOC
452/02	Redegørelse om kommunens økonomi for 2002	Kommentar [KT5]: 00098431DOC
462/02	Udvalg om forbrugerbeskyttelse	
461/02	Forslag om erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste	
438/02	Idræts- og Kulturhus i Prøvehallen	
463/02	Det Centrale Handicapråd	Kommentar [KT6]: 00099016DOC
455/02	Valg af formænd og medlemmer til grundlisteudvalg	Kommentar [KT7]: 00098926DOC
465/02	Medlemsforslag om udvidelse af badesæsonen ved havnebadet	Kommentar [KT8]: 00099041DOC
464/02	Medlemsforslag om oprettelse af KKS (Københavns Kommunes sprogskole)	
467/02	Røking i udvalg	
451/02	Ændring af periode for stedfortræderindkaldelse	
445/02	Tillægsskøbesum	Kommentar [KT9]: 00097667DOC
444/02	Erhvervelse af bygning	
466/02	Personalesag	

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): God aften. Mødet er åbnet her lidt over tid. Jeg skal oplyse, at jeg har modtaget meddelelse om afbud fra Mogens Lønborg, fra Karin Nørsgaard og fra Hanne Nielsen.

Vi har i aften en dagsorden på 29 sager, hvoraf 3 skal behandles for lukkede døre. Jeg kan oplyse, at jeg i punkt 25 (465/02) på den trykte dagsorden vedrørende havnebadet har truffet beslutning om den fortsatte drift af havnebadet for så vidt angår de 5 dage fra 1. september og til i dag, hvor vi behandler sagen her i salen.

Så skal jeg også sige, at jeg har modtaget en henvendelse fra Heidi Wang, der ønsker at trække punkt 26 (464/02), medlemsforslaget om Københavns Kommunes Sprogskole, fra dagsordenen.

Herudover er der udsendt en tillægsgagsorden med ét punkt. Det drejer sig om sag 467/02, som er en meddelelse fra Dansk Folkepartis Gruppe om røking i udvalg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Så har jeg endvidere modtaget en sag uden for dagsordenen. Sagen kan under forudsætning af forsamlingens godkendelse optages på dagsordenen. Det drejer sig om sag 451/02, der er en sag om ændring af perioden for stedfortræderindkaldelse for Klaus Bondam.

Listerne over sager på tillægsdagsordenen og sagen uden for dagsordenen er omdelt på pladserne. Jeg vil foreslå, at sagerne indplaceres således, at punkt 1 på tillægsdagsordenen, dvs. sag 467/02, der handler om røking i udvalg, og sagen uden for dagsordenen, 451/02 behandles som de to sidste sager, inden dørene lukkes.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger til dette? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet; så er dagsordenen godkendt.

Så skal jeg lige som en god, lille melding fortælle, at jeg netop her for ikke mange minutter siden er blevet orienteret om, at Københavns Kommunes hjemmeside er blevet kåret som Europas bedste hjemmeside i en konkurrence med 130 byer, der alle har mere end 200.000 indbyggere. Lidt imponerende. Guld i kategorien borgerinformation og platin i den samlede kategori som bedste hjemmeside.

1) BR 443/02. Anlægsbevilling til Ovnhallen

Indstilling om, at skitseforslaget til indretning af en 3-sporet skole i Ovnhallen tages til efterretning, at der gives en anlægsbevilling på i alt 7,49 mio. kr. til udarbejdelse af projektforslag og indledende arbejder vedr. skolen i Ovnhallen med henblik på fremlæggelse af det endelige projektforslag inkl. anlægøkonomi ultimo 2002, samt at udgifterne til etablering af en ny folkeskole i Ovnhallen afholdes inden for Uddannelses- og Ungdomsudvalgets egen budgetramme, jf. Borgerrepræsentationens beslutning vedrørende "Eksempelprojektet i det centrale Valby" af 4. oktober 2001 (BR 394/01). (Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen - som anbefalet af Økonomiudvalget - blev godkendt.

=====

2) BR 416/02. 2. behandling af Budgetforslag for H:S 2003

2. behandling af indstilling om Budgetforslag for 2003 og flerårige budgetoverslag for Hovedstadens Sygehusfællesskab (H:S).

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal høre, om nogen ønsker ordet? (*Ophold*). Hvis der ikke er det, så vil jeg godt ... det er der sådan set. Jeg skal gøre det meget, meget kort.

Når vi skal behandle budgetter og i den her sammenhæng HS' budget, så kommer alting meget nemt til at handle om tal. I virkeligheden ville jeg godt starte et andet sted, det er det, der sådan set normalt ikke bliver gjort, når man drøfter sådan noget, nemlig at kvittere for den indsats, som alle medarbejdere i HS har gjort for at få ført sygehusvæsenet gennem 8 år med en lang, lang række omfattende omstillinger. Jeg synes, vi bør kvittere for den indsats. HS og de ansatte gør et godt stykke arbejde på trods af vanskelige vilkår.

Partierne bag budgetaftalen har foreslået at tilføre HS ekstra 115 mio. kr., og med forhøjelsen af bidraget med 115 mio. kr. sætter vi ind med en ekstra indsats for at afbøde for statens økonomiske tilbagetrækning fra HS. Samtidig har vi med aftalen sikret, at HS kan etablere forsøg med psykoseteam.

Men det forslag handler ikke alene om tal. Det handler også om øget samarbejde med Københavns Amt, om de højt specialiserede områder og vagtberedskaberne på sygehusene, som er et vigtigt element i bestræbelserne på at forbedre økonomien og kvaliteten i sygehusbehandlingen. Der skal fortsat arbejdes med at indføre finansieringsmodeller, der tilskynder sygehusene og afdelingerne til at producere mere til gavn for patienterne, de patienter, der venter på at blive behandlet. HS er allerede i gang, og erfaringerne er ganske gode.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Det er ikke nogen hemmelighed, at HS' ønskeseddel var betydeligt større end det beløb, som vi foreslår at forhøje bidraget med. HS' ønskeseddel adskiller sig ikke fra udvalgenes ønskesedler til budgettet på den måde. Der er mange gode forslag til at forbedre kommunens service.

Til allersidst vil jeg kort kvittere for ganske gode og konstruktive forhandlinger, der førte frem til de forbedringer, der er indeholdt her. Jeg håber samtidig, at det gode forhandlingsmiljø kan fortsætte til gavn for københavnernes.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Jeg vil også indledningsvis kvittere for et ud fra mange betragtninger – det var langt de fleste – godt budgetforlig. Reelt afspejler budgetaftalen for HS, at det var så langt, vi kunne komme i denne omgang.

Det kan man så sige er trist, fordi vi har jo ikke fået løst nogen af HS' problemer med den aftale, vi har indgået. Hvis jeg skal fremhæve noget positivt fra budgetforliget, der er HS-relateret, så er det, at der bliver tilført midler til psykoseteam, og at der samtidig tilføres midler til flere botilbud med døgntræning og til en kvalitetssikring af hjemmeplejen, bl.a. for de psykisk syge. Den der kombination og samtænkning på hospitalsområdet og i primærsektoren, både hvad angår kvalitetsudvikling og fornuftig ressourceudnyttelse, har et fremtidsorienteret perspektiv, og det kan der som bekendt ikke blive nok af.

I budgetaftalen lægges der op til øget samarbejde med Københavns Amt på sygehusområdet, og også, at der skal laves en analyse af HS' økonomiske rammer i de kommende år, og det er jo noget, vi med længsel venter på. Øget samarbejde kan naturligvis kun hilses velkommen, og at det er nødvendigt at se på HS' økonomi for at komme videre, har vi efterhånden også erkendt.

Men i den forbindelse skal jeg ikke lægge skjul på, at jeg stadig synes, at det vil give god mening at kigge på HS' struktur. Det er faktisk derfor, jeg tager ordet, for hvordan kan vi lave langsigtet planlægning, hvis vi ikke også kommer ind på de strukturelle ændringer? Der er ingen tvivl om, at tiden er moden til, at der bliver truffet beslutning om en ændret struktur for sygehusdrift, og det problem har regeringen også taget fat på ved, at den nu nedsætter en kommission, der skal se på hele området.

Der er mange bolde i luften for tiden i den anledning. Venstre har spillet ud med et ønske om den norske model, hvor ansvaret for sygehusydelse ligger hos staten, og hvor sygehusene drives som selvejende institutioner. Jeg ved ikke, om det ender der, men det får vi jo lejlighed til at drøfte til den tid.

Men jeg synes alligevel ikke, det behøver at være en syltekrukke for, at vi kommer nærmere løsning af problemerne her i Københavns Kommune, for vi er jo allerede anderledes end resten af landet, i og med at vi har HS og konstruktionen omkring HS. Derfor synes jeg fortsat, og det er efter nøje overvejelse, at vi skal anmode regeringen om en ændring af HS-loven, så der sker en adskillelse af bestiller- og udfører-rollen. Det vil over for borgerne synliggøre, hvem der har ansvaret for at sikre en betryggende behandling, og hvem der har ansvaret for at prioritere ressourcerne.

Jeg synes, den proces vi lige har været igennem, synliggør, at der er det her behov for præcisering. Jeg ved også, at personalet savner det engagement hos politikerne, som de synes, deres kolleger har ude i amterne.

På Frederiksberg har man for at kompensere for dette problem nu organiseret sig sådan, at der forud for hver eneste HS-møde er en behandling i det, der svarer til Sundheds- og Omsorgsudvalget her i København. Så der har man faktisk, selv om det egentlig ikke er det, der er meningen med loven, taget sagen i egen hånd og foretager den kommunalbestyrelsesforankrede behandling af HS-sagerne.

Altså det, jeg efterlyser, er, at vi skal se, om ikke vi kan få lavet en lovændring, sådan at det hele kan være på plads, sådan at vi har en anden udgangssituation, når vi skal diskutere budget for 2004. Jeg synes ikke, vi skal vente, til den kommission er færdig med sit arbejde, og jeg synes også, at personalet, som jeg nævnte, men også borgerne har krav på, at der kommer nogle renere linjer på HS-området. Vi har brug for en fordomsfri og åben debat i øvrigt om, hvordan vi kommer videre.

Det, jeg indledte med at sige, var, at der ikke er taget fat på de egentlige problemer i HS. Vi ved slet ikke, hvordan situationen ser ud i 2004. Vi er nødt til fordomsfrit at komme i gang med drøftelser,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

der handler om forskudt og fleksibel arbejdstid, mere hensigtsmæssig opgavefordeling på tværs af faggrupper, optimering af patientforløb osv., osv.

Der er mange uløste påtrængende problemer, som venter i kulissen, og som selvfølgelig kun kan løses over en årrække. Men som sagt, jeg mener, vi har brug for at få orden på HS-loven, få adskilt rollerne, inden vi kan komme i gang med det mere langsigtede arbejde. Vi har selvfølgelig også brug for at få lavet en analyse af HS' økonomiske ramme, og det håber jeg virkelig bliver fremskyndet, fordi ellers står vi i samme situation til næste år, og det tror jeg, ingen af os ønsker, at vi skal til at fylde et hul op i 2004, uden at vi kan kigge ind i 2005.

Bente Møller (Ø): Det er ikke, fordi Enhedslisten er utilfreds med den budgetaftale, vi har indgået, det er jo en historisk budgetaftale. Vi er da glade for, at så mange borgerlige partier bakker fuldstændig op om vores politik. Det lover godt for fremtiden.

Det er heller ikke, fordi vi er utilfredse med, at HS får tilført 105 millioner generelt og 10 millioner, der er øremærket til psykoseteam, men processen viser, at HS demokratisk set er en uholdbar konstruktion. Det har ikke været muligt for københavnske politikere for sig selv at beslutte, hvilket sygehusvæsen serviceniveau, vi gerne ville have for de københavnske borgere, og hvordan vi så ville skaffe midlerne til det.

Vi har været afhængige af, at hver gang en ekstrabevilling bliver udløst i København, eller en nedskæring for den sags skyld, så har det konsekvenser for den der lille kommune, der ligger inde midt i København, nemlig Frederiksberg. Det vil sige, at vores handlefrihed er der ikke. Vi kan lige præcis det, vi kan blive enige med Frederiksberg Kommune om. Det vil til enhver tid være os, der bliver klandret af de københavnske borgere for sygehusvæsenet, hvis de er utilfredse, eller rost – hvis nogen skulle finde på det, og de i øvrigt er tilfredse – men vi kan ikke bestemme noget som helst selv.

Derfor gik jeg egentlig herop for at sige, at Enhedslisten stadig væk er imod HS i den konstruktion, der er. Vi tror heller ikke på sådan en idé med at frigøre sygehusvæsenet fra det øvrige demokratiske system og så udskrive en særlig sygehuskat, som nogle har leget med. Skal man så til at konkurrere med borgerne om, hvilke skatter der er de mest populære? Der må et eller andet sted være en overordnet prioritering, fordi tingene hænger sammen. Hvad vi laver i vores socialvæsen, i vores trafikplanlægning, i vores sundhedsforvaltning og den primære sektor, har betydning for, hvad HS skal lave, og omvendt, så på en eller anden måde må der noget koordinering til.

105 millioner lyder jo af frygtelig mange penge. De af os, der har været med i bestyrelsesarbejdet, ved, at det jo sådan set ikke rækker, at det igen betyder voldsomme nedskæringer i HS. I øjeblikket er der ansættelsesstop på Rigshospitalet og Hvidovre Hospital, fordi de er inde i den der spiral, at man ikke kan rekruttere sygeplejersker, og når man ikke kan rekruttere sygeplejersker, så bruger man sygeplejevikarbureauer. De er dyrere, end fastansatte sygeplejersker er. Så får man en budgetoverskridelse, og det løser man så ved nu at lave ansættelsesstop, så de fastansatte, man har lokket ind i folden, skal løbe endnu stærkere. Det skal nok gøre det rigtig meget nemmere at rekruttere sygeplejersker i fremtiden.

Det er en ting, som vi bliver nødt til at kigge på både i kommunen, fordi det har så stor betydning for vores borgere, og i HS-bestyrelsen, hvad vi kan gøre for at rekruttere personale. Den situation er jo fuldstændig parallel med den, vi har på social- og sundhedsområdet i kommunen.

Så startede overborgmesteren jo med at rose personalet. Jeg vil sige, at Enhedslisten er overbevist om, at alle ansatte i HS yder deres yderste, og at de på trods af ikke ret gunstige arbejdsforhold alligevel er i stand til at give patienterne den bedst mulige behandling.

Lars Engberg (A): Det er måske en lidt mærkelig betydning af ordet »udemokratisk«, Bente Møller bruger, fordi beslutningen om at indgå et samarbejde mellem København og Frederiksberg og staten om sygehusopgavernes løsning er jo truffet ved en demokratisk afgørelse, og der er vel ikke noget udemokratisk i, at når man indgår i et samarbejde, ja, så har begge parter også noget at skulle have sagt. Det vil sige, at man ikke har suveræniteten over sine egne ting. Det er vel ikke specielt udemokra-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

tisk. Man kan beklage det af andre grunde, men det er vel ikke i strid med demokratiske spilleregler. Der er et samarbejde, og samarbejdet har fordele, men det har selvfølgelig også en pris i et eller andet omfang.

I øvrigt vil jeg selvfølgelig give Bente Møller ret i, at budgettet på mange måder er udtryk for mindste fællesnævner, og sådan er samarbejdet jo også.

Socialdemokratiets nye sundhedspolitiske ordfører i Folketinget, Sophie Hæstorp Andersen, har ytret interesse for bestiller-udfører-modellen også i sygehusvæsenet. Det svarer til, hvad jeg også selv har tilkendegivet offentligt for nogle måneder siden. Det kan jeg selvfølgelig kun erklære mig enig i.

Det, der er mest interessant i den forbindelse, er Bent Hansens, formand for Amtsrådsforeningens Sundhedsudvalgs reaktion på det, hvor han går lodret imod. Så jeg tror roligt, jeg kan sige til Inger Marie Bruun-Vierø, at forholdene måske ikke er helt afklaret i mit parti, hvis man sådan kigger ud over hele landet.

Men det, der også er interessant ved Bent Hansens udtalelse, er, at han argumenterer med: Bare se på HS, det er jo en fiasko. Hvad det har med bestiller-udfører-modellen at gøre, er for viderekomme at forstå, fordi det har det jo ikke. Vi har jo, som Inger Marie Bruun-Vierø ganske rigtigt påpegede, ikke bestiller-udfører-model i HS. Men at han så i øvrigt siger det, viser måske lidt om, at det ikke særlig kærlige forhold mellem HS og Amtsrådsforeningen stadig væk består fuldt ud.

Jeg har tidligere kommenteret og vil gerne gentage, at jeg synes ikke, det er en god idé på nuværende tidspunkt at rette henvendelse fra Københavns Kommune til regeringen om en lovændring for HS. Det skyldes mange forskellige ting. Det skyldes selvfølgelig nogle af de ting, som HS har været igennem, men det skyldes nok først og fremmest, at nu ved vi jo, at her til efteråret nedsætter regeringen en strukturkommission, der skal se på sygehusopgavernes løsning. Det er også bebudet fra regeringen, at denne kommission skal være færdig, sådan at resultatet af kommissionens arbejde i givet fald kan foreligge inden næste kommunevalg. Dvs. at vi ved, at i slutningen af 2004 – begyndelsen af 2005 ligger der et eller andet resultat, og vi kender det.

I det lys vil jeg sige, at jeg finder ikke, at det er en fornuftig måde at drive den store virksomhed, som HS med de mange ansatte er, at sige, at vi med åbne øjne kaster HS ud i måske 2 kraftige strukturændringer på 2 år. Det er det, Inger Marie Bruun-Vierø lægger op til.

Den sidste, nemlig den i 2006, er vi stensikre på, det vil jeg mene. Jeg kan slet ikke forestille mig, at den nye strukturkommission måtte komme frem til et forslag, som ikke på den ene eller den anden måde involverer HS, som minimum et samarbejde eller en fusion mellem HS og Københavns Amt – som minimum – men måske noget mere, regionsdannelser og hvad ved jeg.

Så i det lys synes jeg ikke, det er rimeligt at forlange af personalet i HS og opgavernes løsning i HS, at man nu skal kaste sig ud i én lovændring af HS, vel vidende, at om mindre end 2 år skal man ud i en ny og kraftig strukturændring som følge af regeringens strukturkommissionsforslag.

Det er det, der får mig til at sige: Tøv nu lige en kende. HS har tidligere, nemlig alene ved sin dannelse i 1994-95, været forsøg og vist vejen og har gennemført en række ting, har opfyldt de ting, som var meningen med, at HS overhovedet blev dannet, nemlig besparelser, effektiviseringer osv. Det har man gjort.

Jeg kan ikke se, at når vi nu ved, at man om så kort tid skal igennem en strukturændring, som jeg i øvrigt hilser velkommen, fordi et samarbejde med Københavns Amt og måske bredere ud faktisk er meget fornuftigt, men når vi nu ved, at det kommer inden for 2 år, i det lys synes jeg ikke, at vi skal bede regeringen om at stille forslag om at ændre HS-loven. Vi må kunne arrangere os på anden måde.

Det der med budgetterne og at der ikke er noget perspektiv og sådan noget, er selvfølgelig rigtigt. Det, vi vedtager i dag, er for 2003. Men vi ved også – hvis Søren Pind vil flytte sig lidt, så kan Inger Marie Bruun-Vierø også høre, hvad jeg siger – at der jo ligger et tilsagn om, og der bliver nedsat ... (*Mikrofonen afbrudt*) ... nå, nu er det ved at være pinligt ... mellem Finansministeriet og Sundhedsministeriet og de to kommuner og HS om at analysere HS' økonomi 2004, 2005, 2006 og 2007. Det er klart, at der må vi forvente, at perspektiverne kommer ind i udviklingen af HS' økonomi.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Marlene Krogh (F): Jeg vil ikke sige så forfærdelig meget, men i første omgang vil vi da også fra SF's side sige tak for det forlig, vi nu har indgået omkring sygehusvæsenet. Vi ser fortsat en række problemer i det.

Først og fremmest er vi af den opfattelse, at der har været meldinger fra Socialdemokratiet om, at man ønsker at opprioritere de psykisk syge, og jeg går ud fra, at vi med de partier, der nu har tilsluttet sig aftalen, skal have en diskussion om, hvordan de her penge skal udmøntes i forhold til de psykisk syge. Her tænker jeg specielt på distriktspsykiatrien og de tiltag, som har været i stand der. Det ser SF frem til, at vi får en dialog om, inden det endelige budget vedtages i HS-bestyrelsen.

Så vil jeg godt sige, at jeg synes egentlig talt også, at der ligger en stor opgave foran os, og det er den pulje på 1,5 mia. kr., som staten har givet til dem, der kan opfylde baseline og derover. Jeg er klar over, at i øjeblikket er HS bagud med at opfylde de krav, der ligger, men det er sandelig også min opfattelse, at det er overordentlig vigtigt, at vi får del i de penge, og at formanden er opmærksom på, at pengene ligger der. Det vil jo alene betyde i hvert fald for HS, at man vil få tilført yderligere 150 mio. kr. Det mener jeg ikke, vi skal gå glip af.

Jeg ser også frem til det samarbejde, som er i forhold til primærsektoren ved speciallægesamarbejdet og de almenpraktiserende læger. Jeg synes, der er utrolig meget at tage fat på inden for dette område. Så jeg vil i hvert fald opfordre formanden for HS-bestyrelsen til at holde fast i, at vi gerne skulle op og nå langt over baseline, så vi får del i de penge.

Så har der været nogle korte betragtninger om, hvor vi er på vej hen, og hvordan og hvorledes vores struktur skal være fremover. Jeg synes personligt, at de forslag, der har været fremme nu, ikke er særligt givtige. Jeg synes, de har været meget bureaukratiske eller også ovre i den anden grøft, hvor man vil overlade alt til lægerne selv at bestemme.

Jeg synes, at vi har en forpligtelse som politikere til også at være aktive omkring vores sygehuspolitik. Det er utroligt mange penge, der lægges i vores sygehussektor, og derfor er vi også nødt til at være med til at prioritere, hvordan de så bliver brugt.

For os at se er det de kommende år meget vigtigt, at vi får lavet samarbejdsaftaler med Københavns Amt og muligvis også kan gå længere i den retning. Der ligger nogle pinde i det her budgetforlig, som handler om beredskabet, og det handler om de højt specialiserede områder.

Jeg synes ikke, man skal være afvisende over for, at der kan se yderligere sammenlægninger. Vi ved jo også, at Københavns Amt er presset i forhold til deres økonomi. Vi ved, at de skal renovere Gentofte Amtssygehus og har store problemer med det, og jeg synes, vi skal være imødekommende. I sidste ende handler det om at få penge til behandling og ikke så meget til mursten.

Ole Hentzen (C): Jeg skal bare meddele, at De Konservative synes, at det bidrag, som gives til HS, de ændringsforslag, der er stillet, herunder også de ekstra 10 mio. kr. til de opsøgende psykose-team samt de hensigtserklæringer, der er om det øgede samarbejde med Københavns Amt, ligesom merproduktionen, altså de øgede incitamenter og så analysen af HS' økonomi, absolut er forslag, som vi støtter.

Jeg skal også sige, at den sidste hensigtserklæring, som er foreslået af O, nemlig at der arbejdes for, at der ikke sker forringelser af vilkårene for de to lægeambulancer, også vil blive støttet af De Konservative.

Det siger jeg for ikke at indgå i nogen længere diskussion om, hvorfor De Konservative nu ikke har tilsluttet sig budgettet vedrørende HS. Den mulighed forelå ikke separat, og det ville vi ellers have gjort.

Men vi støtter.

Abderrahman Ben Haddou (D): CD har jo med underskrivelsen af aftalen selvfølgelig tilkendegivet, at vi støtter budgettet for HS. Men vi er stadig blandt de partier, der gerne vil gøre noget ved konstruktionen HS. Jeg kan godt se, der lægges op til en undersøgelse af de problemer, HS-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

konstruktionen medfører, og hvad man kan gøre ved den. Spørgsmålet kan kun blive, om det er nok. Det må vi aftalepartier jo følge meget tæt.

Så kom der en diskussion mellem Bente Møller fra Enhedslisten og Lars Engberg fra Socialdemokratiet om det manglende demokrati i HS-bestyrelsen, forstod jeg. Jeg har tidligere tilkendegivet, at jeg ikke kunne se nogen problemer med hensyn til demokratiprincipperne i HS-bestyrelsen. Men jeg må da klart indrømme, at når man ser på tallene og på statens tilskud til år 2006, så får vi et demokratisk problem.

Hvis man ser på erhvervsvirksomheder og dem, der indskyder aktier, så får man sin aktiepost og dermed bestyrelsespost, alt efter hvor meget man nu indskyder i virksomheden. Den falder fra godt og vel 1,4 milliarder til 224 millioner i år 2006. Det er et drastisk fald, når det gælder støtten fra staten. Hvis de stadig har 6 medlemmer af HS-bestyrelsen, så skulle jeg hilse og sige, at så har man et Rigs-hospital for en slik, og det vil jeg i hvert fald ikke være med til her i Københavns Kommune. Så derfor er vi nødt til at tage den diskussion, hvor vi vil hen med staten i forhold til den demokratiske opbygning af HS-bestyrelsen.

Men ellers er jeg selvfølgelig på vegne af CD glad for, at man lægger op til øget incitament til merproduktion, og at man samarbejder med Københavns Amt om at reducere dobbeltopbygning af kompetence og dermed færre udgifter for HS og for den sags skyld også Københavns Amt.

Lise Helweg (V): Det er jo ikke nogen hemmelighed, at selve konstruktionen af HS altid har været en torn i øjet lige fra den første dag, fra dag et, at den nye sygehuslov gik igennem. Det er meget vigtigt, at man ikke har et demokratisk underskud. Det er meget vigtigt, at man har direkte adgang til det besluttende panel.

Så jeg vil da holde med borgmester Inger Marie Bruun-Vierø i, at der skal en ny struktur til, og at BUM-modellen sikkert vil være en udmærket og fin model. Men vi skal også give strukturkommissionen lejlighed til at arbejde med og gennearbejde og forhåbentlig arbejde hurtigt med det problem, fordi jo længere tid, der går, des mere usikkerhed bliver der blandt personalet, og des mere usikkerhed bliver der i hele HS, og det kan være svært at bære.

Jeg kunne se, hvor svært det var for alle at bære, da vi skulle gennemføre alle de ændringer, der skete i anledning af HS-loven. Skal man nu til at have en ny struktur, jamen så bliver det hele muligvis vendt på hovedet, og det bliver utrolig vanskeligt at føre igennem også på det psykiske plan.

Så vi skal passe på ikke at arbejde med flere modeller, men arbejde målrettet hen mod en endelig løsning af det sygehusproblem.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi får en gennemgående god aftale med amtet. Den skulle vi have haft allerede i 1995. Det ville have lettet hele HS, og det ville også have lettet hele amtets hospitalsstruktur. Så jeg kan kun være glad for, at der nu arbejdes på at få en ordentlig aftale med amtet, så ikke de to hospitalssystemer skal opfinde den dybe tallerken hver især og gøre det dyrere for borgerne at give dem en dårlig service, så længe vi ikke kan blive enige med amtet. Så det hilser vi velkommen.

Overborgmesteren (Jens Kramer Mikkelsen): Ikke flere i 1. runde, vi går til 2. runde.

Borgmester Inger Marie Bruun-Vierø: Det, der er interessant, når jeg har siddet og lyttet til de forskellige indlæg, er, at der er jo ingen, der brænder for den nuværende konstruktion.

Det, der får mig op på talerstolen igen, er bl.a. Lars Engbergs bemærkning, men også Lise Helwegs, at hvis vi gør noget ved det nu, så vil det genere personalet. Jeg er meget enig i, at personalet ikke skal gennem den ene omvæltning oven på den anden på grund af strukturændringer, der kommer fra oven. Men i princippet behøver personalet slet ikke at kunne mærke det her, fordi det her det er jo en præcisering af, hvem der har ansvaret. Hvis den bestyrelse, der sidder, hvis man nu tænker tanken til ende, skulle have driftsansvaret, beslutter sig for, at det har ingen indflydelse på den nuværende organisation, jamen så vil personalet ikke mærke det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Min nervøsitet går på, at de store, tumultagtige ændringer, der vil komme i HS-systemet, ikke vil komme på grund af det her, men de vil komme på grund af en uafklaret økonomi, som kan tvinge nogle ændringer igennem, som vi ikke får forankret i en diskussion her i Borgerrepræsentationen.

Marlene Krogh udtrykte det på den måde, at vi trænger til nogle løsninger, der sikrer, at politikerne bliver aktive omkring sygehuspolitikken. Og det er min argumentation for, at vi skulle få den præcisering lavet, sådan at den allerede var gældende fra år 2004. Det tror jeg vil give en sikkerhed også hos personalet, at de vidste, at nu var der faktisk en politisk forankret diskussion i Borgerrepræsentationen, hvor vi havde taget stilling til, hvad det er for nogle sundhedsydelse, vi prioriterer højt i forhold til københavnernes, hvad der er vigtigt for os med hensyn til sundhedsydelser til københavnernes. Det er jo den diskussion, der er fraværende her i Borgerrepræsentationen, og det kan vi jo ikke bebrejde os selv, for vi har jo næsten ingen legitimitet til at tage den.

Det, jeg synes var interessant, var, da jeg forleden dag netop på HS' bestyrelsesmøde hørte, at man så har lavet en skyggebestyrelse ude på Frederiksberg i deres Sundheds- og Omsorgsudvalg, sådan at de hver eneste gang forud for hvert eneste møde har en fuldstændig tilbundsående forhandling af hvert eneste dagsordenspunkt på HS' dagsorden og dér træffer beslutning om, hvad de frederiksbergske medlemmer skal mene. Så er man virkelig nået derhen, hvor man har amputeret den konstruktion, der er nu. Også af den grund synes jeg, at vi skal se at få forceret dette arbejde.

Eller også skal vi gøre det samme i Københavns Kommune, at vi i Sundheds- og Omsorgsudvalget også laver sådan en skyggebestyrelse. Men jeg synes, det er et omsvøbsdepartement. Det ville være bedre, hvis vi fik rene linjer.

Lars Engberg (A): Det er jo en interessant debat det her. Men som Inger Marie Bruun-Vierø også godt ved, og som jeg har sagt tidligere, så synes jeg måske, at den er endnu mere interessant at tage, når vi ved, hvilken strukturel ramme den skal puttes ind i, og det ved vi jo ikke nu.

Nej, når jeg tager ordet, så er det, fordi man kunne få det indtryk, at Inger Marie Bruun-Vierø mener, at gennemførelsen af en bestiller-udfører-model også kan spare nogle penge eller gøre det økonomisk mere effektivt.

Jeg bliver nødt til at sige, at den tror jeg ikke på. Det er ikke derfor, man skal gøre det. Tværtimod mener jeg, at bestiller-udfører-modellen kan indebære en risiko for, at tingene bliver dyrere. Det skal man selvfølgelig sørge for, at de ikke bliver, men risikoen mener jeg er til stede.

Man skal ikke gøre det her af økonomiske grunde. Man skal gøre det, hvis man skal gøre det, af nogle grunde, som Inger Marie Bruun-Vierø også var inde på, nemlig for at forbedre eller sikre det politiske ejerskab. Jeg er jeg enig i, at det godt kunne være bedre i København, end det er. Det er også bedre på Frederiksberg.

Når det kan lade sig gøre på Frederiksberg at føre de der drøftelser, som jeg ved finder sted forud for hvert bestyrelsesmøde, igennem til også at give bundet mandat, som man gør jævnligt på Frederiksberg, så vil jeg sige, at det typisk er noget, som man kan gøre, eller kan slippe af sted med at gøre, når man er så udpræget et mindretal i bestyrelsen, som Frederiksberg jo er. Det ville aldrig gå i København, skulle jeg hilse og sige. Det tror jeg ikke på. Man kan godt diskutere tingene forud, men man kan ikke følge det op med et bundet mandat, fordi det vil give alt for mange konflikter med så mange partier og så mange interesser, som er repræsenteret her i Borgerrepræsentationen.

Der blev fremsat 2 ændringsforslag og 4 hensigtserklæringer, som blev sat til afstemning i følgende rækkefølge:

Æ 1

Øget bidrag til H:S. Københavns Kommunes andel udgør 105.000 t.kr.

Forslaget finansieres via puljen til imødegåelse af ubalancen i H:S budgetforslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Fremsat af Socialdemokratiet (A), Det Radikale Venstre (B), Centrum Demokraterne (D), Socialistisk Folkeparti (F), Dansk Folkeparti (O), Venstre (V) og Enhedslisten (Ø).

Ændringsforslaget blev vedtaget.

Æ 2

Der afsættes 10.000 t.kr. til etablering af forsøg med 2 opsøgende psykoseteams i H:S. Forslaget finansieres via puljen til serviceudgifter.

Fremsat af Socialdemokratiet (A), Det Radikale Venstre (B), Centrum Demokraterne (D), Socialistisk Folkeparti (F), Dansk Folkeparti (O), Venstre (V) og Enhedslisten (Ø).

Ændringsforslaget blev vedtaget.

H 1

Øget samarbejde med Københavns Amt

Øget samarbejde og indgåelse af aftaler med Københavns Amt på sygehusområdet vil reducere dobbelt opbygning af kompetencer og dermed forbedre økonomien og kvaliteten i de to sygehusvæsen. Der skal derfor forhandles med Københavns Amt om indgåelse af flere aftaler om samarbejde bl.a. omkring de højt specialiserede områder på sygehusene samt om en samlet plan for vagtberedskaberne i H:S og KAS. H:S skal redegøre for resultaterne af drøftelserne med Københavns Amt.

Fremsat af Socialdemokratiet (A), Det Radikale Venstre (B), Centrum Demokraterne (D), Socialistisk Folkeparti (F), Dansk Folkeparti (O), Venstre (V) og Enhedslisten (Ø).

Hensigtserklæringen blev vedtaget.

H 2

Analyse af H:S økonomi 2004-2007

H:S bestyrelsen har sammen med de to kommuner og staten i efteråret iværksat et analysearbejde om H:S økonomiske rammer 2004-2007. Formålet med analysen er at udarbejde en langsigtet økonomisk planlægning på sygehusområdet. Borgerrepræsentationen forventer, at analysearbejdet vil opstille flere mulige løsningsmodeller for en langsigtet økonomisk planlægning – herunder konsekvenserne af et eventuelt bortfald af bonuspuljen.

Fremsat af Socialdemokratiet (A), Det Radikale Venstre (B), Centrum Demokraterne (D), Socialistisk Folkeparti (F), Dansk Folkeparti (O), Venstre (V) og Enhedslisten (Ø).

Hensigtserklæringen blev vedtaget.

H 3

Øge incitamenterne til merproduktion på sygehusene

Højere grad af aktivitetsbestemt finansiering på sundhedsområdet kan - hvis det er tilrettelagt på fornuftig vis - øge produktionen samtidig med, at ressourceudnyttelsen forbedres. I H:S har 90/10-modellen givet sygehusafdelingerne et øget incitament til at øge produktionen til gavn for de patienter, som venter på at blive behandlet. Senest har regeringens pulje på 1,5 mia. kr. betydet, at H:S har indført præstationsbudgetter på de elektive områder, hvor merproduktion udover præstationsbudgettet honoreres. H:S bestyrelsen skal videreudvikle de eksisterende finansieringsmodeller, så sygehusafdelingernes incitament til merproduktion øges, samtidig med at balancen i driftsbudgettet fastholdes.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Fremsat af Socialdemokratiet (A), Det Radikale Venstre (B), Centrum Demokraterne (D), Socialistisk Folkeparti (F), Dansk Folkeparti (O), Venstre (V) og Enhedslisten (Ø).

Hensigtserklæringen blev vedtaget.

H 4

**Det henstilles at der arbejdes på, at der ikke sker forringelse af vilkårene for de to lægeambulan-
cancer.**

Fremsat af Dansk Folkeparti (O).

Hensigtserklæringen blev vedtaget med 29 stemmer imod 19.

For stemte V, F, Ø, O, C og D.

Imod stemte A og B.

**Herefter var budgetforslaget anbefalet med de vedtagne ændringsforslag og hensigtserklærin-
ger.**

=====

3) BR 437/02. Sundhedsberedskabsplan for 2002

Indstilling om, at sundhedsberedskabsplanen for Københavns og Frederiksberg Kommuner 2002 god-
kendes, samt at afledte driftsudgifter ved implementeringen af beredskabsplanen afholdes indenfor
Sundheds- og Omsorgsudvalgets budgetramme i 2003 og de kommende år.

(Sundheds- og Omsorgsudvalget)

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Det er ikke, fordi jeg har tænkt mig at tage ordet til hvert
eneste punkt i aften. Dette bare sagt til beroligelse. Men det at få en sundhedsberedskabsplan synes jeg
ikke skal foregå i stilhed. Fordi den plan, vi har til vedtagelse, er en omfattende plan, som især beskri-
ver opgaverne for plejehjem, hjemmepleje, praktiserende læger og apoteker i en ekstraordinær bered-
skabssituation.

Med sundhedsberedskabsplanen er Københavns Kommune dækket ind med hensyn til at udarbej-
de sundhedsberedskabsplaner og håndtere de forpligtelser og opgaver, som er formuleret i sygesik-
ringslovens bestemmelser.

Geografisk er det også en plan med stor rækkevidde, fordi planen omfatter ikke kun Københavns
Kommune, men den er lavet i et nært samarbejde med Frederiksberg Kommune. Det betyder, at de to
kommuner er ansvarlige i det primære sundhedsberedskab, og de skal kunne klare enhver krise- og ka-
tastrofesituation og skal tilsammen kunne yde den nødvendige indsats på hjemmepleje- og pleje-
hjemsområdet.

Derudover har Københavns og Frederiksberg Kommuner også fundet det nærliggende at lave en
fælles planlægning med Københavns Amt og HS omkring lægemiddelberedskabet.

Sundheds- og Omsorgsudvalget besluttede på mødet den 20. juni 2002 at sende sundhedsbered-
skabsplanen til høring hos relevante interessenter og samarbejdspartnere, og den tilbagemelding er
vedlagt indstillingen.

Som man kan se, så er der generelt enighed i høringssvarene om, at det er meget positivt, at der
nu foreligger en sundhedsberedskabsplan, der både omfatter Københavns og Frederiksberg Kommu-
ner.

Derudover fremhæves det af flere af høringssvarene fra bl.a. Sundhedsstyrelsen og ældrerådene,
at sundhedsberedskabsplanen fremstår som en veludrustet og gennemtænkt plan, som borgerne kan

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

føle sig trygge ved. Sundhedsforvaltningen har ikke haft nogen bemærkninger til høringssvarene, og de vil blive indarbejdet som tekniske bemærkninger i den foreliggende sundhedsberedskabsplan.

Så er der øvrige bemærkninger, som har en mere fremadrettet karakter, og de vil indgå i den videre tilrettelæggelse og implementering.

Vores strategiske udgangspunkt for sundhedsberedskabsplanen er et opgør med den traditionelle krigsplanlægning og det traditionelle krigsberedskab, som har været karakteristisk for kommunens tidligere beredskabsplanlægning. Vi argumenterer i denne plan for, at sundhedsberedskabet skal være så fleksibelt, at det kan imødegå alle typer af ulykker og kriser som eksempelvis sammenbrud i informationsteknologi, giftudslip, forøget radioaktivitet, voldsomt vejr eller epidemier osv.

Så skal sundhedsberedskabet også kunne håndtere såvel varslede som uvarslede hændelser. Og lige nøjagtig apropos varslede hændelser – og det er så der, hvor jeg mener, I alle sammen har en interesse i at slå ørerne ud – så har sundhedsforvaltningens særlige EU-beredskab fungeret siden Danmarks overtagelse af formandskabet den 1. juli 2002. EU-beredskabet er en væsentlig del af den samlede sundhedsberedskabsplan, der skal kunne håndtere ekstraordinære situationer under EU-topmøderne i efteråret.

Her vil jeg gerne understrege, at sundhedsberedskabsplanen ikke bare er en papirplan, som ikke er kendt blandt personalet. Personalet i hjemmeplejen og personalet på to særligt udpegede plejehjem, er Sølund og Hasselbo, har forud for EU-formandskabet været med til at tilrettelægge, hvordan en ekstraordinær situation med voldelige demonstrationer og afspærrede bydele skal håndteres. Vi har også afholdt informationsmøde for hjemmeplejen og de udvalgte plejehjem, og der er blevet informeret om det generelle sundhedsberedskab under EU-formandskabet.

Når sundhedsberedskabsplanen for Københavns og Frederiksberg Kommuner er politisk vedtaget i Borgerrepræsentationen og kommunalbestyrelsen i Frederiksberg Kommune, så vil det fælles arbejde med at uddanne og undervise medarbejdere i hjemmeplejen og på plejehjemmene gå i gang. Her vil det være naturligt også at indtænke konkrete øvelser, hvor personalet får mulighed for at afprøve, hvordan sundhedsberedskabsplanen reelt fungerer.

Med disse ord kan jeg kun anbefale, at vi nu får vedtaget sundhedsberedskabsplanen for Københavns og Frederiksberg Kommuner. Så har vi en plan, der ruster os til at møde tidens nye udfordringer.

Marlene Krogh (F): Jeg har bare nogle ganske korte bemærkninger. Det er ikke sådan, at SF ikke kan tilslutte sig den her sundhedsberedskabsplan. Vi synes, at der er gjort et rimelig flot og stort stykke arbejde.

Det, jeg har efterlyst, er høringssvarene, og så vidt jeg kan se, så har man taget beslutning i udvalget om, at høringssvarene skulle ligge på Borgerrepræsentationens pladser. Jeg har ikke set dem, men i og med at jeg også er medlem af Epidemikommisionen, er jeg blevet gjort opmærksom på, at Epidemikommisionens formand ikke er blevet bekendt med den her plan. Epidemikommissionsformanden er jo politidirektør Hanne Bech Hansen, og det er jo ganske interessant, at hun ikke kender planen for, hvordan og hvorledes Københavns Kommune vil agere, hvis der sker et større, omfangsrig tiltag.

Jeg ønsker ikke, at sagen skal sendes tilbage til udvalget, fordi der er sådan set gjort et stort arbejde, men det, jeg synes er vigtigt at præcisere, er, at politiet i hvert fald bliver underrettet, og at Epidemikommisionen også bliver underrettet om, at den her plan ligger der.

Jeg vil bede borgmesteren om at få de her ting sat på plads, således at vi er sikre på, at alle de instanser er hørt, men også er i stand til at vide, at de her planer eksisterer.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere i 1. runde, vi går til 2. runde.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø**: Jeg er glad for, at Marlene Krogh bringer dette spørgsmål op, for hvis der overhovedet er tvivl om, om den her plan er god nok, så er der jo grund til at vende planen endnu en gang, fordi det her skal bare være i orden hele vejen rundt.

Så kan jeg fortælle, at når sagen ikke har været til formel høring – nu skal Marlene lige høre, du må ikke forstyrre hende – hos politiet, så er det faktisk fordi Københavns Politi har været inddraget i selve arbejdet, og derfor har det ikke været nødvendigt også at sende sagen til høring.

Der er specifikt blevet diskuteret kommunikationsveje fra Københavns Politi til Den Sociale Døgnvagt og til Døgnplejens Basecenter i forbindelse med evakuering af beboere fra et plejehjem m.v.

Hvis man kigger i sundhedsberedskabsplanen, så kan man også se, at på side 21-22 er der faktisk et afsnit, der handler om politiet. Det er et afsnit, der også er udformet i samarbejde med politiet, eller i hvert fald sådan at politiet har nikked til det afsnit.

Efterfølgende har der været løbende kontakt med politiet i forbindelse med forberedelserne til EU-formandskabet. I det hele taget har der været nogle gode forberedelser, hvor alle relevante parter er blevet informeret om det generelle sundhedsberedskab under EU-formandskabet.

Der er blevet lavet en specifik aftale med politiet om, at sundhedsforvaltningen kan få politieskor-te til at gennemføre vigtige og uopsættelige hjemmebesøg i situationer, hvor hjemmeplejens medarbejdere af sikkerhedshensyn ikke kan sendes ud i eventuelle uroplagede bydele. Aftalen med politiet omfatter også praktiserende læger og Lægevagten.

Så det er i hvert fald min opfattelse, at den side af sagen også skulle være i orden.

Lise Helweg (V): Det ser ud til at være en meget dybgående plan. Jeg er jo ikke fagmand inden for området, så det er vældig svært at vurdere.

Jeg går kun herop for at sige, at jeg har lagt mærke til nogle enkelte af høringssvarene, bl.a. fra Sundhedsstyrelsen, der forudsætter, at der er en mere detaljeret plan i samarbejdet med HS og de andre sygehus, og det synes jeg da var meget vigtigt. Jeg kunne da godt tænke mig at vide, om det er noget, man arbejder på, fordi hvis man ikke gør det, så er beredskabet jo i hvert fald ikke orden.

Så har jeg også lagt mærke til, at embedslægeinstitutionen ligesom føler sig udenfor og ikke rigtig ved, hvor den er placeret i planen. Det synes jeg også er meget vigtigt. Det er trods alt den institution, der skal tage stilling til, hvis der florerer vira og sådan noget, hvordan man skal stille sig i sådanne til-fælde.

Det er meget vigtigt, at vi får embedslægeinstitutionen med ind i planen på en måde, så den også kan yde et godt stykke arbejde.

Indstillingen - som anbefalet af Økonomiudvalget - blev godkendt.

=====

4) BR 399/02. Renovering af svømmehal

Indstilling om, at 1. etape til renovering af svømmehallen på Institutet for Blinde og Svagsynede godkendes, at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget gives en kapitalbevilling på 2,857 mio. kr. på bevillingen Handicappede, funktion 5.40.1, at udgiften forbundet med sagen dækkes af midler fra funktion 5.40.1 på bevillingen Handicappede, samt at eventuelle afledte udgifter forbundet med indstillingen afholdes indenfor Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets budgetramme. (Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)

Indstillingen - som anbefalet af Økonomiudvalget - blev godkendt.

=====

5) BR 460/02. § 115-midler - restpuljen 2002

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Indstilling om, at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget bevilger Dokumentations- og rådgivningscenter om racediskrimination (DRC) kr. 123.000 til koordinator.
(Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget)(Standsningsret)

Carl Christian Ebbesen (O): Familie- og arbejdsmarkedsudvalgsmødet den 21. august 2002 var en sort dag for Københavns Kommune. Det var dagen, hvor den københavnske politik på udlændingeområdet for alvor stod sin prøve. Det var dagen, hvor solidariteten med velfærdssamfundet og de handicappede blev afprøvet.

Medlemmerne af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget skulle vælge imellem en prioritering på udlændingeområdet frem for handicapområdet.

Grundlaget for de fleste partier, som er valgt til Københavns Borgerrepræsentation viser et klart ønske om, at syge, handicappede og udviklingshæmmede skal have den fornødne hjælp, så sagen burde have været indlysende.

Socialdemokratiets forslag om at bevilge 100.000 kr. til Københavns Idrætsforening for Udviklingshæmmede af § 115-midlerne burde have gået glat igennem. Der blev da også vist god vilje, og der blev også talt flotte taler for, at pengene skulle gå til de udviklingshæmmede.

Nu var problemet blot, at der var ønske om at bevilge penge til flere projekter, end der var penge i kassen; altså skulle der foretages en prioritering. Der skulle prioriteres imellem en bevilling til Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination og Københavns Idrætsforening for Udviklingshæmmede.

Og det blev en sort dag for København. Solidariteten med de udviklingshæmmede forsvandt, i samme øjeblik at udlændingeområdet blev bragt på banen. Selv Socialdemokratiet, som havde stillet forslaget om at give de 100.000 kr. til Københavns Idrætsforening for Udviklingshæmmede, var nu ikke længere villig til at give deres eget forslag forrang frem for Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination.

Jeg spørger bare: Hvor langt er vi sunket? Er der stadig håb for danskerne, eller er vi blot blevet nikkedukker for den strøm af udlændinge, som har bosat sig i Københavns Kommune? I Dansk Folkeparti har vi valgt ikke at bøje bakken.

Taner Yilmaz (A): Ja, man skal høre på mange ting. Man skal virkelig høre på mange ting fra Dansk Folkepartis side, men mage til vrøvl, undskyld, har jeg aldrig nogen sinde hørt.

Hvis Carl Christian Ebbesen havde læst sin indstilling, så ville han også være meget klar over, hvordan tingene hænger sammen. Hvis han virkelig var til stede under det møde, som han nævner, den 21. august, som han betragter som en sort dag i Københavns historie, så ville han også vide, at der var penge til både det ene og det andet.

Jeg synes, det er under al kritik, at man prøver at tage handicappede, handicapdræt som en slags gidsel i en ualmindelig dårlig diskussion, som slet ikke hører til herinde i salen. Jeg er faktisk utrolig rystet, grundlæggende rystet, så jeg ved ikke engang, hvad jeg skal sige som svar, fordi de der udtalelser fra Dansk Folkeparti fortjener ikke engang en saglig besvarelse her fra talerstolen.

Carl Christian Ebbesen ved ganske udmærket, at på det tidspunkt, da vi snakkede om at bevilge pengene, var der 80.000 kr. i kassen. Netop derfor har Socialdemokratiet ændret forslaget til at sige, at der på daværende tidspunkt skulle bevilges 80.000 kr. til KIFU, og hvis han også kan huske det, var det Socialdemokratiet, der kom med forslag om, at Dansk Handicap Idræt skulle have penge, og blev enige om i øvrigt, at de 80.000 kr. skulle bevilges her og nu, og at de resterende 20.000 kr. skulle bevilges af de midler, der kommer løbende tilbage i § 115-regi.

Så derfor vil jeg på det kraftigste tilbagevise, at det skulle have været den sorteste dag og den mørkeste dag og alt det vrøvl. Jeg synes, Dansk Folkeparti og Carl Christian Ebbesen: Gem alle de gloser til, når der engang ved lejlighed skal være kommunalvalg eller folketingsvalg eller noget andet, i stedet for at bruge vores tid herinde med at komme med alt det vrøvl, som overhovedet ikke passer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Så derfor vil jeg selvfølgelig støtte indstillingen, hvad vi også har gjort i udvalget, også fordi der er penge til det gode formål, som vi ved, at de udøver. Samtidig ved vi, at Københavns Kommune er i gang med at oprette et klageorgan for diskrimination i Københavns Kommune, og vi er faktisk også valgte, ngo-organisationerne, blandt DRC som samarbejdspartnere. Selvfølgelig har vi også mulighed for at støtte dem i det arbejde, de yder. Alene de mere end 1.000 sager, de har i DRC's regi, fortæller mere om, at der findes nogen diskrimination her. Så ville det være virkelig dårligt at sende det signal og sige: Vi vil ikke støtte et sådan godt formål.

Og der er, siger jeg endnu en gang, penge til det formål, så derfor: Hold de handicappede og handicapidræt uden for diskussionen, fordi det har slet ikke noget med denne sag at gøre, og de har selvfølgelig også fået de penge, som de har søgt om.

Pia Allerslev (V): Jeg må sige, at jeg synes ikke, det her er en trist dag for København, og jeg synes ikke, det er en trist dag for københavnernes. Jeg synes faktisk nærmere, det er en glad dag, at vi både har penge til handicapidræt og til DRC. Jeg kan ikke se noget problem i, at der skal bevilges penge til begge dele og til begge formål.

Så jeg vil heroppefra fortælle, at Venstre har tænkt sig at støtte hele denne indstilling. Og de 20.000 kr., der mangler til KIFU, er så godt som bevilget allerede af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, så de penge skal nok komme ind også.

Så jeg synes faktisk nærmere, det her er en glad dag, og jeg synes, at alle burde støtte dette forslag.

Frank Hedegaard (F): Det her ødelægger jo hele den tale, jeg har skrevet, fordi det er jo noget af en kovending, Venstre laver i denne sag, hvor de i udvalget jo støttede både Konservative og Dansk Folkeparti i første omgang. Men det er glædeligt, at man kan komme på nye tanker.

Det, vi har oplevet, f.eks. i Folketinget, er jo, at regeringspartierne sammen med Dansk Folkeparti igennem lang tid har ført en indvandrerpolitik, som jo netop har gjort, at mange mennesker har følt sig diskrimineret og også rimeligt udsatte. De har også skabt en politik, hvor man faktisk får skabt en forskelsbehandling af folk.

Vi har også set, at regeringen har nedlagt en række råd og udvalg i den forbindelse, der skulle støtte op om de her grupper, og senest i dag har statsministeren jo også selv sagt til os alle sammen, hvad vi andre har sagt hele tiden, at det jo er sket på et ideologisk grundlag.

Det er faktisk også det, der er ved at ske i denne sag. Det er nemlig, at Konservative og Dansk Folkeparti i fællesskab har brugt deres standsningsret på noget, man kunne kalde for et ideologisk felttog imod Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination. Den eneste forklaring må være, at de gør det af de samme ideologiske grunde som deres partifæller inde på Christiansborg.

Det kan ikke undre mig, at Dansk Folkeparti har gjort det, fordi de gør jo konsekvent det, at de stemmer imod alt, hvad der fremføres både i Det Rådgivende Integrationsudvalg og i Integrationsrådet.

Men det kunne godt overraske mig, at Konservative er blevet trukket med over i den linje, og også Venstre den dag, men som heldigvis har besindet sig siden. Fordi det er som sagt ikke mere end 2½ måned siden, at Venstre selv i Det Rådgivende Integrationsudvalg stemte for et forslag om, at vi skal have et diskriminationsudvalg her i byen, hvad vi i SF synes er meget fornuftigt.

Men vi kan ikke forstå, hvorfor man så går imod de her mennesker, som har følt sig diskrimineret. Det kan også undre. Vi ved godt, hvorfor Dansk Folkeparti gør det, men vi mener ikke i SF, at det er den enkelte minoritetspersons eget problem, men at vi faktisk har et fælles samfundsanliggende, som vi alle sammen må løse.

Mikkel Warming kaldte det jo også for et politisk stripteasenummer, da både Venstre og Dansk Folkeparti tilsluttede sig budgetaftalen, og dermed kom Dansk Folkeparti så også til at give sin støtte til modersmålsundervisningen, som de i hvert fald har kæmpet hårdt imod.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Men det er rart at se, at Venstre så i dag er blevet anstændigt påklædt igen, kan man sige, efter at de har ændret deres holdning til denne sag.

Manu Sareen (B): Gode, gamle Carl Christian Ebbesen: På et tidspunkt troede jeg simpelt hen ikke, vi havde været til det samme møde. Men så kom Frank Hedegaard lige og prikkede mig lidt på skulderen, og så fandt vi ud af, at det havde vi altså.

Så firkantet var det heller ikke, og der er jo penge til de handicappede også. Det ved du også godt. Altså de har søgt Københavns Kommune om 178.000 kr., og så er de blevet indstillet til sølle 123.000 kr. til oprettelse af et projekt, der skal sikre etniske minoriteters genindtrædelse på arbejdsmarkedet, utrolig fornuftigt. Et projekt, der i øvrigt er i tråd med integrationsindsatsen i Københavns Kommune, og som vi alle sammen har støttet også i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Det er ikke kun i tråd med Københavns Kommune. Det er altså også i tråd med integrationsministerens tanker om, at integrationen skal ske på arbejdspladsen. Ud over de menneskelige ressourcer, som man også vinder ved det her, så får man altså også nogle økonomiske ressourcer på det.

Kommunernes Landsforening har lige regnet på det her, og det kan godt betale sig at investere i sådan nogle projekter. Derfor undrer det mig. Jeg undrer mig først og fremmest over, at De Konservative og Venstre stemte imod. Men altså jeg har jo efterhånden fundet ud af, at med Venstre så ved man ikke lige, hvor man har dem omkring det her integrationsområde. Men de er også blevet fornuftige, det glæder mig.

Men Det Radikale Venstre stemmer for, og det gør vi simpelt hen, fordi vi mener, at de etniske minoriteter naturligvis ikke skal have særbehandling, det er ikke det, vi er ude på, men de skal have en fair behandling, og dette projekt sikrer simpelt hen, at folk får en fair behandling, så de kan komme ind på arbejdsmarkedet.

Bente Møller (Ø): Carl Christian Ebbesen refererede heroppefra et møde, som ikke er et møde, jeg har deltaget i. Jeg har deltaget i et møde i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, hvor sekretariatet, der sidder og behandler ansøgningerne efter § 115 i serviceloven, om støtte til frivilligt socialt arbejde, havde lavet en indstilling på de sager, vi fik forelagt, og hvor et socialdemokratisk udvalgsmedlem kom ind fra siden med en ansøgning, ingen af os havde set på forhånd.

Det handlede om støtte til idræt for psykisk udviklingshæmmede, et projekt, der havde fået støtte i forvejen, havde brug for mere støtte. Der var ingen, der talte imod, at de skulle have støtte. Der var nogle af os, der talte for, at vi udsatte stillingtagen til det, indtil vi fik materiale af samme kvalitet, som vi havde på de andre ansøgninger, altså det fulgte den normale sekretariatsprocedure. Der var ikke et eneste medlem af udvalget, der talte imod støtte til Idrætsforeningen for Udviklingshæmmede.

Det er rigtigt, at vi fik oplyst fra sekretariatet, at man ikke kunne give dem 100.000 kr., fordi i øjeblikket var der kun 80.000 kr. i puljen, men at der jo hele tiden kommer flere midler ind, og et enigt udvalg enedes om, at så fik de udviklingshæmmedes idrætsforening 80.000 nu og de sidste 20.000, når midlerne var kommet i kassen.

Carl Christian Ebbesen fra Dansk Folkeparti spurgte heroppe, hvor langt vi var sunket i det danske samfund. Altså jeg ved i hvert fald, at Dansk Folkeparti er sunket længere end til, at de står i latrin til halsen. Det må være kommet så langt op, så det også vælter ud af munden, for sandhed og korrekt referat tæller åbenbart ikke længere.

For Dansk Folkeparti har det at standse denne sag et eneste formål: Det er at piske lidt til den indre svinehund, der skulle have noget imod mennesker af anden race og religion.

Majbritt Mamsen (C): Vi var med til at standse denne sag på baggrund af, at der ikke var penge nok til handicapidrætten. Jeg må indrømme, at hvis jeg skal vælge mellem handicapidrætten og race-diskrimination, så vælger jeg handicapidrætten. Men efterfølgende er jeg kommet på bedre tanker, så vi i De Konservative har valgt at sige, at vi stemmer for det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg fatter simpelt hen ikke den her diskussion. Vi har i den tidligere periode, hvor jeg har siddet i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, haft § 115-midler, og der er aldrig opstået sådan en diskussion som den, vi er ude for her.

Det er fuldstændig latterligt at køre det op med sådan nogle små beløb, der er givet til § 115-midler, og som skal gå til velgørende arbejde, at man lige pludselig tager en enkelt sag og puster den op, som om man prioriterer en bestemt befolkningsgruppe frem for en anden.

Jeg synes, det er uhæderligt arbejde, det er uhæderligt udvalgsarbejde i forhold til andre kolleger, for jeg ved nemlig, at der ligger et godt stykke arbejde bag udvælgelsen af, hvem der skal have de midler. Desuden er den faktisk også opdelt således, at der er penge til handicappede, der er penge til indvandrerindsatsen osv., osv., osv.

Så det, at man lige pludselig skaber en diskussion om, at der opstår uenighed om, hvem der skal have, en handicaporganisation eller en organisation, der bekæmper racediskrimination, synes jeg er fuldstændig hen i vejret. Det er Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets medlemmer, der skal finde sammen om at finde en løsning, og det har vi gjort de sidste 4 år, og det burde den nye samling også kunne gøre fremover.

Lad mig lige minde om, Dansk Folkeparti, at i den budgetaftale for 2003 ligger der to cifrede millionbeløb til vores psykisk syge, til vore handicappede, til bedre boligforhold. Der ligger faktisk kun 9 millioner til fordeling blandt unge, hvoraf nogle er indvandrere, til indslusning på arbejdsmarkedet. Det er, hvad indvandrerne har fået ud af budgettet for 2003. Så kom ikke og sig, at der er nogle, der bliver højere prioriteret end andre. Det er fuldstændig hen i vejret.

Og med hensyn til Venstre kan jeg endnu en gang sige: Hvor er jeg dog ked af det.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ikke flere i 1. runde, vi går til 2. runde.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg takker sådan set Ben Haddou også for at bidrage til det flotte stykke arbejde, der er lavet i forbindelse med budgetaftalen, og her har vi jo virkelig taget nogle skridt, som batter noget.

Jeg vil da medgive Taner forløbet af udvalgsrådet. Det eneste sted, hvor Taner ikke havde ret, var i forbindelse med diskussionen om, hvor mange penge der var. Det er jo også blevet bekræftet af Bente Møller heroppe, at der ikke var de 100.000 kr. i kassen, som man ønskede at bevilge. Derfor bevilgede udvalget så det, der var.

Men det ændrer jo ikke på det forhold, at Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget skulle vælge imellem Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination og idrætsmidler til de udviklingshæmmede. Den valgmulighed fik udvalget, og der valgte man, at Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination skulle have forrang frem for det andet forslag.

Jeg må også sige til Venstre, at I kan have den holdning, I har, på dette område. Til Pia Allerslev vil jeg blot sige, at der ikke var penge til begge dele.

Jeg er nødt til at understrege, at da man tog denne diskussion, var det udelukkende et prioriteringsspørgsmål, og man kan ikke komme bagefter og sige, at det ikke var på det tidspunkt, for vi kunne have bevilget 100.000 kr., det fulde beløb, der var i Socialdemokratiets forslag, men det valgte man ikke at gøre, fordi man syntes, at Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination skulle have forrang.

Jeg er nødt til lige at sige til fru Bente Møller, at jeg synes faktisk ikke, at det behøver at være så kedeligt, og jeg synes ikke, man behøver sådan at hidse sig op, det klæder dig faktisk ikke, fordi de ting, du kom med, var jo netop den saglige gennemgang af, hvad der foregik på mødet. Jeg vil da bare herfra rose dig for, at du var den eneste, der kunne huske, at der ikke var de 100.000, som der var i Socialdemokratiets forslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Bente Møller (Ø): Nu glemte formanden at fortælle hr. Carl Christian Ebbesen, at der ikke må være direkte tale fra talerstolen. Det ved jeg heldigvis, så jeg skal undlade at bruge direkte tale, når jeg nu svarer hr. Carl Christian Ebbesen.

Men jeg kan forsikre forsamlingen om, at jeg ikke har noget behov for at gøre mig smuk for Carl Christian Ebbesen eller for Dansk Folkeparti, så jeg er sådan set ligeglad med, hvad de synes klæder mig eller ikke klæder mig. Til gengæld er der mange andre her i forsamlingen, jeg gerne vil gøre mig smukkest muligt for.

Så vil jeg igen sige, at det er rigtigt, at der var 80.000 kr. den dag, mødet blev holdt. Der var også en forsikring om, at der er 20.000 inden længe, måske allerede nu, og at der vil være flere midler at fordele til andre gode formål over § 115-midlerne.

Når vi valgte at tage den prioritering, vi tog – det tror jeg ikke bare gælder mig, men hele udvalget – så var det fordi ansøgningen fra Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination var en gennemarbejdet ansøgning, der havde været igennem sekretariatsbehandling, som vi havde mulighed for at forberede os på hjemmefra, og hvor den økonomi, der blev givet, var en forudsætning for, at de kunne gennemføre det projekt, vi gerne ville støtte.

Hvorimod tillægsforslaget eller ændringsforslaget om at støtte de psykisk udviklingshæmmedes idrætsforening var sådan et forslag, der blev smidt på bordet under udvalgmødet, uden at vi havde haft mulighed for at kigge på det i detaljer og kigge på, om det havde nogle konsekvenser, at de skulle vente et par uger eller en måned med de sidste 20.000 kr.

Men jeg vil slutte af med at sige, at jeg er fuldstændig ligeglad med, om Dansk Folkeparti synes, jeg er forfærdelig grim, eller hvornår jeg er smuk.

Taner Yilmaz (A): For ikke at starte en helt ny debat om det spørgsmål, nu har Bente Møller ligesom forklaret, hvordan hele sammenhængen har været, så jeg behøver ikke at gentage det.

Men jeg vil bare opfordre Carl Christian Ebbesen til at læse indstillingen endnu en gang. Hvis han ikke har en kopi af den, så må du meget gerne låne min. Der vil du kunne læse, hvilket forslag Socialdemokratiet har stillet, og hvor mange penge der var på det tidspunkt, forslaget blev stillet, og hvorfor vores ændringsforslag blev på 80.000 kr. Der blev også gjort opmærksom på, at der var løbende midler, der kommer hele tiden, hvor de resterende 20.000 automatisk skulle betales til KIFU, så de kunne få det fulde beløb faktisk i løbet af næsten ingen tid. Så jeg kan stadig væk ikke forstå, at Dansk Folkepartis medlem af udvalget kan gøre så stort et nummer ud af, at der ikke var penge til det.

Så jeg vil endnu en gang indtrængende anmode ham om at læse indstillingen en gang mere, og derefter kan vi prøve at tale sammen igen.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jeg vil indlede med at beklage min opførsel over for Venstre. Jeg var desværre ikke til stede, da Venstres ordfører var heroppe og fortælle, at man havde ændret holdning, og så er det selvfølgelig naturligt, at jeg så blev sur på dem. Sådan kan det gå.

Men under alle omstændigheder er vi alle sammen en stor familie med undtagelse af Dansk Folkeparti.

Jeg vil bare sige, at man skal også huske i denne sammenhæng, at den nuværende regering jo også har skåret ned på netop dette område. Derfor er det vel naturligt, at vi som storby og hovedstad også går ind og yder vores, fordi vi har netop de problemer på det område. Derfor skal vi også være med til at give dem penge.

Jeg kan også huske fra dengang jeg sad i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, at da skete der ofte, og det skulle ikke undre mig, at det sker igen, at der kommer nogle penge, fordi de ikke bliver brugt af andre, og så er 20.000 kr. altså ikke så meget, så skal vi nok give dem de resterende penge. Og så er den her historie efterhånden ved at være slut.

Med hensyn til Bente Møller, så synes jeg, Bente Møller er smuk.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Ja, det er jo en tid, hvor vi finder sammen på mange måder.

Ikke flere i 2. runde, vi går til 3. runde.

Carl Christian Ebbesen (O): Nå, men jeg takker blot for den redegørelse fra alle de mennesker, som nu har givet deres beretning om, hvordan udvalgsrådet gik. Jeg kan faktisk i store træk sige, at vi måske slet ikke er så uenige endda.

Men det, forslaget handler om her i dag, er faktisk noget andet, og det var måske også derfor, det afledte så mange reaktioner, fordi det, vi rent faktisk skal stemme om nu, er jo, om vi vil bevilge 123.000 kr. til Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination.

Når I nu trykker på knapperne, så vil jeg blot spørge, om det er i jeres erindring, at der har været problemer med den tidligere direktør derude, Tinor Centi, som måtte gå af på grund af svindel. Jeg kunne passende spørge borgmesteren for Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget, om man kan garantere, at der ikke er problemer på nuværende tidspunkt i den retning.

Indstillingen blev godkendt med 48 stemmer imod 5.

For stemte A, V med undtagelse af 1 medlem (Karin Nørgaard), F, B, Ø, C og D.

Imod stemte 1 medlem af V (Karin Nørgaard) og O.

=====

6) BR 390/02. Eventuel omlægning af Ring 2

Indstilling om, at muligheden for på længere sigt at lede den stigende trafik mellem Nordhavnsområdet og Helsingørsmotorvejen udenom Strandøområdet via en ny vejforbindelse mellem Kalkbrænderihavngade og Helsingørsmotorvejen undersøges nærmere, samt at Ring 2 omlægges til at forløbe ad Strandvænget-Strandvejen, således at Strandpromenaden og Strandøerne kun vil føre lokal trafik – jf. forslag L3.

(Bygge- og Teknikudvalget) (Standsningsret)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Inden jeg giver ordet til en repræsentant for dem, der har standset sagen, skal jeg sige, at jeg vil foreslå, det er omdelt på pladserne, at Bygge- og Teknikudvalgets beslutning om omlægning af Ring 2 til at forløbe ad Strandvænget ikke iværksættes.

Det gør jeg dels på grund af de kommuneplanmæssige aspekter, der er beskrevet i indstillingen fra Bygge- og Teknikudvalget, dels på grund af et udvalgsarbejde, der er igangsat mellem Københavns Kommune og Københavns Havn, der bl.a. skal belyse, hvilke krav der skal stilles til den trafikale tilgængelighed til området som forudsætning for en udbygning i Nordhavnsområdet.

Resultatet af dette arbejde forventes, og det er igangsat i juni måned, at blive forelagt Økonomiudvalget og Bygge- og Teknikudvalget og Københavns Havns bestyrelse i løbet af efteråret.

Så derfor skal jeg foreslå, som det fremgår af det omdelte, at sagen sendes tilbage til Bygge- og Teknikudvalget med henblik på, at udvalget sammen med Økonomiudvalget først foretager en nærmere vurdering af de langsigtede muligheder for at etablere en ny overordnet vejforbindelse mellem Nordhavnsområdet og Helsingørsmotorvejen.

Så er det en repræsentant for de standsende, borgmester Søren Pind, der har ordet.

Borgmester **Søren Pind**: Det kunne være tiden til de store, flammende indlæg om trafikken i netop dette område. Det kunne godt være passende.

Men jeg vil egentlig sige, at set i lyset af det, overborgmesteren har sagt, som jeg tager til indtægt for, at vi kigger på sagen, og at vi drøfter den igen, hvilket jo egentlig har været intentionen, vi i hvert fald har haft i Venstre med at standse denne sag, fordi vi synes, beslutningen var forkert, er vi tilfredse med det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Derfor hilser vi overborgmesterens ændringsforslag velkommen og ser frem til en lejlighed, hvor vi får mulighed for at drøfte sagen igen i Bygge- og Teknikudvalget.

Sven Milthers (F): Man kunne holde den lange tale om, hvorfor vi fra flertallets side i Bygge- og Teknikudvalget har truffet den beslutning, vi traf, men egentlig er jeg meget forbløffet også over borgmesterens udsagn her, fordi det indgår jo i den beslutning, der er truffet i udvalget, at man nu skal i gang med den diskussion. Det er der jo ingen uenighed om.

Derfor må jeg sige, at jeg er ret forbløffet over, at overborgmesteren nu stiller dette forslag, og jeg er endnu mere forbløffet over den begrundelse, der er kommet. For det, der er det væsentligste indhold i den information, overborgmesteren nu giver, er en meddelelse til denne forsamling om, at forvaltningerne overhovedet ikke kommunikerer. For det 1. »at« i indstillingen fra udvalget har jo været kendt i hvert fald siden 14. juni, hvor det blev rundsendt, og det vil sige, at der har økonomiforvaltningen kunnet sige: Hov, hvad er det her for noget? Det skal jo ikke behandles på denne måde. Hvis det er det, man mener. Så det er uacceptabelt, at man ikke tager det med og siger, at det er dér, den ligger.

For det andet har bygge- og teknikforvaltningen været repræsenteret på direktionsniveau i den styregruppe, som overborgmesteren nu taler om. Det har vi ingen information fået om i udvalget, og vi har slet ikke fået information om, hvad der sker i det udvalg, og hvor hurtigt man har tænkt sig at arbejde. Til trods for det får vi altså først informationen i dag, til trods for at man har kendt alt det her.

Så jeg vil godt her fra talerstolen give udtryk for, at dette for mig er et udtryk for en grov mangel på rettidig omhu fra både økonomiforvaltningens og fra bygge- og teknikforvaltningens side. Det er klart, at vi må fremlægge forslag om, hvordan vi kan undgå de situationer fremover, så vi i udvalget faktisk er holdt informeret.

Så til spørgsmålet om L3 vil jeg sige, at det er helt urimeligt ikke i dag at tage stilling til, hvad det er for en af de løsninger, der er skitseret, der skal arbejdes videre med, for det er jo det, der ligger i indstillingen. Det er jo ikke, at den skal iværksættes i morgen, men det er, at der skal udarbejdes et projekt, så man kan se, hvad det er der skal laves af omkostninger, så man kan få detaljeret, hvad det er for noget, der skal ske. Og, som det også fremgår af sagsfremstillingen, at der selvfølgelig skal være et kommuneplantillæg for at kunne gennemføre L3, så al behandling vil ske i god orden, og det er det, der skal træffes beslutning om ifølge indstillingen.

Så derfor er jeg faktisk ret forbløffet over dette forslag. Men jeg må jo leve med, at det er sådan, overborgmesteren mener, den skal løses, og derfor skal jeg nok lade være med at komme ind på alle argumenterne for, hvorfor det er rigtigt at vælge L3. For det er åbenbart mere en procedurediskussion, overborgmesteren ønsker i dag, end en realitetsdiskussion. Det beklager jeg.

Monica Thon (B): Det Radikale Venstre vil gerne tilslutte sig Sven Milthers udmærkede tale. Vi mener ikke, vi har truffet en forkert beslutning, men vi er glade for, at der er kommet temmelig meget fokus på sagen lige nu. Jeg er ikke sikker på, at det ville gå så hurtigt, hvis denne lidt beklagelige mangel på samarbejde mellem forvaltninger var foregået. Vi vil dog undlade at stemme for forslaget.

Karin Storgaard (O): Jeg må sige, at Dansk Folkeparti hverken er enig med De Radikale eller med SF. Vi synes, at dette forslag, hvad enten man ville vælge den ene løsning ad Strandøre eller den anden ad Strandvænget, er alt, alt for dårlig. Jeg kan slet ikke forstå, man kan tilslutte sig, at man kunne bruge nogen af de løsninger.

Jeg ved ikke, om årsagen er, at man måske ikke er nok kendt i kvarteret. Nu bor jeg selv på Østerbro. Jeg bor dog ikke lige der, men jeg kommer tit dernede. Hvis der er nogle, der har lagt mærke til den voksende trafik, der er kommet her det seneste års tid, og den fart, man kører med, og det er såmænd lige meget, om det er Strandøre, fordi hvis man lægger trafikken om ad Strandvænget, så vil de jo bare rase den vej ned, og det kan jeg ikke se løser nogen problemer. Det eneste, vi opnår ved det, er at flytte problemet fra den ene vej til den anden. Det, man har opnået derude i øvrigt, er jo, at folk næsten er kommet i totterne på hinanden om, hvad vej trafikken skulle gå.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Jeg mener grundlæggende, at der er begået fejl her ved, at man ikke har taget højde for den kommende trafik. Man har længe vidst, at det byggeri på Midtermolen og på Langelinie skulle komme. Man har bare ladet det sejle, igennem længere tid har man intet gjort i forhold til den stigende trafik. Trafikken stopper jo ikke nu. Der kommer yderligere trafik til i de kommende år, når færgehavnen derude bliver udbygget.

Der er her i foråret udgivet en notits om den stigende trafik, eller hvordan trafikken vil se ud i området derude, og det er jo rigtig mange tusinde flere bilister om dagen, der vil komme. Det nytter altså ikke, at man prøver at klare det ved at flytte trafikken ned ad en anden vej, hvor de så stadig væk har problemerne. Altså børnene er jo også dér, cyklerne er jo også dér, miljøet er jo også dér.

Så derfor kan jeg bare sige fra Dansk Folkepartis side, at vi er helt indforstået med, at sagen går tilbage til Bygge- og Teknikudvalget, så vi kan få belyst den noget mere.

Ole Hentzen (C): Alle sager kan selvfølgelig belyses yderligere, og det kan denne her også. Og de nye informationer, som kommer via overborgmesteren, om, at der er nogle, der samtaler sammen, uden at vi egentlig har kendt til det, er selvfølgelig værd at lytte til, ingen tvivl om det.

Jeg er selvfølgelig ikke så naiv, at jeg tror, at ikke alle disse mail, som alle har fået, inklusive overborgmesteren, i den senere tid, måske har haft en vis indvirkning med hensyn til at sige: Er det nu egentlig den mest saglige løsning, man finder her, eller er den måske en smule populistisk?

Jeg kan i hvert fald som medlem af udvalget sige, at det kom som en stor overraskelse for mig, at der var et vist sammenrend før mødet, som faktisk havde besluttet, hvor den skulle lægges om, uanset forvaltningens gode intentioner ved at sige: Det kan I ikke, venner. Man kan ikke pludselig lægge Ring 2 om og bare sige, at nu skal den sådan set køre et helt andet sted.

Forvaltningen brugte som et af alternativerne at sige: Der er dårlige jordbundsforhold, selvfølgelig, på Strandøerne, det ved alle, det er velkendt, det er undersøgt, alle ved det, så man kunne fjerne den tunge trafik. Man kunne kort sagt skilte med, at den tunge trafik ikke måtte køre der, hvor Ring 2 ikke kunne klare det, men hvor man kunne gøre det op over Strandvejen.

Men nej, man klippede til. Man gned sig i hænderne og hyggede sig gevaldigt. Man lagde hele møget om over et område, hvor der boede, ja 100 folk mere, 1.000 folk mere end det, der boede det andet sted. Det generer ingen, fordi der var jo en vej.

Vi andre spurgte lidt spagt: Jamen sig mig, det kryds, I har deroppe ved Strandvejen, kan da ikke pludselig klare alt det der? Man kan da ikke bare træffe en beslutning her uden nogen økonomiske midler til, at omlægningen af den ene strækning til den anden som Ring 2 kan klare det. De kiggede lidt på hinanden, og så var den sag lukket. De havde besluttet, at uanset penge eller hvad, så skulle de dersens mennesker, der bor på Strandøerne nu, fredes, for nu har de haft biler i så og så mange år.

Det kan der være noget meget sundt i, for Strandøerne er da ikke ideel til det her. Men jeg siger bare, at som vej kan man ikke pludselig bare fjerne al trafik fra den, sætte en bom op og så jage de der tusinder af køretøjer et andet sted hen.

Ved, at den nu kommer tilbage, så er der i hvert fald én god ting, som man kan få belyst inden da, og det er selvfølgelig: Hvad pokker koster det at få det kryds oppe ved Strandvejen reguleret, så det i givet fald kan tage flertallets ønsker om, at man skal frede trafikken ned igennem Strandøerne? Det kommer dog i hvert fald i frem i betænkningen til sin tid. Vi andre skal nok sørge for, at der i hvert fald kommer kroner på, hvad det kommer til at koste.

Men det her er ligesom måske dybest set meget symptomatisk for, hvad det er for et område, vi er ude i. Østerbro giver ligesom nogle klangtoner af havnetunnel samtidig. Der er en vis del af salen her, der slår syv kors for sig og siger: Østerbro og havnetunnel, de to ting har intet med hinanden at gøre, det er fuldstændig utænkeligt. Vi vil ikke have en havnetunnel. Vi andre bliver sådan set ved at sige: Jamen hvordan pokker vil I få trafikken udenom, hvis I ikke laver en havnetunnel?

Det samme flertal bliver ved at udbygge i Nordhavn, flytte færger derud, lave store lokalplaner, hvor man udbygger med hundredetusinder af etagemeter. Jeg ved ikke, om de har forestillet sig, at de mennesker skulle komme med helikopter, men det gør de altså ikke. Når de skal på arbejde, eller når

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

de skal bo der, så kører de altså i biler, plus at de kommer med tog. Sådan er nu engang vilkårene. De kan jo for pokker ikke komme ud, hvis der ikke bliver noget vejareal, som gør, at man egentlig kan betjene området.

Skal man slippe af med den tunge trafik, så er der kun én mulighed, venner, og det er altså noget, der ligger under jorden, og det hedder en havnetunnel, hvad enten overborgmesteren og Socialdemokratiet kan lide det eller ej. Man bliver nødsaget til at tænke i de baner, selv om man ikke kan lide det, for det kan ikke blive ved at gå.

Men det snakker vi selvfølgelig ikke om i aften, fordi nu snakker vi jo bare om en lille delløsning, hvor vi skal frede nogle mere eller mindre prominente beboere nede omkring Strandøre, og vi skal sikre, at der er nogle, der kan arbejde for, at der bliver en strand, »The Oesterbro Beach«, åh, hvor er det dejligt.

Men byen skal altså eksistere, og før den kan eksistere, så skal vi lave en trafikafvikling. At lægge trafikken om, så den skal krydse oppe i krydset ved Strandvejen, er ren idioti, så derfor støtter vi selvfølgelig, at sagen vender tilbage til Bygge- og Teknikudvalget.

Joan Jensen (A): Jeg vil ligesom de tidligere talere fra SF og De Radikale beklage det, der er sket i aften. Vi fra Socialdemokratiet var jo også indstillet på, at vi skulle omlægge Ring 2. Jeg er meget enig i, at der mangler noget koordinering og noget samarbejde mellem forvaltningerne, og det kunne have sparet os for temmelig meget arbejde, hvis man før havde fortalt os, hvad det var der var undervejs.

Vi er i Socialdemokratiet godt klar over, at der er utålelige trafikforhold ude på Østerbro, og vi vil meget gerne være med til at diskutere det.

Så skal jeg sige til Ole Hentzen, at uanset om det er små eller store løsninger, er vi, hvis vi finder, at den trafikløsning, vi går ind for, er den rette, indstillet på også de små trafikomlægninger, når vi snakker Ringvej 2, at gå ind og bevilge, hvad det koster. Ole Hentzen ved jo godt, at hvis man skulle have den bedst tænkelige løsning for Strandvænget og Strandboulevarden, hvis vi omlagde Ringvej 2, så snakkede vi om 6 millioner, og dem er vi faktisk indstillet på i Socialdemokratiet at gå ind og bevilge.

Så det, vi må gøre nu, er, at vi hurtigt må have den tilbage til udvalget, og så må vi hurtigt komme i gang med de her diskussioner. Vi vil være meget fordomsfri og åbne i Socialdemokratiet og glæder os til at få en større debat om, hvad vi gør med det område derude.

Men en gang til: Vi beklager den måde, denne sag er blevet behandlet på.

Mikkel Warming (Ø): Denne her sag viser jo om noget, at der ikke bare findes nemme løsninger, når der er alt for meget trafik i København, og når der kommer mere. Hvem skal have møget? Skal det være det ene, skal det være de andre? Det har været kernen i de seneste måneders debat. Så længe trafikken generelt bare får lov at buldre derudad, så længe et flertal ikke går ind og reducerer trafikmængden – trafikmængden – så længe er der københavnere, der er voldsomt generet af det.

Det ser åbenbart ud til, at det langsigtede arbejde kan gå noget hurtigere, end jeg tror, alle havde forestillet sig. Og på den led vil vi da også gerne stemme for overborgmesterens forslag om, at man tager den styregruppes, forstod jeg det var, arbejde, der kommer i oktober-november, vil vi da gerne have med i det videre forløb og derfor stemme for overborgmesterens forslag.

Vi skal erkende, vi ikke synes, det har været nogen nem debat, fordi det er ubestrideligt for os, at Strandøre ikke kan klare den trafik, der er der i dag. Det er lige så ubestrideligt, at det at flytte den hundrede procent giver en række store gener for dem, der får den. Det er søreme ikke nemt, det skal jeg blankt erkende. Det var også derfor, vi undlod at stemme til punktet i udvalget.

Så vi er da enige i, at hvis det langsigtet kan gå noget hurtigere, hvis der oven i købet kommer nogle statspenge i form af den investeringsplan, Trafikministeriet har på bedding omkring 1. oktober – november eller hvor når det nu var, Svend Heiselberg mente, den skulle ligge, og der kan komme nogle penge til en ordentlig forbindelse, ikke en havnetunnel, som bare vil forøge trafikmængden i Kø-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

benhavn generelt, men en måde at få trafikken væk fra havneområdet på uden at genere borgerne, så meget det nu kan lade sig gøre, jamen så vil vi da gerne tage det med.

Abderrahman Ben Haddou (D): Da CD ikke sidder i Bygge- og Teknikudvalget, så har det været lidt svært for mig at finde ud af, hvordan jeg skulle forholde mig til denne sag. Så jeg gjorde det, at jeg kørte ud til stedet her lige inden mødet for selv at danne mig et overblik over, hvordan problemet så ud.

Sådan som jeg vurderer det, så er Strandøre, når man kører ned ad den, egentlig ikke passende at kalde for en Ring 2, det kan man ikke. Det ligner en stille villavej. Det er passende.

Men til gengæld ligger der så et andet problem. Det er krydset. Det er klart og tydeligt, at krydset ved Strandvænget er et farligt kryds.

Så der ligger altså to problemer i denne sag. Jeg føler bare, at det, man har diskuteret frem og tilbage, ikke er nogen egentlig løsning på det problem overhovedet, hvad enten man vælger den ene eller den anden løsning, fordi hovedproblemet er netop, at der er flere og flere, der vælger at køre ad den strækning ind imod Indre By.

Så kan man spørge sig selv: Hvad er så løsningen? Løsningen er selvfølgelig en havnetunnel, det er da klart. Det er klart for enhver, at østerbroborgerne er belastet af den trafik, der kører ned ad Østerbrogade, det er da klart for enhver, når man kører i myldretiden, og det er klart for enhver, at Indre By er overbelastet. Vi bliver bare ved med at komme med nogle løsninger, og det drejer sig konstant om nogle få hundrede kvadratmeter, som vi tror kan løse problemet. Enten gør vi det endnu mere vanskeligt for bilisterne at komme igennem, så de kan holde i længere køer, eller også gør vi det ved at straffe dem ved at indføre parkeringsrestriktioner. Det har bare ikke løst noget som helst overhovedet, for problemet ligger i, at i København har vi en Indre By, og Indre By ligger ved udkanten af byen, den ligger ved vandet og ikke ligesom ved andre større byer, hvor Indre By ligger i centrum, i midten af en storby.

Det er klart, at det betyder så, at de fleste, der skal ind, er nødt til at køre forbi Indre By for at komme ind på den anden side. Eksempelvis, hvor mange kører ikke forbi her fra H.C. Andersens Boulevard og drøner af sted for så at køre ind over til Amager? Det er jo fuldstændig tåbeligt. De her mennesker kunne lige så godt køre under i en havnetunnel.

Derfor er det den løsning, vi må finde på alle sammen, og det er den realistiske og den eneste mulighed.

Men vi kan jo starte ét sted, og vi kan eksempelvis starte med den tunge trafik og føre den væk fra Helsingørmotorvejen og ind imod havnen. Det kunne vi gøre, det kunne være starten, og så er vi eller i hvert fald østerbroborgerne fri for at få den tunge trafik på Østerbro.

Men lad os dog komme med nogle realistiske bud og ikke sådan en diskussion, om vi skal kalde det Ring 2 eller ej, fordi problemet er der. Desuden, uanset om Strandøre er Ring 2 eller ej, så kører der altså mange mennesker med bil op og ned ad den vej, og netop derfor er det kryds den dag i dag farligt. Det bliver måske bare farligere ved, at vi kommer til at kalde den for Ring 2.

Så det løser ikke noget problem, og uanset om man tager den tilbage til Bygge- og Teknikudvalget, så vil det ikke løse problemet. Det vil kun skabe nogle diskussioner, og så ender det med, at vi trykker på nogle knapper, og de, der har vundet, har vundet, og hurra.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Så går vi til 2. runde.

Borgmester **Søren Pind**: Nu er Sven Milthers jo ny i denne forsamling. Derfor er han selvfølgelig, det kan undskylde ham, måske ubekendt med, at når man angriber en forvaltning, så skulle man helst også have substans bag angrebet, for det er lidt svært for forvaltningen at svare tilbage.

Når det bliver sagt, at man burde have orienteret, så synes jeg, det er en anelse vanskeligt at orientere fra møder, som ikke har fundet sted, før udvalgsmødet er afholdt, og hvor der ikke har været substansdrøftelser om, hvad dette udvalgsarbejde egentlig skulle gå på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Så derfor må jeg bare sige, at der er skudt forbi her. Tværtimod drøftede vi jo sagen åbenhjertigt, og SF valgte så den stilling, man valgte.

I mellemtiden er der så fra Københavns Havns side anmodet om, at man kigger på det her. Efterfølgende har økonomiforvaltningen taget det her op og har anmodet bygge- og teknikforvaltningen om at medvirke til et arbejde. Ærlig talt, det er da sund fornuft. Det bliver vi så informeret om nu, og derfor sendes sagen tilbage til Bygge- og Teknikudvalget. Jeg synes, det er et udmærket forslag, overborgmesteren stiller.

Hvis jeg ganske kort skal tilføje noget til sagens substans, så må jeg selvfølgelig sige, at jeg da også tilhører dem, der helt klart mener, at den eneste løsning på disse trafikale problemer er en havnetunnel, og den holmgang den tager vi så igen.

Og jeg kan berolige Ben Haddou med, at jeg tror, vi kommer til at tage den holmgang mange gange, rent faktisk lige indtil dengang, hvor vi endelig får besluttet havnetunnelen, og det kan jo være, det sker, mens der sidder en borgerlig regering. Der er dog et vist fornuftigt syn på infrastrukturinvesteringer.

Sven Milthers (F): Jeg skal blot bede borgmesteren om at erindre, at der faktisk siden mødet 19. juni har været afholdt 2 udvalgsmøder efter sommerferien, hvor arbejdet åbenbart har været i gang, hvor der er kommet substans på, hvad det er, man skal lave, hvor der åbenbart også i styregruppen må være kommet informationer om, at man ønsker at blive færdig i oktober. Det havde dog været rimeligt, at vi var blevet informeret om det inden for disse sidste 3 uger, så vi f.eks. i udvalget kunne have sagt, at det må føre til en ændret vurdering. Det havde været rimeligt.

Det kan godt være, det så er borgmesteren, der skulle have gjort det, men det kunne også være rimeligt, at det var forvaltningen, der havde sørget for at orientere os. Det kan vi diskutere i udvalget.

Som sagt, vi vil stille forslag om, hvordan vi kan sikre, at informationerne faktisk kommer til udvalget i rette tid.

Derudover vil jeg sige, når Ole Hentzen ligesom begynder at blive flamboyant om, hvad det er, vi nu mener fra SF's side, at jeg synes faktisk, han overser, at det var et enigt udvalg, der sagde ja til 1. »at«, og det er jo lige nøjagtig det, der er gået i gang.

Så altså vi andre har også sagt ja, ikke til havnetunneldiskussionen, men til forbindelsen til havnen, til, at det skal undersøges. Det er det, der er det væsentlige i den information, vi har fået fra overborgmesteren. Så det har der altså været enighed om. Det er heller ikke noget nyt, at vi andre tilslutter os det. Det synes jeg ikke helt fremgik af Ole Hentzens bemærkninger.

Det andet, der ikke fremgik, var, at der jo faktisk i sagsfremstillingen er en meget klar gennemgang af økonomien. Forvaltningen har skønnet, at den, der hedder L1, vil koste ca. 10 mio. kr. på grund af nogle forskellige ting, men der skal laves et projekt. L3 vil koste ca. 6 mio. kr., det står der faktisk i indstillingen. Men der skal selvfølgelig også laves projekt for, hvad det er for omstilling. Det er klart, det skal der gøres. Det fremgår også klart af indstillingen. Så jeg forstår ikke helt Ole Hentzens bemærkninger.

Men jeg vil godt foreslå – jeg synes, det havde været rigtigere, sådan må jeg sige det, og jeg vil fremsætte et ændringsforslag til overborgmesterens forslag. Det er, at det tilføjes som et nyt 4. »at«:

»Det foreslås, at Bygge- og Teknikudvalgets beslutning om omlægning af Ring 2 til at forløbe ad Strandvænget-Strandvejen ikke iværksættes, før Bygge- og Teknikudvalget sammen med Økonomiudvalget har foretaget en nærmere vurdering af de langsigtede muligheder ...«

Så har man truffet beslutning her, man har sendt et signal om, hvad det er der er den midlertidige løsning, og så kan man gå videre med arbejdet, og vi kan tage alle tingene i god ro og orden.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Altså jeg synes, at det forslag, der er stillet, er så godt, at der ikke er grund til at ændre i det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Men nu er vi her jo igen. Når vi taler trafik, så er der to løsninger, der er to skoler her i salen. Den ene råber »bompenge«, den anden råber »havnetunnel«. Jeg har ikke nogen fornemmelse af, at de gode borgere, der lytter her, som bor i Strandvænget og Strandøre, sidder og råber »havnetunnel«. Det er ikke min fornemmelse, medmindre den skal være så lang, at den når helt over til Lyngbyvej og helst ikke kommer op nogen steder. Men det har tunneler det jo med at gøre et eller andet sted, et eller andet sted kommer de op.

Jeg skal bare til substansen kort sige, at jeg mener i virkeligheden, Karin Storgaard fangede – eller ikke fangede, men havde et korrekt point, nemlig, at når man bygger volumener af den her karakter, som vi taler om, den udvikling, der er i gang, og det var jo netop det, der var baggrunden for og forudsætningen for udviklingen af Søndre Frihavn, nemlig at Københavns Havnevæsen dengang var nødt til at investere i Gittervej, i Gammel Kalkbrænderihavnsvej, simpelt hen for at sikre med en investering på 112 mio. kr., at man kunne foretage den lukrative omdannelse af Søndre Frihavnsområdet, Midtermolen osv., at man så forudsætningsvis skulle etablere en vejforbindelse.

Der kan man sige, at en lignende tankegang kunne gælde for den fortsatte udvikling. Jeg er meget enig med Søren Pind i, at når nu regeringen er så indstillet på at foretage investeringer, jeg forstår som led i en hovedstadsindsats af dimensioner, så bliver København tilbudt investeringer i milliardklassen. For egen regning vil jeg godt sige, at jeg gerne vil diskutere, hvad det var for nogle infrastrukturinvesteringer i milliardklassen, der skulle foretages i København, frem for at vi bare lige slog nogle streger på et kort.

Men jeg ser frem til at blive inviteret af regeringen til at drøfte milliardinvesteringer i København. Tak for informationen.

(Kort bemærkning).

Jens Johansen (F): Jeg er nødt til at anholde overborgmesterens strengt forældede sprogbrug. Der er to skoler. Den ene råber »roadpricing«, jeg mener også, jeg har hørt overborgmesteren sige det, og den anden råber på »havnetunnel«, det er korrekt. Men bompenge har vi jo allerede. Altså hvis man skal fra Malmø og til København, så skal man betale bompenge. Det har begrænset den private biltrafik over broen. Det er udmærket. Men nu er det roadpricing, der er tale om – ikke sandt, hr. overborgmester?

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er fordi vi taler dansk her i salen.

Karin Storgaard (O): Både SF og Socialdemokratiet beklager, at de ikke har fået fortalt, hvad der var undervejs, og at det ikke var givet i tide. Jeg forstår det faktisk taget ikke. Tit kan man selvfølgelig klandre forvaltningen for noget, men jeg synes jo simpelt hen, der har været så mange informationer i denne sag, og hvis man har manglet noget, så har man kunnet spørge ind til det. Men problemet har været, at man ikke vidste, hvilket ben man skulle stå på. Det ved man altså heller ikke i dag, det kan vi jo tydeligt fornemme.

Jeg kan da kun tilslutte mig det, som Joan Jensen sagde, at Socialdemokraterne beklager, hvad der er sket i aften. Jamen man skal måske beklage i det hele taget, hvad der er sket.

Joan Jensen nævnte også, at omlægningen af Ring 2 koster 6 millioner. Ja, men andre løsninger, og det er det, der skal til, skal ikke være nogen af de her forslag. I hvert fald de to, der har været fremlagt her, koster mange flere penge, og vi må nok se i øjnene her i København, at vi ikke kan blive ved at leve uden at lave nogle ordentlige løsninger.

Jeg ved ikke, om løsningen er, at der skal være havnetunnel eller bompenge eller noget helt tredje, men det kniber altså med virkelig at komme i gang med at finde nogle løsninger. Man taler meget om det, og man taler om trafik- og miljøplan, men det går ved gud så langsomt, og der sker altså ikke noget. I mellemtiden klodser trafikken til alle vegne, og det er jo hæsligt for de mennesker, der bor der. Så en eller anden ordning skal man jo finde på, om man skal få stoppet bilerne, inden de kommer

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

ind i byen, fordi man kan jo godt se morgen og aften, hvor mange biler det er, der ræser frem og tilbage.

Det kan heller ikke være meningen, at vi skal blive ved at finde os i de store lastbiler, som kommer ræsende. Nu har jeg hørt, at lastbilerne skal være endnu større, fordi så kan de have endnu mere gods med.

Jeg synes, og det kan alle vel være enige i, at der er for meget trafik i området. Det er der i øvrigt mange steder i København, hvor det er et alvorligt problem med trafikken. Jeg synes, det er et problem med hastigheden også. Sådan et sted som her, hvor man må køre, jeg tror, det er 50 km/t, er der flere, der er blevet stoppet for at have kørt op til 112 km/t. Og lastbilerne er også blevet stoppet, fordi de har kørt alt, alt for stærkt.

Der er vel ikke nogen, der kan tro, at selv om man omlægger trafikken fra Strandøre til Strandvænget, så er alle de problemer løst, og så kan alle bilerne være der. Ved gud, det kan de altså ikke. Når de kommer op i krydset ved Strandvejen og Østerbrogade og Ryvangs Alle, så bliver det altså endnu værre.

Jeg bliver lige nødt til at citere et lille stykke fra Østerbro Avis, hvor der i går stod, og det var en artikel skrevet af Joan Jensen og Sven Milthers:

»Strandøre har en kørebaneprofil på 8,5 m. Strandvænget har en på ca. 12 m, og Strandvejen en på ca. 20 m. De samlede vejprofiler for de 3 vejstrækninger er henholdsvis 15, 25 og 31 m. Strandøre har aldrig haft 4 kørebaner og kan ikke få det, medmindre man fjerner begge cykelstier, der i forvejen er meget smalle, ligesom 2 fortove er det.

Det er sådanne kendsgerninger, der får os til at støtte, at Ring 2 skal omlægges fra Strandøre nu. De nuværende forhold er uforsvarlige.«

Jeg vil sige, at den artikel, i hvert fald den slutning, er fuldstændig uacceptabel. Jeg synes, man skal lægge mærke til, at de biler, der kommer til at køre derude, i øjeblikket er der efter det notat, som man har fået i Bygge- og Teknikudvalget, omkring 19.000 køretøjer på et hverdagsdøgn, og det regner man med inden for 5 år bliver til 21.500. Men når havnen er helt udbygget, så kommer vi helt op på omkring 27.800 op til 28.000.

Det er altså løsninger, der skal til. Vi kan ikke blive ved at snakke her frem og tilbage og tro, at vi løser de trafikale problemer i København på den måde.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Jamen de sidste bemærkninger er jeg meget enig i. Vi er nødt til at kigge lidt mere overordnet på tingene, hvordan trafikmængderne fordeles, hvor store de skal være, hvad vores ønsker er.

Jeg takker for den trafikpolitiske omvendelse, der er tale om i Dansk Folkeparti, som jo stemte imod enhver form for hastighedsbegrænsninger, da vi havde en hastighedsplan oppe for et halvt år siden, som vil have højere hastigheder på motorvejene, som ikke vil gøre noget som helst for at gribe ind over for partikelforurening osv. Vi takker for den trafikpolitiske omvendelse. Det glæder vi os til at diskutere.

Ole Hentzen (C): Jeg kan høre, der bliver diskuteret meget, og det er jo altid godt.

Men hvad jeg ikke mener, at man ligesom skal begynde at diskutere, er selvfølgelig, om der sker en såkaldt frivillig investering ved, at havnen skal parallelisere sin investering fra Søndre Frihavn over til nu Nordre Frihavn. Jeg tror, at vi gamle, som var med dengang, nok vil sætte et vist spørgsmålstegn ved ordet »frivillig«. Det var vist det, der hed, at med armen vredet så langt om på ryggen, som den overhovedet kunne, fandt havnen det rigtigst måske at investere i Gittervej.

Jeg ved ikke, om bestyrelsesformanden for havnen havde forestillet sig, at vi skulle igennem den samme manøvre nu. Godt nok har man skiftet direktion og bestyrelsesformand i mellemtiden, men det er en lidt uværdig situation.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Til SF's forslag om, at man naturligvis lytter til alt det gode, der er med det udvalgsarbejde, der foregår, og åh, vi tager den tilbage i udvalget, men som SF's ordfører så siger: Men selvfølgelig beslutter vi sådan set allerede i aften, hvad det er, vi vil. Så kan de sgu snakke i udvalget og alle mulige andre steder bagefter, for vi har besluttet i aften.

Til Sven Milthers vil jeg bare sige: Den går ikke, Sven Milthers. Den er for tyk, den er for fed – og det er ikke Sven Milthers, jeg taler om; det er hele den måde at prøve at få sagen afgjort på. Det kan man ikke, Sven Milthers, hvis man skal have en smule troværdighed i behold, når man samtidig står her på talerstolen og siger, at det er en god idé, at den sendes tilbage, og at vi kigger på den sammen med Økonomiudvalget, og vi ser alle rapporterne. Det er bluff af værste art. Det gider vi ikke have herinde, det er vi ikke vant til, og det er selvfølgelig, fordi Sven Milthers er så ny, at det er væmmeligt.

Så jeg skal bare sige, vi naturligvis ikke kan stemme for Sven Milthers meget destruktive forslag om et nyt 4. »at«.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Denne gang sandhedsserum – nej, Ben Haddou.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jamen overborgmesteren sagde noget om, at hvis man ellers ikke kom med forslag om, at denne omlægning startede fra Helsingørmotorvejen. Det mener vi i CD, det synes vi, og det er jo muligt. Vi har faktisk gravet en metro, hvor det var fuldstændig utænkeligt for os.

Man kan godt føre en vej faktisk fra Helsingørmotorvejen og ned under Østerbro og ind til havnen. Alt er muligt. Det er et spørgsmål om vilje. Der har været vilje til at bygge en Øresundsbro, fordi der er prestige i det. Det er jo integration med vores svenske brødre. Det er klart, så gør man noget ved det, og der finder man sandelig milliarderne. Men det gør man ikke, når det drejer sig om at løse de københavnske bilisters problemer og for den sags skyld også de københavnske beboeres problemer, som er plaget af den trafik, som nu er nødt til at køre den vej for at nå ind til byen.

Jens Johansen siger, at man jo sænker trafikken på Øresundsbroen ved at indføre bompenge. Så vidt jeg ved, så er det altså sket, fordi man gerne ville finansiere broen og ikke forsinke trafikken, skulle jeg hilse og sige.

Det kunne da godt være på den strækning, hvor man taler om i det her tilfælde, at der står en cykelsti i vejen for, at man kan få en bredere vej. Jamen det er jo så lille en vejstrækning. Der kunne man da selvfølgelig godt sige: Hvis det er muligt, så fjerner vi da bare cykelstien der, fordi der er mange andre muligheder for, at cyklisterne kan cykle ad andre veje. Det drejer sig jo om at skabe sikkerhed for alle, og så kan cyklisterne bare lade være med at cykle lige netop på den her strækning. Alt er muligt. Der er da mange andre veje, man kan cykle på. Hvorfor skal man absolut cykle på den vej? Det er da utroligt.

Hensigtsmæssige løsninger vil man aldrig finde. Man vil kun skabe problemer i Borgerrepræsentationen, eksempelvis ved at lukke veje, så folk bliver ved med at drøne flere kilometer forvirret rundt for at nå til deres endelige mål, fordi der er stopforbudsskilte, fordi der er indskrænkninger. Jamen det hele det os af ad H T.

Joan Jensen (A): Jamen jeg vil godt sige til fru Karin Storgaard, at det da godt kan være, at hun ikke er indstillet på de faktaoplysninger, der faktisk er om det her. Karin Storgaard henviser til en artikel, der er i Østerbro Bladet i dag, som undertegnede sammen med Sven Milthers har skrevet, som slutter af med, at Strandøre har en kørebaneprofil på 8,5 m, Strandvænget har en på ca. 12 m, og Strandvejen en på ca. 20 m. Jamen det er fakta, sådan ser det ud.

Vi er meget villige til at diskutere trafik, men ud over, at vi gør det følelsesmæssigt, så bliver vi også nødt til at kigge på, hvad kan lade sig gøre, og hvordan bliver det skruet bedst sammen, sådan at vi får nogle løsninger, der ikke kun holder i dag og i morgen, men som holder langt frem i tiden. Det kan godt være, fru Karin Storgaard ikke kan lide faktaoplysninger, men det er faktisk sådan, vejene ser ud ude på Østerbro.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Socialdemokratiet stillede følgende ændringsforslag:

”Det foreslås, at Bygge- og Teknikudvalgets beslutning om omlægning af Ring 2 til at forløbe ad Strandvænget – Strandvejen ikke iværksættes, idet sagen tilbagesendes til Bygge- og Teknikudvalget, med henblik på at udvalget sammen med Økonomiudvalget først foretager en nærmere vurdering af de langsigtede muligheder for at etablere en ny, overordnet vejforbindelse mellem Nordhavnsområdet og Helsingørmotorvejen”.

Socialistisk Folkeparti stillede følgende underændringsforslag til Socialdemokratiets ændringsforslag:

”Det foreslås, at Bygge- og Teknikudvalgets beslutning om omlægning af Ring 2 til at forløbe ad Strandvænget – Strandvejen ikke iværksættes før Bygge- og Teknikudvalget sammen med Økonomiudvalget har foretaget en nærmere vurdering af de langsigtede muligheder for at etablere en ny, overordnet vejforbindelse mellem Nordhavnsområdet og Helsingørmotorvejen”.

Underændringsforslaget fra Socialistisk Folkeparti blev forkastet med 38 stemmer imod 14.

For stemte F og B.

Imod stemte A, V, Ø, O, C og D.

Ændringsforslaget fra Socialdemokratiet blev godkendt med 45 stemmer imod 0. 7 undlod.

For stemte A, V, F med undtagelse af 1 medlem (Marlene Krogh), Ø, O og C.

1 medlem af F (Marlene Krogh), samt B og D undlod.

7) BR 441/02. Bortfald om udarbejdelse af tillæg til lokalplan Østamager III

Indstilling om, at det tages til efterretning, at der ikke i planlovens § 15, stk. 2, nr. 11, er hjemmel til at optage bestemmelser i lokalplaner om tilslutning til Københavns Energis forsyning med bygas som betingelse for ibrugtagning af ny bebyggelse, og at der ikke udarbejdes tillæg til lokalplan nr. 346 "Østamager III" vedrørende tilslutningspligt til bygasnettet.
(Bygge- og Teknikudvalget)

Mikkel Warming (Ø): Denne sag handler om – meget simpelt for dem, der ikke kan huske det – at Miljøministeriet af en eller anden grund ikke mener, at kommunen i sine lokalplaner kan bestemme, at der skal være tilslutning til bygas i nye boligområder.

Det er en pligt, der ellers blev optaget i lokalplanerne på baggrund af de retningslinjer for minimumskrav, der er vedtaget her i Borgerrepræsentationen i forbindelse med miljøorienterede byfornyelser og nybyggeri.

Vi mener, det er et fornuftigt krav at kræve tilslutning til bygas, for det er mere miljøvenligt, og det vil reducere elforbruget og dermed CO₂-belastningen. Men altså Miljøministeriet – eller hvad det nu hedder efterhånden – mener så ikke, at kommunen kan kræve det her.

Når vi har taget forbehold i denne her sag, så skyldes det, at ministeriets udtalelse er vejledende. Kommunen kan derfor ikke prøve den her vejledende udtalelse af, f.eks. i Naturklagenævnet. Det kan først ske, hvis der kommer en klagesag over, at kommunen har lavet den pligt til tilslutning i lokalplanen, og den private bygherre derefter klager over det krav.

Vi mener faktisk, det er vigtigt at få afklaret, om Miljøministeriet har ret. Det antydes jo også, eller siges mere direkte i det materiale, der ligger til sagen, at Miljøkontrollen ikke nødvendigvis mener, ministeriet har ret.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Konsekvensen af den indstilling, der ligger, er jo, at kommunen ikke skriver det her ind i fremtidige lokalplaner, og så får vi jo aldrig afprøvet, om ministeriets vejledende udtalelse er rigtig, og det mener vi, at kommunen skal afprøve.

Derfor forbeholdet og derfor det forslag, jeg nu skal stille, nemlig at sagen tilbagesendes til Bygge- og Teknikudvalget med henblik på at udforme et tillæg til lokalplan Østamager III om tilslutningspligt til bygasnettet, for at få den afprøvning af sagen ved Naturklagenævnet, som vi mangler.

Enhedslisten stillede følgende forslag:

"Sagen tilbagesendes til Bygge- og Teknikudvalget, med henblik på at udforme et tillæg til lokalplan Østamager III om tilslutningspligt til bygasnettet".

Forslaget blev forkastet med 37 stemmer imod 14.

Før stemte F og Ø.

Imod stemte A, V, B, O og C.

Indstillingen blev herefter godkendt med 46 stemmer imod 5.

Før stemte A, V, F, B, O og C.

Imod stemte Ø.

=====

8) BR 440/02. Lokalplan "Lundehusskolen"

Indstilling om, at lokalplan "Lundehusskolen" vedtages endeligt med den under sagsbeskrivelsen foreslåede ændring af § 5 om bebyggelsens omfang og placering, og idet kravet om tilslutning til Københavns Energis forsyning med bygas bortfalder.

(Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen – som anbefalet i Bygge- og Teknikudvalget – blev godkendt.

=====

9) BR 453/02. Dispensation fra lokalplan Søndre Frihavn

Indstilling om, at der i forbindelse med etablering af et nyt molehoved på Langelinie kaj, som erstatning for den eksisterende ledemole, der fjernes af besejlingsmæssige grunde, meddeles dispensation fra bestemmelsen i lokalplan nr. 197, § 3, stk. 1, om placering og omfang af opfyldninger samt fra § 11, stk. 4, om opretholdelse af eksisterende kajer uden for de opfyldte områder.

(Bygge- og Teknikudvalget)(Standsningsret)

Karin Storgaard (O): Denne sag har været behandlet i Bygge- og Teknikudvalget. Desværre stemte et flertal for indstillingen, og derfor havner sagen her i aften.

Man kan undre sig lidt og spørge, på hvilket grundlag de har stemt imod denne sag. Jeg ved ikke, om man måske forestiller sig, at folk ikke kommer ude på Langelinie, eller tror man blindt på alt, hvad der bliver sagt?

Det er jo i øvrigt rart at høre her inden mødet, at det åbenbart er lige meget, hvad vi siger, og hvad vi gør. Beslutningen er taget på forhånd. Jeg må sige, at det er respekt for demokratiet. Man vil ikke engang høre forhandlingerne her i aften, før man tager stilling til sagen. Det er jeg da meget skuffet over. Samtidig overhører man jo borgernes protester, og man fjerner kulturværdier.

Ledemolen stod vel i øvrigt også for at skulle renoveres, og det koster penge, så det er måske derfor, at man gerne vil af med den, for så bliver man jo fri for at renovere den.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Desværre får man det indtryk, at holdningen er: væk med det gamle skidt. Ja, det er klart. Hvis det ikke bliver vedligeholdt, så bliver det jo noget gammelt skidt.

I går aftes var der inviteret til et møletræf ude på Langelinie. Det viste sig, at der var mange mennesker, der mødte op derude, som ikke rigtig vidste, hvor meget det var der skulle fjernes af denne ledemole, og at fyret skulle flyttes helt ind. Det blev de godt nok lidt forskrækkede over, da det gik op for dem, men det er jo også lidt svært at se af indstillingen.

Så er det vel sådan, at lige så kendt »Den lille Havfrue« er blandt turisterne, lige så kendt er molen med det lille fyrtårn og den berømte »kyssebænk« af københavnernes. Dette gamle københavnske vartegn med en fantastisk udsigt ind over byen forsvinder nu fra sin vante plads sammen med molen.

Dansk Folkeparti synes, det er helt urimeligt, at der på den måde begås offentligt hærværk mod kulturelle klenodier blot for at skabe plads til større færger. Så kan der nemlig være flere passagerer, der kan tjenes flere penge. Men vi ved jo heller ikke i øvrigt, om færgerne er sikrere.

Af indstillingen til denne sag fremgår, at det også uden ledemolen er muligt at se indsejlingen. Jamen det er jo slet ikke det, der er problemet, at se indsejlingen. Det er jo derimod at se udsigten på tværs, og det er den, der forsvinder. Selvfølgelig er der da stadig væk en udsigt, men det meste af udsigten er over mod Lynetten. Det kan vist ikke rigtig sammenlignes med at se ind mod byen med den nuværende udsigt.

Den officielle udtalelse går på, at nedrivningen skyldes besejlingsmæssige grunde. Der har været foretaget sejlads-simuleringer af besejlingen, som viste, at under visse vind- og vejrforhold, og det er vist noget med 4 gange om året, man kan være uheldig, at vejret er sådan, så vil der, hvis molen var der, ske påsejling. Det synes jeg lyder underligt. Som en københavnere skrev til os, så svarer det til, at man fælder en skov, fordi den kan være farlig at opholde sig i i stormvejr, og det er vel rigtigt nok.

Så lyder det ikke særlig trygt i øvrigt, når vi ser på forholdene ude ved de nye færgelejer, fordi de er jo da næsten endnu mindre, når man kommer ind på det stykke i forhold til ude, hvor ledemolen og fyret er.

I øvrigt har bådene vel også et andet problem, fordi man kan komme ind i Helsingborg, og man kan komme ind oppe i Oslo, hvor der er meget dårligere forhold, end der er hos os.

Søren Pind nævner noget i Berlinske Tidende i dag om, at han har læst om Hans Hedtoft, hvor politikerne gjorde sig kloge på skibssikkerhed, og han vil ikke bære risikoen ved at sidde søfartskyn-dige råd overhørig. Nu ved jeg så ikke rigtig, om borgmester Søren Pind tænker på minister Hans Hedtoft, eller han tænker på skibet. Med skibet var det jo en ganske anden sag. Det var et isbjerg, og det tror jeg trods alt ikke, vi får inde i Københavns Havn foreløbig. Det håber jeg da ikke de første mange år.

Men i øvrigt så vil jeg da sige, at det lyder utroligt, at de erfarne skibsførere hos DFDS skulle være bange for påsejlinger og ikke vil påtage sig risiko ved besejling af de nye færgelejer, hvis molen ikke er fjernet.

Så skal vi jo tænke på det teknologiske udstyr, der er i dag. Altså jeg har da i fjernsynet set reporter om store både, der sejledeovre på Østen, hvor der var simpelt hen ekstremt dårlige forhold med hensyn til at komme ind til havnen eller hvor de nu skulle hen, men det kunne de godt klare. Det var mægtig store skibe, så det er vel noget i lighed med de skibe, man vil have til at sejle der, bortset fra at det her så er passagerskibe. Men de kunne sejle mellem små øer og alt muligt, og det kan de store skibe i øvrigt også oppe mellem Stockholm og Helsingfors. Der er jo heller ikke ret meget plads.

Det moderne udstyr i dag gør, at det sagtens kan lade sig gøre, så det lyder helt utroligt, at man ikke skulle kunne komme ind i færgelejet uden problemer.

Så har jeg konstateret, at der er mange instanser, der har været involveret i sagen. Der har været DMI, det er dem, der står for de der sejlads-simuleringer, der har været Kystdirektoratet, der har været Trafikministeriet, der har været Det Særlige Bygningssyn, som ikke vil frede det. Der har været Naturklagenævnet, der har været DFDS og Københavns Havn, som siger, at de ikke vil gå på kompromis med sikkerheden.

Må jeg godt tage lidt fra næste rundes taletid?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

2. næstformand (**Bente Frost**): En lille smule.

Karin Storgaard (O): Tak. Og så kan jeg jo spørge: Hvor er Københavns Kommune henne? Det ser nærmest ud til, at vi ikke har noget at skulle have sagt. Og dog, i bestyrelsen i Københavns Havn sidder både overborgmester Jens Kramer Mikkelsen og borgmester Søren Pind, og derved har de vel en direkte interesse i sagen. Det kunne være interessant at få en redegørelse for deres rolle i sagen. Spørgsmålet er vel, om de ikke er inhabile under afstemningen her i Borgerrepræsentationen.

Dansk Folkeparti er skuffet over, at et flertal ønsker denne mole og dette fyrtårn fjernet, et ganske enestående stykke kultur i København. Vi ønsker det i hvert fald ikke.

2. næstformand (**Bente Frost**): Der er brugt 1 minut og 27 sekunder over tiden. Det bliver trukket i næste omgang.

Jens Johansen (F): Dette her er »en rimeligt syret sag«, for at citere et udtryk, som vores nu fraværende overborgmester ofte bruger, når han skal sige, at den her er rivende gal.

Der er meget stor offentlig interesse for at bevare Redmolen. Der er også et stort ønske om at flytte færgerne fra Kvæsthusbroen, hvor de er nu, ud til Pakhusvej, ud nordpå.

Problemet er, at der ikke for borgerne har været en myndighedsbehandling i Københavns Kommune, som tog stilling til, om Redmolen skulle blive stående eller rives ned.

Det fremgår af den indstilling, vi har til behandling i dag, at forvaltningen faktisk er af den opfattelse, at spørgsmålet om nedrivning af Redmolen ikke er lokalplanpligtigt, da fjernelsen af ledemolen ud fra en samlet vurdering ikke medfører større eller væsentlige ændringer af lokalplanområdets karakter og anvendelse.

Jeg tror nok, at vi er en del, der mener, at det både er en større og væsentlig ændring at nedrive ledemolen. Ikke desto mindre har vi altså ikke kunnet få udarbejdet en lokalplan, vi har ikke kunnet få en offentlig høring og debat om dette spørgsmål.

Men Kystinspektoratet har i sin visdom, som siden er bekræftet af Trafikministeriet – jeg håber, alle forstår ironien – givet tilladelse til nedrivning af ledemolen i et forsøg på så at sige: Jamen så skal vi bevare fyrtårnet, så skal der gives den dispensation, så det altså kan være på Langelinie også i fremtiden.

Vi synes, det er ganske urimeligt fra DFDS' side at forlange ledemolen fjernet. Det siges ganske rigtigt af Dansk Folkepartis ordfører, at 4-5 gange om året vil de, hvis der er manuel styring på broen, hamre ind i molen på grund af vejforholdene. Der er jeg da enig med Søren Pind i, at man må have respekt for vejforholdene og vandet, men med lodshjælp vil man altså kunne klare det.

Og som en bemærkede ved et foretræde, vi havde, så vil det koste 2 kr. pr. billet, altså pr. rejsende passager på DFDS-bådene, at betale lodshjælp til at komme ind i færgen de dage, hvor vejforholdene er sådan, at det må frygtes, at man rammer ledemolen. Det er dog en pris, som burde være til at betale, så vi kan bevare dette københavnske vartegn.

Vi synes, det er under al kritik, at borgerne ikke har en mulighed for at blive hørt. Vi synes også derfor, det er rimeligt, at der er klaget til Naturklagenævnet og Ombudsmanden over det sagsforløb, der har været, og den manglende offentlige høring, som har omfattet denne beslutning.

Derfor stiller vi det ændringsforslag til hele sagen, nemlig at dispensationen udnyttes først, når klagerne er afgjort i Naturklagenævnet og hos ombudsmanden.

Borgmester **Søren Pind**: Jeg synes et kort øjeblik, sagen fortjener at blive holdt fast på sit udgangspunkt. Spørgsmålet er jo, om man vil have det nye teaterhus på Kvæsthusbroen eller ej. Hvis man vil det, så skal færgerne flyttes ud. Hvis færgerne skal flyttes ud, så ved vi alle sammen, at de skal flyttes ud i Nordhavnen. Hvis de skal flyttes ud i Nordhavnen, så skal der være plads til dem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Så kommer vi til sikkerhedsspørgsmålet. I forhold til sikkerhedsspørgsmålet er det klart tilkendegivet over for Københavns Kommune af kyndige myndigheder, at det er farligt, hvis ikke denne ledemole fjernes.

Så er der nogle, der er klogere end mig, som mener, at de søfartskyndige myndigheder har taget fejl. Det er ganske rigtigt, som Karin Storgaard refererer mig for, at jeg i dag i Berlingske Tidende er citeret for at sige, at det skal jeg ikke blande mig i; vi har tidligere set, hvad det resulterer i, når politikere blander sig i den slags ting.

Det var netop relateret til skibet »Hans Hedtoft«s forlis, hvor grønlandsministeren, Johannes Kjærbo, i sin tid gik ind og blandede sig i de oplysninger, der forelå om skibssejladsen, og ændrede i de papirer, hvor der stod, at man ikke kunne besejle Grønland om vinteren med de skibe, der blev bygget. Det medførte, at skibet »Hans Hedtoft« alligevel sejlede om vinteren, og at skibet gik ned med mus og mand.

Der vil jeg bare sige, uden sammenligning med den konkrete sag naturligvis, at så klog er jeg ikke, at jeg vil løbe risiko for, at den slags ting sker, i hvert fald når vi er bekendt med en eventuel fare. Derfor stemmer vi selvfølgelig for, at den pågældende mole skal væk.

Når jeg gør lidt ud af den historiske fremstilling, så er det selvfølgelig kun, fordi Karin Storgaard spurgte.

Monica Thon (B): Jeg føler mig ikke overbevist om, at det hænger sammen, det med at vi ikke får et skuespilhus inde på Kvæsthusbroen. Jeg føler mig ret overbevist om, at selvfølgelig vil havnen gerne have fjernet den ledemole; det gør det nemmere at komme ind. Det er farligt, siger de, at sejle ind, hvis den ikke bliver fjernet. Ja, farligere end hvad? Er det 2 pct. farligt, 1 pct. farligt?

Det, der bekymrer mig meget i denne sag, er, at man laver en ændring, man flytter fyret ind, og hvor vi har haft en utroligt smuk ledemole, som har givet en fantastisk flot afslutning på det utroligt lange forløb ved Langelinie, får vi nu en lille appendiks, en lille blindtarm, hvor der står et fyr på. Det bliver bare så grimt. Det bekymrer mig alvorligt.

Jeg tror virkelig ikke, at det betyder en pind – undskyld – at vi ikke får flyttet den ledemole. De skal nok få plads til de færger alligevel, det er jeg helt overbevist om.

Winnie Larsen-Jensen (A): Til Monica Thons sidste bemærkning vil jeg sige, at jeg tror ikke, man skal fundere sin afstemning på tro i denne sammenhæng. Men jeg føler, at med den udvalgsbehandling og den indstilling, vi har fået, vil jeg godt meddele, at jeg på Den Socialdemokratiske Gruppens vegne gerne vil bidrage til, at færgerne flyttes ud fra Kvæsthusbroen.

Som der var en, der sagde til mig lige her før: Vi har da egentlig ikke hørt så meget fra Indre By, at de brokker sig over, at de slipper af med alle de biler, og at vi nu sender dem ud til Nordhavnen.

Det er jo lige præcis det, der er formålet. Vi ønsker at aktivere inderdelen af Københavns Havn omkring Kvæsthusbroen, vi ønsker at lave byudvikling, kultur og andre investeringer. Det er et oldgammelt ønske, at færgerne skal væk fra Kvæsthusbroen, bl.a. af hensyn til Middelalderbyen og den tunge trafik, som det genererer.

Det koster så noget i den sammenhæng at få det ideelle færgeløje. Jeg har ikke turdet anbefale Den Socialdemokratiske Gruppe at gamble på med den stribe af dokumentation og udtalelser, simulationsøvelser osv., andet end, at hvis det er det, vi vil, så må vi betale den pris, og så må vi sikre os, at ledemolen i forkortet udgave også kan blive en attraktion. Selvfølgelig kan det ikke blive det, det var, sådan er det jo, men hovedformålet med det her er jo ikke at lægge ledemolen ned. Hovedformålet er at få færgetrafikken rykket op i Nordhavnen, så vi kan skåne Indre By, Middelalderbyen, for unødigt tung lastbiltrafik hver eneste dag både fra den ene og fra den anden slags færger. Det synes jeg, man skal holde sig for øje i hele denne afstemning.

Så vil jeg gerne sige til Karin Storgaard, at jeg bryder mig ikke om hendes insinuerende bemærkninger om, at borgerrepræsentanterne har været hist og pist. Det synes jeg faktisk er at sænke debatniveauet til noget, som ikke hører hjemme her, så derfor har jeg ikke nogen kommentarer til det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Mikkel Warming (Ø): Hvordan behandles byens kulturarv? Det er vel egentlig det grundlæggende spørgsmål, vi diskuterer nu. For denne sag handler jo også, skulle jeg sige – der er også nogle andre dispensationer i den, som måske i virkeligheden er hovedsagen – at Københavns Havn uendelig gerne vil fjerne spidsen af Langelinie og fjerne fyrtårnet.

Vi mener, at det fyrtårn skal bevares, at den spids skal bevares, ligesom vi har gjort det hele vejen igennem det her lange forløb. Vi mener ikke, der er nogen modsætning mellem det ønske, vi alle har, om at flytte færgerne ud i området, få en sikker sejlads og samtidig gøre en indsats for at bevare det.

Forløbet har i øvrigt været kendetegnet ved en enorm ulyst til at behandle spørgsmålet om fyrtårnets skæbne politisk, behandle det offentligt, give borgerne mulighed for at komme med indsigelser i forhold til det.

I indstillingen fortælles det, Jens Johansen var inde på det, at molen, fyrtårnet i virkeligheden er beliggende på søterritoriet, og derfor er det faktisk Kystdirektoratet, der skal træffe en sådan beslutning, og det har de i øvrigt gjort for længst. Hu hej, hvor det går, sådan er der så meget.

Der er mange dele af København, man kan definere som beliggende på søterritoriet på den konto, Kalvebod Brygge f.eks. Jeg tror, borgmester Søren Pind ærgrer sig over, at han ikke fik defineret det som beliggende på søterritoriet, så det kun var Kystdirektoratet, der skulle godkende hans rædselsfulde kontorbygninger dernede, i stedet for at der dog var en vis offentlighed omkring det og en debat herinde.

Det handler om, at bygge- og teknikforvaltningen ikke vurderer, og det er så det politiske flertal i udvalget, at dette indgreb kræver en lokalplan. Vi mener, at det er så stort et indgreb, at det forudsætter en selvstændig lokalplan. Derfor skal jeg stille det ændringsforslag:

»At der som forudsætning for fjernelse af ledemolen først skal udarbejdes en lokalplan.«

Så kan flertallet jo komme ud i offentligheden og sige det, de har sagt her fra talerstolen i aften.

Selvfølgelig kan jeg godt høre, hvordan flertallet umiddelbart ligger, og hvis man ikke vil stemme for vores og SF's ganske fornuftige ændringsforslag, så denne lille appel til dem, det måtte vedrøre: Lad nu være at gå ud og fjerne spidsen som en tyv om natten. Lad nu være at lave endnu en Fægtehal. Giv de klager, der er undervejs, der er indsendt, som også kommer på baggrund af en beslutning her, tid til at blive vurderet, til at blive afgjort, før man fjerner fyrtårnet. Lad os ikke få flere fægtehalssager, det var ikke kønt.

Ole Hentzen (C): Til det sidste af Mikkel Warming anførte så er jeg da ganske enig i, at vi ikke skal have flere fægtehalssager, men at begynde at lave en sammenligning mellem de to sager, er jo fuldstændig ude i hampen. Men det er jo sædvanligt for Enhedslisten at være der – derude i hampen.

Må jeg sige, at når vi fra konservativ side støtter denne indstilling og ikke kan stemme for de ændringsforslag, som nu SF og Enhedslisten har, så er det naturligvis, fordi vi har valgt ikke at være kloge end de eksperter, der har vurderet det sammen med dem, der er sejlkynndige. Vi ønsker altså ikke at opstille os som politiske overdommere om, hvad man kan eller ikke.

Jeg tror egentlig, jeg er en af de få i denne forsamling, der har en oplevelse for det her forum om, hvem der kan være eksperter eller ikke.

Jeg har engang været formand for et fergeselskab i min gloriose fortid på Sejerø. Der skulle bygges en ny havn, og der var selvfølgelig også nogle lokalpolitikere, der vidste alt om, hvordan man besejlede havne, i Havnsø. Man kunne se de her politikere sidde med nogle store tegninger i stort format, og færgen var en tændstikæske, som man kunne manøvrere ganske flot med. Jeg vil sige, at det var helt imponerende. Og der var masser af plads, indtil den stakkels færge altså sådan set begyndte at sejle og de pågældende politikere lynhurtigt måtte finde en halv million ekstra til at lave besejlingsforholdene om, fordi man altså ikke kan lege besejlingseksperter med tændstikæsker uden at have nogen som helst søfartsmæssig viden derom.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Vi stoler altså kort sagt på de simuleringer. Vi tror ikke, der er nogen, der er ansat til at fuske, hverken fra DFDS' side, fra Københavns Havns side eller fra det institut, som har foretaget disse målinger.

Jeg ved ikke, hvad det er der ligger til grund for disse bemærkninger om, at man næsten tror, de er fulde af løgn hele banden. Sådan skulle man næsten tro, i hvert fald når man hører Karin Storgaard. Hun tror hverken på Gud eller Søfartsstyrelsen eller nogen andre, undtagen måske lige Kjeld Lykke fra Østerbro, men ham har vi jo dømt ude for mange, mange år siden.

Men vi har altså ikke noget særligt forhold til, om man er ekspert eller ikke. Vi tror på de eksperter, for det er vores eneste holdning til denne sag. Vi kan ikke sige, at vi ønsker at flytte færgerne ud og så samtidig sige, at de er fulde af løgn. Så hvis vi vil have færgerne ud, og det vil De Konservative, så er vi nødsaget til at sige ja til det her.

2. næstformand (**Bente Frost**): Der kan ikke gives korte bemærkninger i 1. runde, Karin Storgaard. Peter Skaarup bedes trykke sig ind.

Karin Storgaard (O): Det er jo faktisk taget meget godt, at jeg bragte denne sag op i Borgerrepræsentationen, fordi når sådan nogle sager bliver behandlet i udvalgene, så er det jo ikke offentligt, altså folk kan jo ikke høre, hvad der bliver sagt af de forskellige partier. Man kan godt nok fortælle, hvad man selv har sagt i et udvalg, men ellers kan vi ikke høre debatten. Det har man så mulighed for her, og det synes jeg er godt. Jeg synes, det er godt, at københavnernes har mulighed for at høre, hvad de forskellige partier herinde mener.

Jeg ved ikke, hvad Ole Hentzen insinuerer, at jeg hverken tror på Gud eller Kjeld Lykke. Altså jeg har jo ikke noget med Kjeld Lykke at gøre i denne sag. Jeg kender ham ude fra Østerbro.

Men så vil jeg sige til SF, at jeg da er glad for at høre, at SF også har et stort ønske om at bevare molen.

Det er også blevet nævnt heroppefra, at problemet er ved besejlingsforhold maks. 4 gange om året, og det er jo så det, der står også i noget af det, der er omdelt i dag, og jeg citerer lige fra punkt 3, hvor der står:

»Danmarks Maritime Institut har beregnet, at det maksimalt er 4 gange om året, vind- og strømforhold kan være problematiske ved indsejling til Mellembassinet« – maks. 4 gange – »men dette problem kan klares med slæbe-/bugserbåd. Økonomiske beregninger viser, at der højst er tale om en udgift på 1 kr. pr. sejltur mellem København og Oslo.«

Hvorfor er denne for alle partier billige løsning ikke undersøgt? Og jeg vil da gerne spørge borgmester Søren Pind, om det ikke er blevet undersøgt.

Samtidig er jeg lidt skuffet, borgmester Søren Pind, over, at jeg ikke har fået svar på det her med havnebestyrelsen, hvor både Jens Kramer Mikkelsen og Søren Pind er medlem. Altså der må da være en redegørelse. Hvilken rolle har Københavns Havn i denne sag? Jeg tror, det har en stor betydning og spiller en stor rolle, og jeg tror, der ligger økonomi bag det her også. Jamen det er klart, at hvis man får et teater inde i byen, hvor bådene ligger, så skal de flyttes ud, men der er da sagtens plads til det.

Hvad er det for noget vås, at man har fået en masse informationer? Jeg tror, det var Winnie Larsen-Jensen, der meddelte det. Jamen så mange informationer er der altså ikke om besejlingsforholdene. Jeg har kun set, der er ét sted, man siger noget om det. Hvis vi nærlæser det, så er det altså ikke så farligt, som man gerne vil gøre det til.

Næh, jeg tror, der ligger helt andre interesser bag. Jamen så sig det, så sig dog, at det er af økonomiske årsager, og at det er derfor, man ønsker at gøre, som man vil.

Men jeg ser altså frem til, at borgmester Søren Pind giver mig et svar på det her.

Jeg synes i hvert tilfælde, at man, hvis denne beslutning går os imod, skal klage. Jeg mener også, at den gruppe, der vil bevare Langeliniemolen, skal klage videre til Naturklagenævnet, og det vil vi da også gøre fra Dansk Folkeparti. Og så skal man vente med at udføre nogen handling, før der ligger svar derfra.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Til sidst vil jeg foreslå sagen tilbagevist til Bygge- og Teknikudvalget.

2. næstformand (**Bente Frost**): Det vil vi gerne have skriftligt.

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Nu bruger Karin Storgaard det igen: Jeg tror ikke på, at det er så farligt, som det siges. Kan vi ikke få Karin Storgaard herop på talerstolen og sige: Hvad bygger Karin Storgaard denne udtalelse på? Mener hun, at de, der siger, at der er chance for, mulighed for påsejling 4 gange om året, lyver? Hvad er det for en ekspertise, Dansk Folkeparti har fået i sin ordfører i denne sag ved Karin Storgaard? Jeg synes, forsamlingen har krav på at vide det.

(Kort bemærkning).

Winnie Larsen-Jensen (A): Jeg må lige spørge Karin Storgaard, om det ikke var indsigelsen, hun læste op af. Altså hvis man går ind i indstillingen på side 6, venstre spalte lidt under midten, så står der:

»På baggrund af sejladsimuleringerne har COWI i notat til Københavns Havn fra februar 2000 opgjort, at der – alt afhængigt af, hvilke af de påtænkte færger der er i brug og hvilket af de to færgelejer, der anvendes – vil være tale om mellem 12 og 36 døgn om året.«

Så står Karin Storgaard heroppe og læser op af Kjeld Lykkes brev og bruger igen tro, håb og måske også, jeg ved ikke, om det er kærlighed, eller hvad det er, nu talte hun jo om »kærlighedsbænken« eller »kyssebænken«, og det ved vi jo godt, at den også kan bruges til. Men den bliver jo bevaret, Karin Storgaard, den bliver bare flyttet en lille smule.

Og tag så og brug forvaltningens indlæg og det, vi har fået. Karin Storgaard var inde på på et tidligere tidspunkt, at så kunne man jo bare spørge. Så kunne Karin Storgaard jo bare have spurgt.

Jeg føler mig fagligt godt nok klædt på til at træffe denne beslutning, og jeg føler, det vil være uartigt at sige, at jeg tager troen til hjælp og smider al den her ekspertise til side, fordi jeg ved bedre. Så tror jeg, det er bedre at bruge »kyssebænken«, som den er.

2. næstformand (**Bente Frost**): Jeg vil lige gøre opmærksom på, at Karin Storgaards forslag om at tilbagevise sagen til Bygge- og Teknikudvalget ikke kan lade sig gøre, fordi det er en standsningssag.

Peter Skaarup (O): Stor eller lille sag, så synes jeg faktisk, det her er vigtigt. Vi kender alle sammen Københavns Havn. Vi synes alle sammen, det er godt, at der er mest mulig adgang for borgerne til at komme derned, og vi ved også alle sammen, at det er ganske hyggeligt at være omkring havnen.

Så må jeg indrømme, at det undrer mig, at der er et flertal – ser det ud til – her i Borgerrepræsentationen, der pludselig vil til at fjerne en af de få muligheder, der er for at komme lidt ud i havnen og få en vinkel, som er lidt interessant at kigge fra. Det undrer mig.

Når så der bruges argumenter om, at det er, fordi vi skal have flyttet de her færger for, at teatret kan blive et stykke inde i havnen, så må jeg indrømme, at så hører alting op. Det er dog ikke nogle ting, der er modsigelser. Man kunne da godt opnå begge dele.

Hvis I kigger på tegningen, så synes jeg, det står rimelig klart, at det i hvert fald med en lods, som det også er sagt tidligere, ikke er noget problem at sørge for denne indsejling. Der synes jeg, det ville være rart, hvis både Ole Hentzen og den ansvarlige borgmester, Søren Pind, heroppefra fortæller og bekræfter, at hvis det endelig kommer til stykket, så er der tale om en ekstraudgift pr. billet på 1 kr. for de borgere, der skal ud og rejse med DFDS – pr. billet.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om ikke det er korrekt forstået, og hvis det er korrekt, står det så ikke rimelig tydeligt for enhver, at vi dog nok må kunne forlange af DFDS eller dem, der skal ud og rejse med denne her færge, at de påtager sig den lille udgift, det vil være at have en lods med, når det gælder. Jeg må indrømme, at det må være rimelig logisk.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Så synes jeg også, at der er en tendens til, at man siger, at alle sagkyndige, alle eksperter siger, det er et kæmpeproblem. Må jeg lige minde om, at der kommer flere hundrede krydstogtskibe i dette område i løbet af en sommer. Mig bekendt er der ikke nogen af de krydstogtskibe, der – alvorligt i hvert fald – har lidt nogen skade af at passere forbi det fyr. Hvis der var nogen problemer med den mole, så er jeg rimeligt overbevist om, at så havde vi set de problemer for lang tid siden. Der er masser af store, flotte krydstogtskibe, der er større end de DFDS-færger, der passerer det område hver eneste dag her i sommer, og der er mig bekendt ikke nogen, der har lidt nogen som helst skade, hverken mole eller skibe, af det.

Så er det rigtigt nok, at færgerne skal ind et lidt andet sted, men der bliver ikke mindre plads, hvis man kigger på tegningen, og hvis man læser de rapporter, der er.

Må jeg også minde om, at Det Særlige Bygningssyn har udtalt, at behovet for fjernelsen af ledemolen ikke fandtes dokumenteret.

Så altså hvis det måtte være sådan – lad os så tage det udtryk – at Bygningssynet er forkert på den, vil Ole Hentzen og Søren Pind så ikke godt svare på, om det ikke er korrekt, at det er 1 kr. pr. billet, det handler om. Og det er vel ikke det store problem for at bevare noget, vi kan nyde godt af i mange år frem, borgerne i København er glade for.

Skulle vi ikke prøve at finde en praktisk løsning på det her, inden vi gør noget, der er forkert?

Jens Johansen (F): Hold da op, der har været en nærsynet en heroppe. Er det Peter? Du skulle nok se at få briller ...

2. næstformand (**Bente Frost**): Hold dig til sagen, hr. Jens Johansen!

Jens Johansen (F): Det gør jeg. Jeg synes, vi beskæftiger os med to spørgsmål her. Det ene er: Hvad er kulturarv værd? Og det andet: Hvad er demokrati og folkestyre værd?

Jeg skal beklage over for boksen derovre, at jeg går ind i sagsfremstillingen, men det hævdes faktisk i sagsfremstillingen, at spørgsmålet om nedrivning af Redmolen har været behandlet i forbindelse med vedtagelse af lokalplan Pakhusvej, til trods for at lokalplanen udtrykkeligt gjorde opmærksom på, at det ikke var til behandling der.

Det hævdes i sagsfremstillingen. Hele side 6 og 7 emmer af, at forvaltningen mener, at den har skam bragt hele spørgsmålet om nedrivning af Redmolen ud i offentlig høring, og der har været respons på, og Borgerrepræsentationen har taget stilling til, at denne her Redmole skal nedrives, til trods for at det af lokalplanen for Pakhusvej, som vi behandlede, fremgik, at det spørgsmål ikke var til behandling, og at det faktisk var en af begrundelserne for, at Naturklagenævnet ikke ville gå ind i sagen på det tidspunkt, hvor vi behandlede lokalplanen for Pakhusvej. Jeg synes, det er kritisabelt. Det skal være sagt også til referatet.

Så synes jeg også, at det er patetisk at høre ordførerne for Socialdemokratiet og De Konservative og det liberale parti Venstre heroppefra. Socialdemokratiet gør ved sin ordfører det hele til et spørgsmål om, at vi, der vil bevare Redmolen, ikke vil flytte færgerne fra Kvæsthusbroen og ud nordpå. Det er der, som Mikkel Warming har sagt, ingen tvivl om, at vi alle sammen gerne vil.

Ole Hentzen, ordføreren for De Konservative, siger: Eksperterne har talt, og så har vi bare at rette os efter det. Der er ingen af de partier, som altså mener, at Redmolen skal fjernes, der går ind i spørgsmålet, om ikke det var rimeligt dels at lave en lokalplan for spørgsmålet om Redmolen, bevarelse eller nedrivning, så vi fik en reel offentlig høring om dette spørgsmål, dels at gå ind i et krav til DFDS om, at når der er kritisk vejrlig, så bruger man lods. For kan man ikke fra broen besejle et færgeleje, så kan man det ved lodshjælp. Det vil, som det er sagt også af andre ordførere, ikke være en væsentlig fordyrelse af billetprisen. Den vil faktisk være mindre end den forhøjelse, som man nu pålægger kunderne i HT's busser.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

2. næstformand (**Bente Frost**): Det var måske lidt ude af proportioner at sammenligne HT og DFDS, men o.k., de transporterer begge to passagerer.

Borgmester **Søren Pind**: Fru Karin Storgaard, jeg skal efter bedste evne søge at besvare de spørgsmål, som er stillet om min og overborgmesterens inhabilitet. Det er ikke mit indtryk, at der foreligger en problemstilling, idet vi er udpeget til at sidde i bestyrelsen som repræsentanter for Københavns Kommune, og at der ikke her er konfliktende interesser.

Derfor kan jeg ikke sige andet, end at inhabilitet er jo altid en vurdering, som man selv må foretage i første omgang, og jeg mener ikke, jeg er inhabil. Derfor må jeg henvise Karin Storgaard til, hvis hun føler, at det er jeg, at indbringe sagen for Indenrigsministeriet eller høre Indenrigsministeriet ad i hvert fald. Det er det nærmeste, jeg kan komme.

Jeg vil godt lige understrege, at det siger jeg ikke for at være uforskammet, jeg siger det bare for, at det er sådan, som det går for sig.

I forhold til sagen om eventuel brug af lods, ja, så har Winnie Larsen-Jensen lidt taget ordene ud af munden eller brødet ud af munden på mig, fordi hun selv nævnte, at antallet af påsejlingstilfælde, man talte om, var mellem 12 og 36 døgn om året.

Hvorvidt det kan lade sig gøre med en lods, kan man bruge lang tid på at diskutere, men det, der i hvert fald hører med, er, at DFDS meget direkte har tilkendegivet, at man ikke ønsker at besejle ruten under disse omstændigheder.

Så kan man godt indlade sig på en politisk diskussion, om det nu er rigtigt eller forkert, og det skal jeg ikke indvende noget imod. Jeg hører bare til den side af det politiske spektrum, som ikke ønsker at løbe en risiko hverken sikkerhedsmæssigt eller driftsmæssigt på de pågældende ruter. Jeg vil være helt sikker på, at vi får det skuespilhus, og at tingene falder på plads.

Så nu har jeg i hvert fald forsøgt efter bedste evne at besvare fru Karin Storgaards, og jeg forstår også Peter Skaarups spørgsmål til mig. Men I er naturligvis velkomne til at vende tilbage, hvis der er yderligere, som jeg skal svare på.

Abderrahman Ben Haddou (D): CD støtter også indstillingen, og det gør vi ud fra princippet om mennesket frem for alt, simpelt hen. Jeg vil ikke stå her som politiker og tage ansvaret for, hvis der sker en ulykke. Det er ikke en gambling. Det her er en Borgerrepræsentation.

Om man kan sejle med en lods eller ej – jamen hvis man læser indstillingen, så kan man jo læse, at DFDS og Københavns Kommune, da de spurgte COWI, om de ville lave denne simulation, da skulle man ikke gå ind på noget som helst kompromis. Og så kommer man herop som politiker og siger: Jamen hvis man sejler med lods. Er det ikke at gå på kompromis? Det ønsker DFDS ikke, og det ønsker Københavns Kommune heller ikke.

Jeg mener, 12-36 dage om året er rimeligt mange dage, hvor der kan være usikkerhed. Jeg skulle hilse og sige, at sådan en stor færge sejler med rimeligt mange mennesker, og jeg gad godt se de politikere, der er med til at vedtage en eller anden form for dispensation, som så står den aften og ser i Nyhederne, at der er sket en alvorlig ulykke.

Prøv at tænke over det først og fremmest, og det er det, der kommer i første række for CD, og selvfølgelig også, at trafikken bliver ledt udenom.

Mikkel Warming (Ø): Til Ben Haddou bare som en kort kommentar: Burde CD og andre partier, der er meget glade for biler, så ikke have det rigtig, rigtig dårligt mange gange om dagen, når der sker dødsuheld i trafikken, når man nu ikke ønsker at lægge begrænsninger på bilerne, man ikke ønsker at sænke hastighederne generelt osv.? Det tror jeg ikke, CD'erne har sådan generelt. Det burde de have, hvis man skulle tage den meget skæbnetunge argumentation, der kom fra Ben Haddou, alvorligt.

På mig som lægmand, og jeg er ikke ekspert, slet ikke på det her i hvert fald, virker det bare mærkeligt, og flere andre har været inde på det, at der kan komme store godsskibe ind, der kan komme krydstogtskibe ind, der har kunnet komme færger ind til Kvæsthusbroen i smallere løb end det, der er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

tale om her. Altså det virker mærkeligt, undskyld jeg siger det, og det er det, hvor jeg ikke er overbevist af de undersøgelser, vi har fået forelagt i Bygge- og Teknikudvalget, det skal siges, i sidste valgperiode, for det har vi.

Det var derfor, at Enhedslisten stillede et forslag, da »Pakhusvej« var oppe, om, at man undersøgte det én gang til. Det var der så overhovedet ingen interesse for fra et flertals side, tværtimod, man var rigeligt tilfreds, og det har man været meget længe

Omkring lokalplanen, som jeg synes er det mest problematiske her: Ledemolen har aldrig været ude i offentlig høring. Det er rigtigt, den har været diskuteret, fordi man selvfølgelig som engageret borger, der gerne vil have det bevaret, griber enhver chance for at diskutere det, og når der så er lokalplaner, der går op til, så diskuterer man det selvfølgelig i den forbindelse, men det har aldrig været ude i offentlig høring. Der har aldrig været mulighed for at komme med indsigelser præcis i forhold til det-te spørgsmål. Strengt taget handler den dispensation, vi har på dagsordenen, heller ikke rigtig om det.

Det er en vurdering, som flertallet har lavet på forvaltningens indstilling, at der ikke er behov for en lokalplan for at fjerne spidsen af ledemolen. Den vurdering er det så, vi foreslår laves om, så der for at gennemføre en fjernelse af spidsen laves en lokalplan, der går ud i offentlig høring. Det logiske er, kan man så sige, at den lokalplan så handlede om at fjerne den, skabe det planmæssige grundlag; det er jo den logiske konsekvens af det.

Det er min opfordring til det flertal, der har været i udvalget og på talerstolen: Sig ja til det forslag. Lad os få den offentlige høring. Hvis jeres argumenter er så gode, så kom ud med dem i offentligheden.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi til 3. runde.

Karin Storgaard (O): Når Winnie Larsen-Jensen siger, at der er givet en stribe af dokumentation, så må jeg sige, at når jeg nærlæser indstillingen, så kan jeg faktisk taget kun se ét sted, der er givet dokumentation, og det er DMI, der har haft de her sejladssimuleringer. Så har DFDS og andre måske sagt, jamen man vil da rette sig efter, hvad de var kommet frem til.

Hvis man ikke kan finde, hvor det står, så vil jeg bare henvise til, det står på side 5 ... (*Afbrydelse*). Ja, der har jeg lige været, og det gør det ikke bedre.

Så vil jeg lige sige til Ben Haddou, at jeg synes, det er godt at sige »mennesket frem for alt«, men mennesket ikke frem for økonomien, fordi det vil jeg stadig væk sige er det, der ligger heri.

Det er rigtigt, at de sejler med mange mennesker, men jeg mener, at ved indsejlingen til havnen vil der ikke være de problemer. Hvis man mener, der er problemer, så kan man jo tage denne lodsåb, som ikke koster ret meget.

Jeg kan selvfølgelig godt forstå, hvis DFDS siger, at det vil de helst ikke betale. Det er klart, det vil enhver virksomhed sige: Kan jeg undgå at betale det – og hvis man ikke vil, så må Københavns Kommune betale. Men jeg tror da ikke, at DFDS ville opgive sejladsen, selv om ledemolen blev liggende.

Jeg vil også lige sige til fru Winnie Larsen-Jensen, jamen selvfølgelig ved jeg da godt, at der kommer noget andet, men det kommer altså inde på Langelinie kajen. Det er det, der er problemet, er jo, at man går glip af den udsigt, der er dér. Men hvis man er ligeglad med det, så skal man selvfølgelig bare stemme for indstillingen.

Men jeg tror, at hvis vi sagde til DFDS, at det bliver sådan, jamen så vil de da også gå med til det, så jeg er lidt ked af den diskussion.

Jeg vil sige til borgmester Søren Pind, at jeg stadig væk ikke er helt sikker på det med inhabilitet, så det vil jeg højst sandsynligt prøve.

Så vil jeg bare sige, at det er trist, at vi her i aften kommer til at sige farvel til den mole, også selv om den bliver flyttet ind. Det bliver altså ikke det samme, selv om fyret bliver flyttet ind og det yderste af molen bliver lavet helt om. Det er det, der bl.a. er problemet.

Men her til allersidst har vi fra Dansk Folkeparti et ændringsforslag:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

»Det foreslås, at Bygge- og Teknikudvalgets beslutning om meddelelse af dispensation fra lokalplanen ikke iværksættes, idet sagen sendes tilbage til Bygge- og Teknikudvalget.«

Jens Johansen (F): Det, der bringer mig herop, er de manglende kommentarer fra den socialdemokratiske ordfører til det her spørgsmål om at flytte DFDS' færger. Det er jo ikke sådan, at DFDS' færger kan blive liggende ved Kvæsthusbroen, det kan de jo ikke. Altså den nuværende lejekontrakt udløber i 2004, så de skal flyttes.

En eventuel forsinkelse kan forsinke byggeriet af skuespilhuset. Det er der så meget andet, der også kan. Men DFDS' færger skal væk fra Kvæsthusbroen. Der er ikke en jordisk chance for, at de bliver liggende der, der skal vi jo have et skuespilhus.

Det betyder også efter min mening, at vi kan stille nogle betingelser i forhold til DFDS og til havnen for flytningen af færgerne. Det kan efter vores mening være, at vi siger til dem, at de dage, hvor vejrliget er sådan, at det er risikabelt at besejle færgeløbet med bevarelse af en ledemole, skal de bruge lods. Det er ikke særligt fordyrende. Det koster faktisk mindre end det, der pålægges HT-kunderne for at køre med bus. Den pointe har Socialdemokratiet forstået.

Men ikke desto mindre så skal ledemolen altså rives ned, og forvaltningen siger, at det har Borgerrepræsentationen behandlet. Den har i hvert fald ikke fundet anledning til at træffe beslutning om, at det ikke skulle ske.

Paradoksalt nok, og det synes jeg virkelig er et paradoks, står der i sagsfremstillingen, at i modsætning til etableringen af en ny udvidet molespids finder forvaltningen ikke, at fjernelsen af ledemolen kræver kommunens tilladelse, ligesom fjernelsen af ledemolen ikke vurderes at forudsætte forudgående lokalplan. Man skal altså lave lokalplan, hvis man skal bygge ude i vandet, men hvis man skal fjerne noget, der er ude i vandet, så skal man ikke lave lokalplan for at lave det om.

Jeg synes, at logikken brister, og jeg synes, at svaret på de to spørgsmål, jeg stillede før: Hvad er kulturarv værd? Hvad er demokratiet og folkestyret værd, hvorfor hører vi ikke offentligheden? er: intet.

Ole Hentzen (C): Nu skal jeg ikke begive mig ind i nogen retorik med Jens Johansen om, hvorfor man ikke hører offentligheden, fordi Jens Johansen har jo også læst selvfølgelig på indstillingen om, at der er foretaget en nabohearing en måneds tid, og det gav anledning til 2 henvendelser, så selvfølgelig er der foregået, og ikke mindst Kjeld Lykke har jo selvfølgelig fulgt med og Østerbro Lokalforsamling, og alle relevante parter har selvfølgelig deltaget i denne høring.

Det, der kalder mig herop, er selvfølgelig, at Karin Storgaard nu har været oppe sin tredje gang, og jeg efterlyste i mit indlæg, hvad det er for en ekspertise, Karin Storgaard fra Dansk Folkeparti som ordfører udøver fra denne talerstol, når hun forkaster de eksperter, som er hørt i denne sag.

Karin Storgaard ved, at det ikke er rigtigt, at der sker påsejling, og jeg har bedt om, om Karin Storgaard ikke vil delagtiggøre resten af forsamlingen i den viden, Karin Storgaard er i besiddelse af. Det lykkes ikke.

Til gengæld ved jeg, at Karin Storgaard og det øvrige Dansk Folkeparti i december 2001, altså for mindre end et år siden, stemte imod et forslag om – Karin Storgaard kan høre med – at der skulle ske yderligere undersøgelser af besejlingsforholdene i forbindelse med vedtagelse af lokalplanen, som fandt sted i december måned 2001. Altså for mindre end 10 måneder siden stemte Dansk Folkeparti imod et forslag om, at der skulle ske yderligere undersøgelser af besejlingsforholdene i denne situation.

Det er selvfølgelig kun 10 måneder, men det betyder, at Karin Storgaard i mellemtiden har fået en ekspertise, som hun ikke ønsker at dele med resten af Borgerrepræsentationen. Det finder jeg meget udemokratisk, Karin Storgaard, det er jeg frygtelig ked af.

Den øvrige forhaling, som en lokalplan vil medføre, vil betyde et års forsinkelse, og som det er alle bekendt, det står beskrevet i indstillingen, så ligger der en ansøgning om, at arbejderne skal i gang, og derfor kan man selvfølgelig ikke stemme for disse ændringsforslag.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Louise Frevert (O): (*Tilråb*). Nej, det er faktisk rigtigt, for vi er mange ordførere på dette område, fordi vi synes faktisk, det er utrolig vigtigt.

Jeg vil prøve på at appellere til følelserne i denne forsamling. Jeg kan ikke forstå, at man virkelig kan sidde dette overhørig, disse små kulturperler. Eksempelvis kan jeg nævne, at der er jo nogle små highlights her i København, som ikke alene københavnernes har brug for at bevare, men som vi alle sammen kan genkende fra vores spadsereture ikke alene fra vores barndom, men også vores ungdom. Frøerne på Galle & Jessens skorsten eksempelvis, den lille høne, der lægger æg nede ved Søerne, og ikke mindst molen på Langelinie.

Hvordan kan I være bekendt overhovedet at tænke på at fjerne den mole og sætte den ind til bolværket? Det er fuldstændig uhørt. Den har en utrolig veneration for os alle sammen i denne forsamling, eller I vil bare ikke indrømme det. Jeg synes, det er for sløjt.

Jeg synes, der absolut må være plads til følelser i nogle beslutningsforslag, som er her, og det er der ikke. Man behøver ikke altid at holde sig til det faktuelle, selv om jeg nok vil sige, at jeg vil give min ordfører, Karin Storgaard, og ikke mindst venstrefløjen ret: Hvorfor har der ikke været en høring i den udstrækning, som der burde være?

Jeg synes ikke, I kan være det bekendt. Jeg synes ikke, man kan være bekendt at behandle denne lille kulturperle på denne måde. Så det her er en sidste appel til jer: Kan I være det bekendt? Nej, det håber jeg ikke. I skal kunne se jer selv i øjnene i morgen tidlig, når I vågner.

Peter Skaarup (O): Nu er debatten nok ved at være overstået, fordi det virker, som om der er nogle, der er lidt svære at hugge og stikke i. Nu har det været forsøgt også med følelserne her til sidst, men jeg ved ikke rigtig, hvor meget det hjælper. Nu må vi se.

Men i hvert fald har der været nogle diskussioner omkring ekspertisen, og Ole Hentzen har bl.a. nævnt, at der ikke er nogen, der har støttet den vurdering, som bl.a. er kommet fra SF og Enhedslisten og Dansk Folkeparti. Jeg tror ikke, der er nogen herinde, der har ekspertise til at kunne vurdere de her ting overhovedet.

Men der er da i hvert fald én myndighed, og det er Det Særlige Bygningssyn, der har meddelt, at de ikke ser nogen dokumentation for, at man nødvendigvis behøver at fjerne den der ledemole. Det er jo svar på det spørgsmål, der bliver stillet.

Derudover må man sige, at en række ordførere heroppefra, Jens Johansen, Mikkel Warming og Karin Storgaard, har sagt, at skulle det nu være sådan, som Ole Hentzen, Søren Pind og Socialdemokratiet og andre mener, at ekspertisen har ret, så er der den lille mulighed, som betyder en meget, meget lille ekstraudgift. De få gange om året, hvor der kan være behov for en slæbebåd eller en lods, kunne man måske lægge denne lille udgift oven i billetprisen. Det er jo meget naturligt, at DFDS, som selvfølgelig ikke vil have ekstraudgifter, gerne vil have Københavns Kommune til at bruge penge på at fjerne ledemolen, fordi så er de fri for at have det besvær, som det vil være at bruge en lods. Det er jo meget naturligt.

Men lad os nu forestille os, at Borgerrepræsentationen sagde: DFDS, vi har altså besluttet, at vi synes, det er vigtigt, at denne mole bliver bevaret. Der er en lille ekstraudgift her, det er noget med 1 krone eller 2, der er lidt uenighed, om det er 1 krone eller 2 pr. billet, der er tale om, kunne I være med til at afholde den udgift? Så har jeg svært ved at forestille mig, at DFDS til slut vil sige: Nej, så vil vi aldrig sejle til København mere. Så aflyser vi alle ture mellem København og Oslo. Det tror jeg ikke, DFDS vil gøre.

Men det er klart, at som det er nu, så vil de gerne friholde sig selv for den udgift, og de vil også gerne have Københavns Kommune til at bruge nogle tusinde kroner på at fjerne den mole. Men det vil vi ikke, det er vi nogle herinde, der synes er tosset og åndssvagt.

Så derfor, lad os dog prøve at finde en løsning, og lad os sørge for, at DFDS får at vide, at det er et ønske herindefra, at man bevarer den mole, og at man godt vil have, at DFDS afholder den lille udgift; ellers må passagererne jo gøre det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Skulle vi ikke tage og blive enige om det, i stedet for at gøre noget, som mange københavnere synes er noget skidt?

(Kort bemærkning).

Ole Hentzen (C): Jeg har forstået på Peter Skaarup, at alt det saglige har vi droppet, vi er havnet i følelsessekvensen nu. Men når Det Særlige Bygningssyn bliver udråbt til at skulle være en art, hvad skal vi sige, sagkyndig i besejlingsforhold, så er vi nået derud, hvor jeg er stået af.

(Kort bemærkning).

Mikkel Warming (Ø): Altså jeg vil bare konstatere, at den opfordring i forhold til den, skal vi sige demokratiske side af det her syntes hverken Socialdemokratiet eller Venstre var interessant at tage op. Vi har stillet forslag om, at der kommer en lokalplan, at flertallet vurderer tingene anderledes, end man har gjort tidligere, og siger, at der er behov for en lokalplan for at lave det her, få det ud i offentlig høring, lad alle jeres gode argumenter komme med ud.

Det syntes Socialdemokratiet og Venstre ikke var værd at kommentere på. De Konservative har dog gjort det. De har sagt, det ville de ikke, for det var et års forsinkelse, et års forsinkelse. Så meget for den demokratiske proces. Men det er dog mere ærligt end Socialdemokratiet og Venstre, der bare holder kæft. Det er ret ynkeligt.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så er det Peter Skaarup for en kort bemærkning, og så slutter vi de korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (O): Den korte bemærkning går bare på, at jeg gav jo køb på det med Det Særlige Bygningssyn eller andre eksperter, der måtte mene, at det kan lade sig gøre at sejle ind, ligesom man gør med de mange krydstogtskibe. Det gav jeg køb på. Jeg sagde: O.k., nu siger vi, at eksperterne har ret, der kan ske en ulykke. Og så siger vi, at vi lader en slæbebåd og en lods følge skibene ind de få gange om året, der er problemer.

Men Ole Hentzen har ikke svaret på, om ikke det er korrekt, at det er en meget lille udgift, og om ikke det er korrekt, at Borgerrepræsentationen egentlig godt kunne gøre det, og at DFDS formentlig vil acceptere det, fordi de ikke vil miste den givtige rute, som sejladsen mellem København og Oslo er.

2. næstformand (**Bente Frost**): Der er ikke flere, der ønsker ordet, forhandlingerne er afsluttet. Der var lukket for de korte bemærkninger, Ole Hentzen, og vi går over til afstemning.

Dansk Folkeparti stillede følgende forslag:

”Det foreslås, at Bygge- og Teknikudvalgets beslutning om meddelelse af dispensation fra lokalplanen ikke iværksættes, idet sagen sendes tilbage til Bygge- og Teknikudvalget”.

Forslaget blev forkastet med 33 stemmer imod 18.

For stemte F, Ø og O.

Imod stemte A, V, B, C og D.

Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

”At der som forudsætning for fjernelse af ledemolen først skal udarbejdes en lokalplan”.

Ændringsforslaget blev forkastet med 29 stemmer imod 22.

For stemte F, B, Ø og O.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Imod stemte A, V, C og D.

Socialistisk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:

”Dispensationen udnyttes først, når klagerne er afgjort i Naturklagenævnet og hos Ombudsmanden”.

Ændringsforslaget blev forkastet med 29 stemmer imod 22.

For stemte F, B, Ø og O.

Imod stemte A, V, C og D.

Indstillingen blev herefter godkendt med 29 stemmer imod 15. 7 undlod.

For stemte A, V, C og D.

Imod stemte F med undtagelse af 7 medlemmer (Bo Asmus Kjeldgaard, Sven Milthers, Jens Johansen, Charlotte Wieth-Klitgaard, Marlene Krogh, Frank Hedegaard og Bjarne Fey), B, Ø og O.

7 medlemmer af F (Bo Asmus Kjeldgaard, Sven Milthers, Jens Johansen, Charlotte Wieth-Klitgaard, Marlene Krogh, Frank Hedegaard og Bjarne Fey) undlod.

=====

10) BR 454/02. Evaluering af Parkbrugerråd

Indstilling om, at tage vedlagte evaluering af det hidtidige forløb for Københavns Kommunes parkbrugerråd til efterretning, at den nuværende ordning ikke fortsættes, men erstattes af en ny ordning, hvor parkbrugerråd knyttes til udarbejdelsen af Pleje- og Udviklingsplaner. I den nye ordning gøres parkbrugerrådene midlertidig og nedlægges efter Pleje- og Udviklingsplanens vedtagelse, samt at bemyndige Bygge- og Teknikforvaltningen til at revidere retningslinierne for parkbrugerrådene. (Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

11) BR 456/02. Rundkørsel i krydset Vermlandsgade / Prags Boulevard

Indstilling om, at krydset Vermlandsgade / Prags Boulevard omlægges til en rundkørsel, samt at der gives en kapitalbevilling på 2,5 mio. kr. på Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3 Vejanlæg) til gennemførelse af projektet. (Bygge- og Teknikudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

12) BR 442/02. Plan for CO2-reduktion

Indstilling om, at planens målsætning om reduktion af CO2-udledningen i Københavns Kommune med 35% i perioden 1990 – 2010 vedtages. Opnåelse af målet er betinget af, at de nævnte bevillinger optages på budgettet for 2003, at de nævnte bevillinger i planen til udvidelse af energirådgivning mv., adfærdsbearbejdende kampagner og transportplaner på transportområdet, herunder etablering af et fælles kampagnesekretariat, kortlægning af øvrige kilders klimapåvirkning og bidrag til udviklingen af en

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

europæisk CO₂-model indgår i budgetforhandlingerne for 2003, og at planens øvrige forslag til aktiviteter, der foreslås afholdt inden for eksisterende budgetrammer, tages til efterretning. (Miljø- og Forsyningsudvalget)

Borgmester **Winnie Berndtson**: Nu har denne forsamling brugt meget tid på at sikre fortiden. Nu har man chancen for at bruge en lille bitte smule tid på at sikre vores fælles fremtid.

Det går trægt for landene med at leve op til de forskellige aftaler om reduktion af CO₂-udslippet, de aftaler, der har været siden topmødet i Rio for, ja 10 år siden, i 1992. Men det er heller ikke nok bare at tale om drivhuseffekten og lave aftaler. Det er også nødvendigt, at man gør en konkret indsats og så her, hvor vi er, vi, der bor i de store, rige byer.

Det besluttede København for over 10 år siden, hvor vi startede med systematisk at kortlægge og reducere CO₂-udslippet fra de aktiviteter, der er i vores by.

Den nye CO₂-plan, der ligger på bordet, omfatter CO₂-udslippet fra energien, fra transporten og fra vores affaldshåndtering. Den indeholder en redegørelse for udviklingen i CO₂-udslippet fra 1990 og frem til 2010 med et forslag til målsætning, en opgørelse over effekten af de besluttede og planlagte tiltag samt forslag til en række nye aktiviteter og tiltag.

Planen dokumenterer, at den indsats, der hidtil har været lavet her hos os, har båret frugt. Siden 1990 er CO₂-udslippet i byen reduceret med 23 pct. Denne reduktion er opnået, samtidig med at vi i de seneste år har haft vækst på stort set alle områder, indkomst, beskæftigelse, energiforbrug, biltrafik og affald.

Reduktionen skyldes først og fremmest den øgede tilslutning til fjernvarmenettet, øget brug af naturgas på kraftvarmeværkerne samt vedvarende energi. På affaldsområdet har den øgede genanvendelse og mindre deponering sikret et uændret udslip på trods af stigende affaldsmængder. Kun på trafikområdet er der sket en stigning.

I planen, der nu ligger på bordet, foreslås det, at Københavns Kommune skal reducere CO₂-udslippet med 35 pct. fra 1990 til 2010, og vi har som sagt allerede nået de 23. Men det er alligevel en ambitiøs målsætning, der ligger væsentligt over de 21 pct., som Danmark har forpligtet sig til i Kyoto-aftalerne. Den ambitiøse målsætning er valgt, fordi vi mener, at Københavns Kommune som en rig storby har en særlig forpligtelse, også fordi vi gerne vil leve op til vores titel som Europas Miljøhovedstad, et sted, hvor vi konkret gør noget ved miljøproblemerne.

Planen viser, at vi kan nå målet ved en konsekvent indsats. På energiområdet er der allerede foretaget en række beslutninger, der reducerer CO₂-udslippet. Det handler bl.a. om vindmølleudbygning og gennemførelse af biomassehandlingsplanen.

På transportområdet er vi i gang med en ny trafik- og miljøplan, som vil indeholde tiltag til begrænsning af sektorens udslip, og hvor der vil blive fastlagt en reduceret målsætning for CO₂-emissionen.

I CO₂-planen er der ud over tiltag, der er finansieret af de eksisterende budgetter, nævnt 3 særlige tiltag, der vedrører øget indsats for energirådgivning af forbrugere, transportkampagner, herunder et fællessekretariat, og en kortlægning af øvrige kilders klimapåvirkning og bidrag til udvikling af en europæisk CO₂-model.

De samlede udgifter til disse 3 aktiviteter udgør 4 årsværk og 10 mio. kr. i en periode på 4 år samt en engangsbevilling på 1 mio.

Vi har som bekendt indgået et budgetforlig for 2003, og her blev der ikke taget konkret stilling til, hvordan man vil gennemføre CO₂-planen. Jeg er dog indstillet på, at Miljø- og Forsyningsudvalget skal se på finansieringsmulighederne én gang mere, og jeg håber, at Bygge- og Teknikudvalget vil gøre det samme, og det ved jeg fra borgmesteren for udvalget, at det vil han også godt sørge for.

På den baggrund vil jeg foreslå, at vi i dag vedtager den ambitiøse målsætning, men også den opnåelige målsætning, at reducere vores forbrug med 35 pct., og at vi herefter søger at finde finansieringen i de to nævnte udvalg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Det betyder i forhold til de »at«-er, der ligger til afstemning i aften, et par ændringer. I det 1. »at« står der i den sidste sætning, at »Opnåelse af målet er betinget af, at de nævnte bevillinger optages på budgettet for 2003.« Det foreslår jeg, at man ændrer til:

»Opnåelse af målet er betinget af finansieringen af de i planen nævnte bevillinger.«

Ændringerne og den fulde ordlyd af »at«-erne ligger omdelt på pladserne.

Indstillingens 2. »at« foreslår jeg ændret fra den allersidste sætning, der hedder »... indgår i budgetforhandlingerne for 2003«, til, at man i stedet for skriver:

»... skal søges finansieret, idet Miljø- og Forsyningsudvalget og Bygge- og Teknikudvalget hver især anmodes om at fremkomme med forslag til finansieringen af de bevillinger, der falder inden for udvalgets ressort.«

Jeg vil også foreslå, at udvalgene, da denne plan skal kunne træde i kraft så hurtigt som muligt, og vi skal have afgjort, hvordan vi kommer videre med det arbejde, vi allerede er i gang med, vender tilbage inden den 1. november i år, så vi allerede nu kan gå i gang med at planlægge de tiltag, som skal igangsættes til næste år.

Man kan kun håbe, at al den tid, som Borgerrepræsentationen bruger på at diskutere, hvad der er sket i fortiden, teknikken omkring, hvordan udvalgene har diskuteret, hvordan man er nået frem til beslutningerne, og om eksperterne har ret eller ikke har ret, ikke kommer denne sag til skade, men at vi i denne sag konstaterer, at vi allerede har kunnet gøre rigtig meget i København, og at der ikke er nogen grund til ikke at fortsætte med at være ambitiøse på dette område.

Så jeg vil foreslå, at man i aften tiltræder vores nye CO₂-plan og sender et klart og entydigt signal ud i verden om, at uanset om man kan eller ikke kan handle med CO₂, hvilke målsætninger, vi skal opfylde, og hvordan vi skal opfylde dem, så går vi som landets hovedstad forrest og tager vores del af slæbet.

Jesper Schou Hansen (V): Først nogle kommentarer på vegne af Venstre og Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og CD, hvor jeg skal meddele, at vi viderefører de bemærkninger, vi havde i udvalget, også i Økonomiudvalget, hvor vi tager forbehold for planens afsnit vedrørende kørselsafgifter og parkeringsreguleringer og derfor undlader at stemme for såvel ændringsforslag som for selve forslaget.

Til Winnie Berndtsons ændringsforslag her i dag vil jeg sige, at jeg finder det nærmest en anelse lettere uanstændigt, at man kommer med en række ændringsforslag her i dag, uden at man har været en tur om udvalget igen. Jeg synes, det ville have været fair, hvis man havde haft anledning til at tage den diskussion der.

Det var ordene.

2. næstformand (**Bente Frost**): Så går vi over til 2. runde. Borgmester Winnie Berndtson, der har 1 minut mindre end de 5 minutter.

Borgmester **Winnie Berndtson**: Jeg vil sige, at det da er meget godt, at man kan vælge at undsige nogle af de anbefalinger, der er givet i CO₂-planen, hvoraf ingen, skal jeg understrege, bliver gennemført, uden at vi herinde beslutter det særskilt. Men jeg synes, det er lidt mærkeligt, at man undsiger nogle af de muligheder, som helt klart vil medvirke til, at vi ikke øger vores CO₂-udslip, uden at give et bud på, hvad det så er for nogle prioriteringer, man vil vælge.

Hvis man vælger nogle af redskaberne fra, så synes jeg, det er fair nok, for vi kommer alle sammen til på et tidspunkt at vælge. Men jeg glæder mig til at høre Venstres udmelding på, hvad det så er for nogle redskaber, man har lyst til at vælge til. Så er der måske en mulighed for at komme videre ad den vej.

I forhold til, om man kunne have forelagt det her i udvalget én gang til eller ej, så vil jeg sige, at det kunne man jo tidsmæssigt ikke. Jeg tror også, at Venstre, selv om de jo ikke har været en stor del af budgetforløbet, trods alt har fundet ud af, hvornår det er blevet afsluttet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Jeg synes, man skylder Borgerrepræsentationen ikke at sidde i den situation at have 2 forældede »at« er at forholde sig til, men at man konstruktivt foreslår nogle ændringer, der rent faktisk gør, at vi kan komme videre med dette arbejde, hvis målsætning ingen har rejst tvivl om, at en samlet Borgerrepræsentation er enig om, at vi skal nå de 35 pct.

Rikke Fog-Møller (Ø): Det er jo gevaldigt, at vi har en række partier, deriblandt CD, Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative, som vil tage forbehold over for CO₂-planens afsnit vedrørende kørselsafgifter og parkeringsreguleringer.

Det er selvfølgelig ikke noget nyt herinde, at det ønsker disse partier ikke. Derimod er det temmelig nyt, at vi har haft en oprigtig indigneret repræsentant for Dansk Folkeparti i dag, der stod her og sagde: Nu må vi gøre noget ved trafikken, nu må vi handle, nu skal der ske noget. Men når det kommer til stykket, når vi skal ud og vedtage nogle ting, som både har konsekvenser for mængden af trafik og for den skade, den gør, så vil de jo ikke være med.

Det er ærlig talt en smule skuffende, men det sætter jo meget godt i perspektiv, hvad det er, de her folk overhovedet oplever, hvad det er, de her folk egentlig gerne vil opnå med noget som helst: Det er kun populistiske forslag til ære for folk, der bor i en bestemt del af byen, hvor man kan gå ind og markere sig. Men når det kommer til stykket, når der er noget, der virkelig skal ske, så er alt forsvundet.

Jeg er utrolig glad for, at vi er nået frem til at få den her CO₂-plan i Borgerrepræsentationen. Jeg er også glad for, og jeg er ret sikker på, at der er et flertal for den. Det handler simpelt hen om at få gang i de rigtige handlinger. Som vi jo har hørt fra alle vores borgerlige ministre, der har været i Johannesburg, så gælder det jo om ikke at holde lange møder og taler, det gælder om at handle.

Nu sker der jo endelig noget, og så er det jo smukt, at Venstre og Konservative undlader at gå ind for denne plan. Til lykke.

Jesper Schou Hansen (V): Som en røst fra graven kom Rikke Fog-Møller op og gentog endnu en gang budskabet om, at det bedste, man kan gøre ved forureningen, er at jagte bilisterne. Det er vi kort og godt ikke tilhængere af.

Sven Milthers (F): Jeg synes godt, jeg vil tilføje en enkelt person til den kreds, som Rikke Fog-Møller nævnte, vi er forbløffede over. Jeg synes nemlig, vi skal være glade for, at en af Venstres borgmestre, nemlig borgmester Søren Pind, jo her fra talerstolen for ikke ret lang tid siden tordnede voldsomt imod denne her voldsomme forurening. Det var godt nok ikke CO₂, men det var en konsekvens af CO₂-forureningen, at vi nu skulle gøre noget ved de små partikler.

Så jeg glæder mig til, at hr. borgmester Søren Pind vil hjælpe os andre med at finde pengene også på Bygge- og Teknikudvalgets område, så vi fælles kan gøre noget for at få opfyldt CO₂-planen og dermed altså begrænse forureningen.

Så jeg synes, vi skal udvide takken til kredsen af folk, der har skiftet standpunkt siden denne sag.

Og så vil jeg blot sige, at jeg synes, det er beklageligt, det har været et år undervejs fra der egentlig var færdig plan for det i sidste efterår, men der skulle nogle forhandlinger i gang, så man fik det afklaret. Det tog altså næsten et år. Det er beklageligt, at det har taget så lang tid, så derfor er det godt, at vi nu får vedtaget CO₂-planen.

Abderrahman Ben Haddou (D): Grunden til, at CD, og jeg formoder også de andre borgerlige partier, har været med til at tage dette forbehold omkring trafik, jamen altså hvis vi ser på alle de her trafikale tiltag, man har taget fra venstrefløjen gennem de sidste 10-20 år, så har det altså ikke forbedret miljøet.

Det forbedrer ikke miljøet, at man lukker Stengade og derved tvinger bilisterne til at køre et par kilometer ekstra for at nå målet på den anden side af vejen og derved skabe mere kø. Jo længere køerne bliver, jo mere os opstår der, for en bil osrer mere, når den går i tomgang, skulle jeg hilse og sige, den er mere miljøfarlig.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Når vi ikke er klar over, hvad der kommer ud af den her handlingsplan, man er ude efter, så vil vi ikke bare stemme uden videre. Vi er nødt til at forholde os til, når vi når så langt, hvad det er, man vil på kørselsområdet. Det kan man bare ikke vide nu.

Hvis vi giver den blankocheck i dag, så risikerer vi faktisk næste gang, at vi står og bliver gjort til grin, i og med at vi har sagt ja til noget, som venstrefløjen endnu en gang har taget patent på. Og det vil CD i hvert fald ikke være med til, og jeg kan da også se, at Venstre heller ikke vil.

2. næstformand (**Bente Frost**): Vi går til 3. runde.

Rikke Fog-Møller (Ø): Som Sven Milthers så smukt gjorde opmærksom på, så har denne plan været meget længe undervejs. Derfor tror jeg også, at det er gået op for alle dem, der har behandlet planen, og deriblandt også CD, at det, som man gerne vil, er, at man vil begrænse antallet af biler, der kører ind i byen. Jeg er ret overbevist om, at vi alle sammen godt kan forstå, at det betyder, at der kommer mindre os ud af bilerne, jo færre biler der kommer ind i byen. Det er det, der handler om kørselsafgifterne.

Så er der parkeringsreguleringer, og det er det samme spørgsmål om at få færre biler ind i byen. Jeg tror, det er til at forstå, og det står her, hvorfor man vil have lige præcis de virkemidler ind. Det er ikke et spørgsmål om at lukke en enkelt gade og flytte bilerne over på nogle andre gader. Jeg kan da godt se, at hvis det er det samme antal biler, der kører igennem byen alligevel, så formindsker det sådan set ikke forureningen. Men det havde man altså gjort af hensyn til nogle beboere og nogle børn, der gik i skole i det område.

Men det her med at forhindre bilerne i at køre ind i byen i så stort et omfang, bl.a. er der faktisk også peget på, at man skal se at lave en masse kampagner for at få færre folk til overhovedet at bruge bilen ind og ud af byen, i denne plan, mener jeg er vigtige elementer, som skal mindske bilbelastningen i byen og mindske CO₂-udviklingen.

(Kort bemærkning).

Abderrahman **Ben Haddou (D)**: Jamen vi vil mindske antallet af biler ind imod byen. Igen et klart lokalnationalistisk synspunkt hos venstrefløjen, som ellers praler af ikke at være nationalistisk, men er lokalnationalistisk, skulle jeg hilse og sige.

Vi har et kæmpeproblem i København. Det er altså københavnerne, der har fået flere biler, der er flere københavnere, der pendler ud af København, end der er af dem fra omegnskommunerne, der kommer ind. I det sidste år er der sket et fald i dem, der kører ind mod København, mens der er en stigning i antallet af københavnere, der kører ud af København.

Ergo er problemet hos os københavnere: Hvad vil venstrefløjen gøre over for dem, der kører bil og bor i København og er københavnere? Så sig dog til københavnerne, at I vil fjerne deres biler. Så gå ud og meld det til dem.

Borgmester **Winnie Berndtson**: Jamen jeg vil bare gøre opmærksom på, hvad denne plan sådan set handler om. Den handler om, at vi opsætter en fælles målsætning for, hvor meget vi skal reducere CO₂-udslippet her i byen med, og så handler den om en plan, som inden for en række områder giver anvisninger på en række redskaber til, hvordan man kan gøre det. Det er et katalog, man kan vælge og vrage imellem, som hver for sig giver bidrag til, at vi når vores målsætning.

Derfor vil jeg bare til sidst endnu en gang sige, at jeg er meget glad for, at samtlige partier under behandlingen af denne plan har tilkendegivet, at det er de 35 pct., vi vil nå.

Så er der nogle, der på forhånd har ønsket at tilkendegive, at der er nogle bestemte redskaber, de ikke vil bruge, nemlig dem, der handler om kørselsafgifter og parkeringsreguleringer. Jeg synes, det er fair nok, at man melder ud og siger, at i det store katalog er der altså et par, vi ikke har lyst til at bruge.

Men endnu en gang er jeg rigtig glad for, at alle erkender, at 35 pct. er det, vi vil nå.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Socialdemokratiet stillede følgende ændringsforslag:

”Indstillingens første ”at” ændres til:

at planens målsætning om reduktion af CO₂-udledingen i Københavns Kommune med 35% i perioden 1990-2010 vedtages. *Opnåelse af målet er betinget af finansieringen af de i planen nævnte bevillinger,*

Indstillingens andet ”at” ændres til:

at de nævnte bevillinger i planen til udvidelse af energirådgivning mv., adfærdsbearbejdende kampagner og transportplaner på transportområdet, herunder etablering af fælles kampagne-sekretariat, kortlægning af øvrige kilders klimapåvirkning og bidrag til udviklingen af en europæisk CO₂-model *skal søges finansieret, idet Miljø- og Forsyningsudvalget og Bygge- og Teknikudvalget hver især anmodes om at fremkomme med forslag til finansieringen af de bevillinger, der falder inden for udvalgets ressort og*

Indstillingens tredje ”at” er uændret”.

Ændringsforslaget til 1. at blev godkendt med 32 stemmer imod 0. 18 undlod.

Før stemte A, F, B og Ø.

V, O, C og D undlod.

Ændringsforslaget til 2. at blev godkendt med 32 stemmer imod 0. 18 undlod.

Før stemte A, F, B og Ø.

V, O, C og D undlod.

3. at blev godkendt med 31 stemmer imod 0. 19 undlod.

Før stemte A, F, B og Ø.

V, O, C og D undlod.

Venstre og Centrum Demokraterne ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra behandlingen i Miljø- og Forsyningsudvalget og Økonomiudvalget om, at man tog forbehold for planens afsnit vedrørende kørselsafgifter og parkeringsreguleringer.

13) BR 457/02. Ændring af investeringsbidrag for tilslutning til elnettet

Indstilling om, at der i 2002 foretages en tilretning af Københavns Energi's investeringsbidrag således at de kommer på niveau med ELFOR's standardinvesteringsbidrag for 2002, samt at der i 2002 gives Københavns Energi en tillægsbevilling på 250.000 kr. til driftsbudgettet som indtægt som følge af merprovenu.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

14) BR 458/02. Affaldsplan 2004 - Samordningsplan København-Malmø

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Indstilling om, at Københavns Kommune tiltræder Samordningsplan København-Malmø, der opstiller en plan for affaldssamarbejdet mellem Københavns Kommune og Malmø Kommune frem til og med 2004.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

15) BR 459/02. Brandsikring på vandværkerne

Indstilling om, at der gives Københavns Energi en kapitalbevilling på 7,3 mio. kr. til sikrings- og dokumentationsopgaver i forbindelse med vandforsyningen.

(Miljø- og Forsyningsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

16) BR 435/02. Indgåelse af kontrakt med Told og Skattestyrelsen

Indstilling om, at der indgås kontrakt med Told- og Skattestyrelsen om, at skatteforvaltningen mod vederlag forestår selskabsligning m.v. for størstedelen af de selskaber, foreninger og fonde m.v., som har hjemsted i København.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

17) BR 436/02. Forslag til indskrænkning af kreditvurdering

Indstilling om, at indskrænke den hidtidige kreditvurderingsordning, der udføres af Skatteforvaltningens opkrævningsafdeling, til alene at omfatte henholdsvis låne- og kautionssager samt sager med krav af offentlig retlig karakter.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

18) BR 417/02. 2. behandling af Budgetforslag for HUR 2003

2. behandling af indstilling om, at Hovedstadens Udviklingsråds Budgetforslag 2003 og Budgetoverslag 2004-2006, og det heri forudsatte tilskud fra ejerkredsen.

(Økonomiudvalget)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Man kunne måske sige på baggrund af sommerens debat om amternes fremtid og den kommunale/amtskommunale struktur, at man bare kunne anlægge den betragtning på HUR's budget, at der blot er behov for et budget, der sikrer, at forretningen kører videre uden de store ulykker, indtil der kommer en afklaring af den fremtidige regionale struktur.

Det ved jeg godt, der er nogle, der mener. Jeg tror ikke, der er nogen, der mener det rigtigt her i forsamlingen, men det er i hvert fald en afgørende forkert opfattelse efter min mening. Jeg tror, det er

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

helt afgørende, at vi bliver ved med at pushe på udviklingen i hovedstaden uden langvarige udredningsarbejder, der jo af og til har haft det med at ende i ingenting.

Nu har vi fået HUR, godt nok ikke den optimale struktur og konstruktion, til at løse koordineringsbehovet i hovedstadsregionen, men dog efter min opfattelse et brugbart redskab, som rækker ud over de enkelte kommuners og amters snævre interesser.

Man kan sige om det budgetforslag, som ligger for HUR næste år, at det afspejler jo på flere leder den noget stramme økonomi, der er i amterne. Men jeg synes, det er et problem, at budgettet på flere leder mangler visioner, eller man kan måske sige, at budgettet mangler ambition.

Forslaget lægger op til besparelser på flere af de områder, der jo er helt centrale for borgerne, de mest centrale områder af HUR's serviceområder.

Jeg vil godt sige, at reduktionerne i rabatten for pensionister og for handicappede, fastholdelse af spærretiden for pensionister og reduktion af bustimer er jeg ikke enig i. Jeg har igennem adskillige år, ved man, efterlyst belysning af konsekvenser ved en ophævelse af spærretiden.

I forbindelse med budgettet for HUR for 2002 vedtog rådet at igangsætte en undersøgelse, som kunne indgå som en del af grundlaget for 2003-budgettet. Jeg er sådan set glad for, at den undersøgelse forelå her umiddelbart inden sommerferien i juni måned. Undersøgelsen viser, at der ikke er saglige begrundelser for at opretholde spærretiden for pensionister syd for Klampenborg eller i det indre område. Derfor er jeg noget forundret over, at HUR's budgetforslag ikke indeholder forslag til ophævelse af spærretiden.

Det er jo sådan, at pensionister uden for København kan bruge deres kort døgnet rundt, bare de holder sig væk fra København, og rabatten på pensionistkort favoriserer i forvejen pensionister uden for København, da den er dobbelt så stor på alle zoner, som den er på 3 zoners kort.

Så derfor er der tale om en urimelig forskelsbehandling af pensionisterne i den centrale del af regionen, og der er ikke kapacitetsmæssig begrundelse for det, har vi nu også fået rapport for. Det synes jeg ikke er acceptabelt.

Jeg synes også, det er problematisk, at HUR lægger op til at reducere serviceniveauet ved at ville iværksætte bustimereduktioner uden at have en samlet strategi for reduktionerne. Jeg tror, det er helt afgørende, at borgerne, passagererne kommer til at opleve metroen som den markante forbedring af den kollektive trafik, som den vitterligt er.

Derfor skal erfaringerne fra igangsættelsen af metroens 1. etape indgå som en del af grundlaget for en samlet strategi for bustimereduktionerne.

Jeg synes også, at man må tage højde for, at reduktionen, tilpasningen af busdriften, naturligvis må ske i alle dele af regionen i form af en tilpasning af servicemålene med både fokus på pendlernes behov og på driftsøkonomien.

Så samlet set mener jeg ikke, at budgetforslaget lever op til de to fornemste opgaver, som HUR har, nemlig at sikre et højt serviceniveau og at sikre rammerne for en dynamisk udvikling af regionen. Som sagt finder jeg ikke, det er rimeligt, at der lægges op til besparelser i forhold til pensionisterne, i forhold til de handicappede, som vi kan se her.

Jeg synes også, det er et problem, at der er færre midler til busfremkommelighed, og man har fuldstændig fjernet bidraget til en ny overfladeløsning ved Nørreport Station. Det er efter min opfattelse kortsigtet. Det udnytter ikke de muligheder, der er i regionen, på nogen måde overhovedet.

I den aftale, der er indgået om kommunens budget for 2003, er parterne jo enige om at arbejde for en ophævelse af spærretiden for pensionister, afskaffe den ekstraordinære takstforhøjelse for handicappede og en samlet prioritering af de nødvendige bustimereduktioner.

Derfor vil jeg søge at tilstræbe sammen med Sven Milthers og Carl Christian Ebbesen, at vi fremsætter fælles ændringsforslag til HUR's budget om spærretiden, om rabatten for handicappede og bustimereduktionerne.

I forhold til budgetaftalen er det sådan, at parterne er rede til at dække merudgifter ved dette ændringsforslag ved en forhøjelse af tilskuddet fra enhederne. For Københavns Kommunes vedkommende drejer det sig om godt 5 mio. kr., som er indarbejdet i budgetaftalen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Jeg vil godt sige i forhold til eksempelvis spærretiden for pensionister, at jeg godt vil være med til at se på takstforhøjelsen, forudsat at der er tale om et step og ikke et led i en længere trappe, under den forudsætning, at spærretiden bliver ophævet i det indre område.

Jeg vil også godt sige, at det er min personlige opfattelse, at hvis der ikke kan skabes flertal i HUR for en generel ophævelse af spærretiden, ja, så mener jeg, man bør arbejde for, at pensionisterne ligestilles i hele regionen ved, at der indføres spærretid i hele området, dog således, at hver enhed, hvert amt, hver kommune har mulighed for at kompensere sine pensionister, de, der er bosiddende i amtet eller bosiddende i kommunen. Det er et beløb, der stort set svarer til det, vi har sat af i budgetaftalen. Det behøver ikke nødvendigvis at tiltrædes sammen med budgettet, men det kan jo være en efterfølgende konsekvens.

Hvis spærretiden ikke ophæves, så vil det være mit bud, at så indfører vi spærretid i hele regionen, og så kompenserer vi de københavnske pensionister.

Sven Milthers (F): Problemet med HUR-budgettet er jo, at vi er i en meget absurd situation. Der er faktisk en række ting, vi gerne ville gøre fra Københavns Kommunes side. Vi ville gerne sikre nogle ordentlige forhold for pensionisterne, vi ville gerne sikre nogle ordentlige forhold omkring bustimer, sådan så der er en højklasset kollektiv trafik. Vi ville også gerne sikre, at der f.eks. var anlægs- penge nok til at sikre busfremkommelighed for de nye busruter osv., de nye omlægninger, der sker. Kort og godt: Vi ville gerne bruge HUR aktivt til at fremme den kollektive trafik i hovedstadsregionen.

For nogle få år siden vedtog man i HUR – ikke med vores anbefaling fra SF's side, men det vedtog faktisk et flertal i HUR – at lave en genopretningsplan omkring økonomien. I den sammenhæng besluttede man så, at man ville lave ekstraordinære forhøjelser af taksterne ud over pris- og løn- fremskrivningen. Det skulle være 2,23 pct. om året frem til og med 2004, og man skulle så parallelt med det forhøje enhedernes bidrag, eller tilskud, som det så smukt hedder i HUR-sammenhæng, tilsvarende med 2,23 pct. oven i den naturlige pris- og lønudvikling.

Men på grund af forhandlingerne mellem regeringen og Amtsrådsforeningen om amternes økonomi må man jo sige, at den aftale har de øvrige enheder brudt. Nu vil de fastholde takstforhøjelserne for brugerne, men de vil ikke selv være med til at øge deres tilskud. Så et eller andet sted er der jo faktisk tale om en form for aftalebrud fra de andre enheders side omkring budgettet.

Det synes jeg har nogle meget beklagelige konsekvenser for udviklingen i den kollektive trafik. Det kan vi se i budgettet. Vi kan se, at man faktisk stort set ikke kan få en ordentlig drift heller på de nye busser, fordi man altså i kraft af fremkommelighedsproblemer skal til at sætte ekstra busser ind, eller også må man simpelt hen sænke busfrekvensen, fordi der ikke er penge nok til at drive det. Det skyldes altså, at man ikke kan lave fremkommelighed, så skal man bruge flere timer på busserne, så mister man indtægter også, og så kører rullen. Det er kort sagt en nærmest negativ spiral, vi er ved at komme ind i i HUR omkring den kollektive trafik.

Det er vi meget kede af, men sådan er vilkårene altså for at arbejde i HUR, det må man erkende, selv om man tilhører den store gruppe af københavnere, der faktisk meget gerne vil fremme den kollektive trafik.

I budgetaftalen har vi så aftalt, hvad vi skal gøre. Det kan jo ikke løse det problem, det vidste vi godt, så derfor har vi ikke presset på for at få yderligere penge sat af. Det nyttede ikke noget i forhold til enhederne.

Men vi håber meget, at de øvrige enheder kan se fornuften i de ændringsforslag, vi så trods alt har aftalt mellem flertallet af partier i HUR, sådan at vi kan få fjernet spærretiden for pensionisterne i de centrale kommuner, for det er jo det, der er virkeligheden.

Ude i omegnen er der ikke spærretid, så de pensionister, der skal transportere sig langt væk, langt fra herindtil, godt kan starte tidligere og så være herinde meget tidligt, mens de af vores pensionister, der gerne vil til Hundested eller sådan noget, faktisk har problemer med at nå frem og tilbage igen inden for den spærrefri periode.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Derfor er vi enige om, at det, der skal gøres nu, er at stille ændringsforslagene, så vi kan tilslutte os det, som overborgmesteren sagde. Men vi beklager altså dybt, at HUR's budget vil føre til voldsomme forringelser af den kollektive trafik.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil gerne starte med at rose Socialdemokratiet og overborgmesteren og herunder også SF for de ting, der er sagt herfra. Det er jo pudsigt nok, at når det kommer til HUR, så lægger man måske nærmere ideologien bag sig og kigger lidt mere på ens lokalområde. Det er måske grunden til, at Dansk Folkeparti, S og SF langt hen ad vejen er enige om de forhold, der er i HUR.

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at jeg var meget bekymret, da førstebehandlingen af HUR's budget kom på bordet, og jeg hørte klare meldinger om hele vejen rundt fra bordet, også fra alle Socialdemokraterne, selv SF, om, at man syntes ikke, det var problematisk, at der skulle ske drastiske prisstigninger på pensionistområdet.

Men ros til de to partier for, at de har fundet en løsning, også en acceptabel løsning på problemet, netop diskussionen omkring spærretiden, som kunne være den løsningsmodel, der skulle til, for, at man også føler, man får noget for pengene.

Men når jeg nu tager ordet her, så er det også fordi, det jo ikke er uproblematisk, at fordi vi nu har indgået en budgetaftale, hvor der bliver afsat de her 4-5 mio. kr. til at forbedre forholdene på handicap- og pensionistområdet, så er det jo ikke nødvendigvis ensbetydende med, at der er flertal for det i HUR.

Det gør så, at jeg vil opfordre til, at vi ikke kun diskuterer ophævelsen af spærretiden, for hvis ikke det forslag går igennem, så skal de 4-5 mio. kr. jo ikke bare bruges til ingenting. Så synes jeg faktisk, det var fair, at vi sender et signal om, at de så går til at reducere den prisstigning, der ligger for pensionisterne. Men det går jeg ud fra, at vi får på plads under de videre forhandlinger.

Hvis man også kigger lidt på den rapport, som overborgmesteren omtalte, altså rapporten om pensionisternes rejsemønster, så viser den faktisk, at cirka halvdelen af pensionisterne er villige til at betale mere for at få ophævet spærretiden. Den anden halvdel siger, at de er godt tilfredse med det produkt, de har, og er ikke villige til at betale mere for at ophæve spærretiden. Derfor er det blot en argumentation for, at rapporten faktisk siger, at kan vi ikke få fjernet spærretiden, jamen så er det i hvert fald også urimeligt, at priserne skal stige med 33 pct.

Klaus Bondam (B): Nu er HUR jo meget mere og andet end bare busbilletter, og min partikollega Inger Marie Bruun-Vierø hviskede mig netop i øret, at om 5 år er pensionisterne jo blevet betydelig mere velhavende, så de har jo også råd til at betale for nogle busbilletter selv.

Men jeg vil sige, at vi i Det Radikale Venstre er meget glade for nogle nye takter, der slås an i HUR-budgettet. Ud over den støtte, som i forbindelse med etableringen af HUR blev lagt ud til en række større kulturinstitutioner, så er der i det her fremlagte budgetforslag også et oplæg til samarbejde mellem erhvervsvirksomheder og kulturinstitutioner. Der er nogle tanker om spillefilmsfond og en spillefilmskommission, der er filmfestivaltanken, som vi selv har berørt i budgettet for København, design, kultursamarbejde i Øresundsregionen.

Vi er glade for i Det Radikale Venstre at se, at HUR har lyst til og vilje til at påtage sig en rolle i forhold til de kulturelle aktiviteter i regionen, men jo i høj grad også i København. Vi ser meget frem til et samarbejde på det felt, at vi i fællesskab kan løfte en række større kulturelle opgaver.

Abderrahman Ben Haddou (D): Med den budgetaftale, der er vedtaget, så har vi gjort i hvert fald, hvad vi kunne, her i Københavns Borgerrepræsentation for, at vore pensionister og handicappede ikke bliver ramt af HUR's foreslåede besparelser. Mere kan vi ikke gøre, som det også blev sagt heroppe af Dansk Folkepartis ordfører.

Men jeg synes ikke, man kan sige, at bare fordi ældre er ved at blive velhavende – omegnskommunerne får flere og flere ældre i de kommende år, mens vi får færre her i København, og de vil stå i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

samme situation. Jeg er sikker på, at omegnskommunerne så vil presse os i HUR eventuelt, hvis det til den tid eksisterer, om, at vi skal være med til at betale for, at deres pensionister skal køre.

Netop derfor siger jeg, at hvis de ikke vil være med til det her, så må vi også gå ind og påvirke de linjeføringer, som HUR har lagt op til. Vores medlemmer af HUR bør gå ind og påvirke de linjeføringer, sådan så de tilgodeser vores borgere i vores kommune og ikke skal tilgodese dem, der kommer fra omegnskommunerne, fordi de skal køre så hurtigt som muligt ind til Indre By.

Jeg skulle hilse og sige, at der er mange, der godt kunne lade bilen stå, hvis de kunne køre på tværs af København, men det lægger den her linjeplan ikke så meget op til. Der er kun 2 linjer, der kører på tværs af København. Så hvis de ikke er interesseret i at samarbejde omkring det område, så må vi påvirke dem til, at vi også får brugt linjeføringen til fordel for vore borgere i København. Man kan ikke både blæse og have mel i munden.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det kan man sådan set godt, men resultatet bliver bare mærkeligt.

Jeg skal sige til Klaus Bondam, at jeg ikke er uenig i, at situationen kan se noget anderledes ud om 5-10 år. Det tror jeg er rigtigt, og det ved jeg er et synspunkt, som Jakob Hougaard deler, har jeg læst. Men vi er ikke om 5-10 år. Vi taler om, kan man sige, 2003-budgettet, og jeg synes, man skal være opmærksom på, at det bizarre jo består i, at der, hvor bilejerskabet er størst, kan man køre i bus hele døgnet på sit kort. Der hvor bilejerskabet er lavest, og bilejerskabet er halvt så stort i København og Frederiksberg, som det er i resten af regionen blandt den her aldersgruppe, vi taler om.

Indkomstforskellene skal nok blive større ad åre, tror jeg, men i dag er det sådan, at borgerne i resten af regionen set i forhold til København har indkomster, der er 20 pct. større. Jeg tror, at der vil ske noget, et yderligere spænd de kommende år, som gør, at man nok kommer til at kigge på, hvordan man yder støtte på det område. Men det tror jeg, der bliver god tid til at iagttage og finde fornuftige planer for.

Jeg vil bare sige, at i dag virker det i hvert fald på mig bizart stadig væk, at med lavt bilejerskab og stort behov er der begrænsninger i at bruge bussen ... (*Afbrydelse*). Det, jeg brugte Klaus Bondams indlæg til, var sådan set også at kommentere på Jakob Hougaards sommerindlæg.

Derudover vil jeg sige til Klaus Bondam, at jeg er meget, meget enig i – jeg vil også sige det bagefter, for man må jo ikke tale direkte – at der er perspektiver i det her i retning af det at få formuleret en egentlig regional kulturpolitik. Det synes jeg, vi skal prøve at slå set slag for herfra, uden at vi går os selv, kan man sige, i bedene. Men der er en række ting, som vi med fordel kunne formulere i samarbejde med andre.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg hørte for øvrigt godt De Radikales bemærkninger om, at pensionisterne var rige og kunne betale for deres buskort selv. Men jeg synes faktisk også, at Ben Haddous indlæg bekræfter, at når vi diskuterer HUR, så har vi en tendens til, at det bliver lokalpolitik, at vi sidder her og tænker på os selv, og det er måske, vil jeg godt sige, at Dansk Folkeparti har den holdning, at HUR generelt er en forkert konstruktion, fordi vi sidder her og tænker lokalt. Busserne skal køre i København og ikke ude i Københavns Amt. Jamen hvis nu vi havde kontrollen over det selv, så kunne vi jo selv bestemme, hvordan vores busser skulle køre.

Så det var blot et signal om, at Dansk Folkeparti har den holdning.

Lige for at tage den her med, for det har været diskuteret meget, hvor store rabatter pensionisterne får, og jeg synes, at når De Radikale direkte melder ud, at de bare kan betale det, det koster, så skal man lige vide, at almindelige mennesker, der tager på arbejde, bruger bussen måske 2 eller 3 gange om dagen på deres kort. Pensionisten, som er tvunget til at købe et 3-måneders-kort for at opnå rabatten, bruger det måske en eller to gange om ugen. Derfor kan man sige, at hvis man regner billetprisen ud, så er den nok stort set den samme for direktøren, som den er for pensionisten. Det synes jeg, man skal tage med ind i betragtningerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Hvis man hæver prisen for meget, jamen så vil det slet ikke være en fordel for mange pensionister at have det her kort. Så vil det være en fordel at købe enkeltbilletter, og så holder de måske helt op med at transportere sig rundt. Så det har også nogle sociale konsekvenser.

Sven Milthers (F): Jeg er meget enig med Carl Christian Ebbesen i, at det er en uhensigtsmæssig konstruktion, der hedder HUR. Men jeg tror nu godt nok, at vi har brug for fortsat at have et regionalt organ, der kan stå for den der trafik, men det skal have et helt andet valggrundlag. Det skal ikke være indirekte udpeget. Det er der, hovedfejlen omkring HUR ligger, fordi ellers sikrer vi altså ikke en ordentlig sammenhæng i den kollektive trafik. Det er det ene, jeg vil sige.

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg tror, vi over nogle år skal have bearbejdet den problemstilling i det hele taget, der hedder forandringen i indtægtsforholdene i forskellige grupper. Jeg er nemlig enig i, at man skal sørge for, at de dårligst stillede pensionister har nøjagtig den samme fordel som nu.

Men jeg må også erkende, at jeg har en række ældre medlemmer i SF uden for huset her, som undrer sig over, at de med indtægtsforhold, der fuldstændig svarer til, hvad de havde før, nu pludselig får den voldsomme rabat. Det bliver jeg mødt med af nogle af dem, der siger, at det ikke er rimeligt. Det var bedre, at vi sørgede for, at der var ordentlige forhold f.eks. for handicapkørslen, f.eks. på andre områder for de dårligst stillede pensionister.

Det skal vi have løst. Der er ikke nogen snuptagsløsning på det, og der er slet ikke nogen løsning ved bare lynhurtigt at banke et prisniveau op, men et eller andet sted skal vi finde nogle yderligere kriterier for, at man kan få en stor rabat, som vi har det i dag. Det må vi nok belave os på, men det er altså noget, der koster tid og arbejde.

Borgmester **Inger Marie Bruun-Vierø:** Det var for lige at præcisere den radikale holdning til subsidiering.

Vi er af den opfattelse, at vi i fremtiden skal være meget opmærksom på, hvem det er, vi støtter, og også, at vi skal være meget omhyggelige med, at vi støtter dem, der er trængende. Og det, at man, bare fordi man opnår en bestemt alder, skulle være trængende, er en holdning, vi er nødt til at gøre op med.

Alle andre steder er der ventelister, men lige nøjagtig på et område som det her, det gælder også efterlønnen, er der ingen ventelister. Lige så snart man opfylder et objektive kriterium, så kan man gå hen til kasse 1, og så skal kassen bare være åben.

Så det var sådan ud fra den der meget principielle betragtning, at vi også har tilladt os, selv om det jo er populært at stryge pensionisterne med hårene, at sætte spørgsmålstegn ved, om det nu også er så klogt at hælde så mange penge automatisk ned i dette område.

Abderrahman Ben Haddou (D): Jamen jeg kan stadig ikke forstå denne diskussion. Siden jeg kom til Danmark, og det var i 1971, har pensionister altid haft det her rabatkort, og nu lægger man op til et budget, hvor HUR har nogle problemer selvfølgelig rent økonomisk.

Men man tager det ikke fra kulturområdet, hvor man fastsætter priserne, de skal være sådan. Ikke fordi jeg har noget imod kultur, ikke fordi der skal spares på kultur, men straks begynder man at tale om pensionister, det er luksus. Men opveje i forhold til, at man f.eks. fortsætter med støtte til Zoologisk Have, til trods for en minister, der lægger op til, at de kan bo der gratis, vederlagsfrit i de næste 22 år, så er der altså et problem med os her.

Hver gang der er mennesker, der ikke selv kan forsvare sig, så har vi en tendens til at gå ind og spare med lukkede øjne. Vi skal lige passe lidt på.

Det, vi diskuterer, er, at der er problemer med HUR's økonomi. Det skyldes hovedsagelig, at vi har en regering, der sparer på det område. Det er fair, o.k. Men så skal vi forholde os realistisk til tingene og ikke begynde at tale om, fordi pensionisterne er blevet velhavende.

Jamen jeg troede, at vores sundhedsborgmester gik meget ind for forebyggende arbejde. Hvem siger ikke, at det, at pensionisterne har et buskørekort, der er billigt, der gør, at de kan køre fra den ene

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

bydel til den anden, gør, at de har en bedre livskvalitet og derved, at vi sparer flere penge? Det er ikke billigt at spare på sådan nogle småting, skulle jeg hilse og sige.

Mikkel Warming (Ø): Så er det lige ved, at enigheden bliver talt væk igen. Det er altså ikke noget skidt noget faktisk, vil jeg så sige.

Altså for os, og det er mere et principielt synspunkt, vi går altså ind for generalitetsprincippet, den kollektive finansiering af de rabatter, de ydelser. Det er altså noget, vi skal bidrage til fælles over skattebilletten. Så er det til gengæld vores ... grimt bandeord ... pligt at sørge for, at det skattesystem er indrettet bare nogenlunde anstændigt og socialt retfærdigt. Der bidrager den nuværende regering ikke i særlig høj grad. Og så på den måde sige, jamen så er der nogle ydelser, som efter vores opfattelse alle har ret til. Der er mimrekortet, som det jo populært kaldes, en oplagt del.

Dels, og jeg kunne ikke have sagt det bedre selv end mange af de grunde, Ben Haddou kom med, omkring livskvalitet, jeg kunne sige måske også en grund til ikke at anskaffe sig en bil eller sælge den måske ligefrem, fordi man får nogle rabatmuligheder i den kollektive trafik, dels ud fra generalitetsprincippet, fordi den logiske konsekvens af alt det her med ydelser efter behov handler om folkepension, det handler om at sige: Hvorfor skal man have en fast folkepension til alle? Den skal da efter behov og pensionerne osv. – Jakob Hougaard nikker, fordi det er han enig i, det skal man nemlig, regulere efter behov og ikke efter alder. Det er vi ikke enige i.

Så er der en ting, der slet ikke har været diskuteret her i dag, selv om det i forhold til den enighed, der jo på papiret ellers er om de her forslag, faktisk nok er det vigtigste: udfordringen. Det handler igen om den tåbelige regerings ideer om, ikke i 2003, men i 2004 at fjerne, jeg var lige ved at sige det sidste fingeraftryk, Enhedslisten satte på den forrige regerings politik, nemlig tilskuddet til takstnedsættelser.

Det kommer til at gøre ondt, hvis den tåbelige regering får held med en sådan tåbelig handling, og det er måske i virkeligheden noget, vi, måske ikke fra denne talerstol, men meget snart skal til at forberede os på, hvordan pokker vi tackler, fordi det vil smadre den kollektive trafik, hvis regeringen får sin vilje.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): 3. runde.

Carl Christian Ebbesen (O): Nu nåede jeg ikke lige at trykke mig ind, inden Ben Haddou kom på banen. Og ros til den side, fordi jeg synes, at det, som Inger Marie, vores sundhedsborgmester, ikke helt tager højde for, er, at det at have et rabatkort, hvor man, når først man har købt det, kan tage alle de ture, man vil, gør jo, at den ældre netop kommer ud og får noget livskvalitet, at man tager ud og handler ind, måske også i en anden bydel end lige nede ved naboen. At man tager og besøger familien lidt oftere, at man i det hele taget får noget livskvalitet.

Hvad tror du ikke, det ville koste ovre i dit udvalg, hvis de ældre ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det er »du« er i betydningen »man«, har jeg forstået.

Carl Christian Ebbesen (O): Ja, ja. Hvad vil det ikke koste Sundheds- og Omsorgsudvalget, hvis man skal til at tage højde for den ensomhed, der bliver skabt ved, at der er nogle ældre, også de, der måske har råd til at købe det her pensionistkort, eller den manglende motion, der er, eller i det hele taget bare den manglende livskvalitet at komme ud og opleve byen fra flere forskellige vinkler?

Jeg tror godt, det kan gøres op i penge, og jeg er helt sikker på, at rabatten til de ældre er en langt bedre måde at forebygge på. Så lad os endelig holde fast i den.

Så nåede Mikkel Warming lige at komme på talerstolen og diskutere takstnedsættelser i 2004 ... (*Afbrydelse*). Forhøjelser bliver det, men tilskuddet ryger væk fra statens side af.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Det, der rent faktisk er sket, hvis man kigger på den del af det, er jo, at kommunerne eller HUR sådan set har puttet de penge i lommen, man har fået fra staten af, og brugt til noget andet, fordi priserne jo ikke er faldet synderligt, hvis man kigger på dem i dag i forhold til dengang tilskuddet blev givet.

Så virkeligheden er jo, at det ikke er staten, jeg mener, der har problemet, men at det er os som kommune eller HUR som råd, som må gribe i egen barm og løse dette problem.

Der blev fremsat 2 ændringsforslag og 2 hensigtserklæringer, som blev sat til afstemning i følgende rækkefølge:

Æ 1

Ophævelse af spærretiden for pensionistkort, bevillingen forhøjes med 4.000 t. kr. som er Københavns Kommunes andel af udgifterne.

Fremsat af Socialdemokratiet (A), Det Radikale Venstre (B), Centrum Demokraterne (D), Socialistisk Folkeparti (F), Dansk Folkeparti (O), Venstre (V) og Enhedslisten (Ø).

Ændringsforslaget blev vedtaget.

Æ 2

Reduktion af egenbetalingen for kunderne i HUR's handicapservice, bevillingen forhøjes med 1.300 t. kr.

Fremsat af Socialdemokratiet (A), Det Radikale Venstre (B), Centrum Demokraterne (D), Socialistisk Folkeparti (F), Dansk Folkeparti (O), Venstre (V) og Enhedslisten (Ø).

Ændringsforslaget blev vedtaget.

H 1

Kommunens repræsentanter i HUR skal kræve at den længe lovede redegørelse for mulighederne for og problemerne ved etablering af en samlet organisation for den kollektive trafik i hovedstadsregionen færdiggøres senest 15. januar 2003 og arbejde for at en sådan samlet organisation etableres med en direkte folkevalgt ledelse. Det vil samle ansvaret for koordineringen og driftskvaliteten i en ansvarlig organisation og vil gøre det lettere at undgå suboptimering i hvert enkelt af de nuværende selskaber.

Fremsat af Socialistisk Folkeparti (F).

Hensigtserklæringen blev forkastet med 33 stemmer imod 17.

For stemte F, Ø og C.

Imod stemte A, V, B, O og D.

H 2

Samlet prioritering af HT's busdrift

Med henblik på at give en samlet prioritering af HT's busdrift skal der arbejdes for en samlet prioritering af de nødvendige bustimereduktioner i 2003-2006, inden der træffes beslutning om Metrotilpasning i 2003.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Fremsat af Socialdemokratiet (A), Det Radikale Venstre (B), Centrum Demokraterne (D), Socialistisk Folkeparti (F), Dansk Folkeparti (O), Venstre (V) og Enhedslisten (Ø).

Hensigtserklæringen blev vedtaget.

Herefter var budgetforslaget anbefalet med de vedtagne ændringsforslag og hensigtserklæringer.

19) BR 452/02. Redegørelse om kommunens økonomi for 2002

Indstilling om, at redegørelsen om udviklingen i kommunens økonomi for 2002 tages til efterretning, at de i bilag 1 til budget 2002 foreslåede tekniske bevillingsmæssige omplaceringer uden kasse-mæssig virkning tiltrædes, at de i bilag 2, 3 og 4 til budget 2002 foreslåede tillægsbevillinger på i alt -517,0 mio. kr. vedrørende DUT-reguleringer, indberettede afvigelser samt overførsler fra 2001 tiltrædes, samt at redegørelsen om statusposter tages til efterretning, jf. bilag 5.
(Økonomiudvalget)

Jens Johansen (F): Jeg skal blot bemærke til indstillingen, at den indeholder 5 punkter, og jeg vil gerne bede formanden bekræfte, at vi ikke i dag tager stilling til det 5 ...

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Vi tager ikke stilling til det 5. Det er udsat i Økonomiudvalget.

Jens Johansen (F): Rigtigt. Således at der ikke er nogen, der er i tvivl om, at vi altså ikke nu vedtager de deponeringsregler og den deponeringsordning, som er indstillet her, men det fortsat ligger til drøftelse i Økonomiudvalget.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det kan jeg bekræfte.

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt.

20) BR 462/02. Udvalg om forbrugerbeskyttelse

Indstilling om, at Københavns Kommune afstår fra at indstille et medlem af Justitsministeriets udvalg om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af byggematerialer.
(Økonomiforvaltningen)

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det, vi hermed har truffet beslutning om, er, at vi afstår fra at udpege et medlem til udvalget.

Indstillingen blev godkendt.

21) BR 461/02. Forslag om erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste

Indstilling om, at der i medfør af lov om kommunernes styrelse § 16, stk. 5, 5. pkt., ydes erstatning for dokumenteret tabt arbejdsfortjeneste til medlemmer af Borgerrepræsentationen, som har valgt denne ordning, i følgende situationer: deltagelse i forhandlinger med andre kommunale myndigheder eller

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

med statslige myndigheder, repræsentativt arbejde, studieture, besigtigelser og borger-/orienteringsmøder, såfremt det sker efter anmodning fra Borgerrepræsentationen eller et af de stående udvalg, og der er truffet beslutning herom i et møde, at udgifterne afholdes inden for Økonomiudvalgets budgetramme, når beslutningen er truffet af Økonomiudvalget eller af Borgerrepræsentationen – dog ikke når aktiviteten er planlagt af et stående udvalg, og omfatter udvalget som helhed, at udgifterne afholdes inden for de enkelte stående udvalgs budgetramme, når beslutningen er truffet af et stående udvalg, eller når aktiviteten er planlagt af et stående udvalg, og omfatter udvalget som helhed, samt at ordningen gælder for resten af indeværende valgperiode og genbehandles af Borgerrepræsentationen inden udgangen af marts 2006.
(Overborgmesteren)

Bente Møller (Ø): I Enhedslisten synes vi, det er uoverskueligt, hvad det kommer til at betyde at vedtage det her. Jeg har aldrig vidst, at der i de udvalg, hvor jeg er, er en økonomisk ramme, som udvalget kan disponere over på den måde. Hvis udvalget vælger at bevilge tabt arbejdsfortjeneste i en eller anden situation, så er man jo nødt til at have sådan en løbende budgetoversigt, så man kan se, hvad der så ikke er råd til til gengæld. Det var det ene af det.

Det andet er, at vi mener faktisk først, det bør træde i kraft 1. januar, hvis man vil vedtage det. Der er i den nuværende situation kun 4 borgerrepræsentanter, der har valgt at benytte det nedsatte vederlag og så få tabt arbejdsfortjeneste. Men i en situation, hvor der kan blive udvidet adgang til at få tabt arbejdsfortjeneste, kunne der være masser af andre borgerrepræsentanter, der også ville benytte sig af ordningen, og så holder de økonomiske beregninger ikke.

Altså i dag, når man laver det der regnestykke om, hvilken ordning man vælger, så er det jo det her med, om man regner med, at man skal købe sig fri for mere eller mindre end 20.000 kr. om året. Hvis man kommer ind i at have både en udvalgsrejse og en BR-rejse i samme år, så er det i sig selv 10 arbejdsdage, altså 17.000 kr. Så kommer man jo hurtigt derop, hvor det kunne være en fordel at vælge ordningen med tabt arbejdsfortjeneste.

Så vi synes, det er lidt uklart bare at tiltræde det.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Kunne man forestille sig, for jeg er ikke helt uenig med Bente Møller i, at der er en pointe i forhold til budgetåret ... jeg vil sådan set gerne stille det ændringsforslag, at ordningen træder i kraft 1. januar 2003. Det vil være sådan, at det enkelte udvalg, når man beslutter sig for at begive sig ind i det her, også vedtager en rapporterings- eller orienteringsprocedure.

Kan vi med den sidste præcisering og med det tidsmæssige ændringsforslag så tiltræde indstillingen? (*Ophold*). Det har vi gjort..

Indstillingen blev godkendt tillige med den bemærkning, at ordningen først træder i kraft den 1. januar 2003.

=====

22) BR 438/02. Idræts- og Kulturhus i Prøvehallen

Indstilling om, at det udarbejdede skitseprojekt for et samlet idræts- og kulturhus i Prøvehallen som en del af Eksempelprojektet i det centrale Valby godkendes, at anlægs- og driftsudgifterne til et idræts- og kulturhus i Prøvehallen i Eksempelprojektet i Valby indgår i forhandlingerne om budget 2003. Ud over det beløb, der er afsat under Uddannelses- og Ungdomsudvalget til en traditionel skoleidrætshal er der anlægsudgifter på 6,0 mio. kr. i 2003 og 15,3 mio. kr. i 2004, der i givet fald forudsættes dækket af Kultur- og Fritidsudvalget. De supplerende driftsudgifter fra 2005 og frem er 2.068.000 kr. om året, samt at projektet forudsættes afholdt inden for de for 2003 og overslagsårene gældende rammer.
(Kultur- og Fritidsudvalget og Uddannelses og Ungdomsudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Indstillingen – som anbefalet af Økonomiudvalget – blev godkendt.

=====

23) BR 463/02. Det Centrale Handicapråd

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen godkender, at Frederiksberg Kommune indstiller formanden for det sociale udvalg, Lilian Nilsson, som Københavns og Frederiksberg Kommuners fælles medlem i Det Centrale Handicapråd for perioden 1. juli 2002 til den 30. juni 2006, samt at Borgerrepræsentationen udpeger den indstillede fælles repræsentant, Lilian Nilsson, til medlem af Nationalkomitéen for handicapåret 2003.

(Valgudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

24) BR 455/02. Valg af formænd og medlemmer til grundlisteudvalg

Indstilling om, at Borgerrepræsentationen nedsætter 2 grundlisteudvalg, der dækker henholdsvis Østre Storkreds og Søndre/Vestre Storkreds, i stedet for de nuværende 16 grundlisteudvalg, at Borgerrepræsentationen beslutter, at de to ved det konstituerende møde anmeldte valggrupper får en formandspost i hvert sit grundlisteudvalg, at Borgerrepræsentationen beslutter, at alle partier i Borgerrepræsentationen skal have mindst én plads i et af grundlisteudvalgene, og at de resterende pladser fordeles efter d'Hondts metode, samt at Borgerrepræsentationen bemyndiger formanden for Kultur- og Fritidsudvalget til at foretage eventuelle suppleringsvalg af grundlisteudvalgsmedlemmer i Borgerrepræsentationens valgperiode.

(Valgudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage navnene.

=====

25) BR 465/02. Medlemsforslag om udvidelse af badesæsonen ved havnebadet

(Stillet af Winnie Berndtson, (A)):

Forslag om at udvide badesæsonen ved Havnebadet Islands Brygge i Københavns Havn, samt at der gives tillægsbevilling på kr. 100.000. Finansieringen af tillægsbevillingen afklares i forbindelse med Økonomiudvalgets behandling af sagen.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Jeg skal høre, om forslagsstilleren ønsker at motivere forslaget? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Er der andre, der ønsker at sige noget? (*Ophold*). Det er heller ikke tilfældet.

Medlemsforslaget blev vedtaget.

=====

26) BR 464/02. Medlemsforslag om oprettelse af KKSK (Københavns Kommunes sprogskole)

(Stillet af Heidi Wang, (V)):

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 5. september 2002

Jeg foreslår, at Borgerrepræsentationen træffer principbeslutning om, at modersmålsundervisningen decentraliseres til aftenskoler, sprogskoler, frivillige foreninger eller private personer, på de i forslaget nævnte præmisser.

Sagen blev trukket fra dagsordenen ved mødets start.

=====

27) BR 467/02. Røking i udvalg

Godkendelse af, at Karin Storgaard (O) udtræder som medlem af bestyrelsen for Den Økologiske Produktionsskole, samt meddelelse fra den lille valggruppe om, at Gunhild Legaard, Strandgade 47, 2.-64, 1401 København K, indtræder som nyt medlem af bestyrelsen for Den Økologiske Produktionsskole.

Indstillingen blev godkendt.

=====

28) BR 451/02. Ændring af periode for stedfortræderindkaldelse

Godkendelse i henhold til lov om kommunernes styrelse § 15, stk. 2, af formandens indkaldelse af stedfortræder for Klaus Bondam (B), som af arbejdsmæssige årsager vil være forhindret i at deltage i forsamlingens møder fra den 27. september 2002 og indtil videre. 1. stedfortræder, Henrik Morgen, indkaldes.

Overborgmesteren (**Jens Kramer Mikkelsen**): Det var sådan på sidste møde i Borgerrepræsentationen, dvs. mødet den 22. august, at vi godkendte stedfortræderindkaldelse for Klaus Bondam for perioden fra den 28. september til 27. oktober 2002. Klaus Bondam har nu bedt om, at perioden ændres til den 27. september 2002 og indtil videre, men fortsat mindst 1 måned.

Jeg skal høre, om der er bemærkninger hertil? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Indstillingen blev godkendt.

=====

Dørene blev lukket kl. 21.40

Disse sager behandlede for lukkede døre

29) BR 445/02. Tillægskøbesum

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

30) BR 444/02. Erhvervelse af bygning

(Uddannelses- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 5. september 2002**

31) BR 466/02. Personalesag
(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt.

=====

Mødet sluttede kl. 21.42